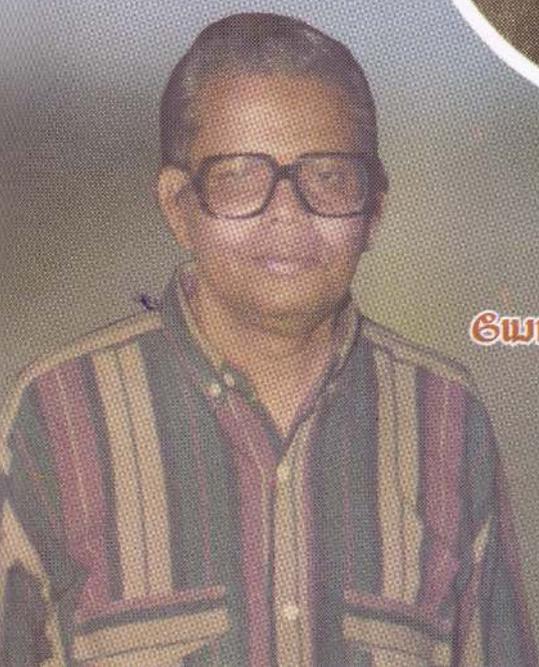


ஈழத்து அரங்கில் பிரான்சிஸ் ஜெனம்

தன்மையும்-படர்க்கையும்



தொகுப்பு

யோ.யோன்சன் ராக்குமார்



ஈழத்து அரங்கல் பிரான்சீஸ் ஜெனம்

தன்மையும் - படர்க்கையும்

தொகுப்பு

யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்

வெளியீடு

'கலைச்சோலை'

793(425) நாவலர் வீதி,

மாழ்ப்பாணம்.

நூல் : ஈழத்து அரங்க மரபில் பிரான்சிஸ் ஜெனம்.
 தன்மையும் படர்க்கையும்
 விடயம் : கட்டுரைகள்
 தொகுப்பாசிரியர் : யோ.யோண்சன் ராஜ்குமார்
 பக்கம் : vi + 126
 வெளியீடு : கலைச்சோலை
 முதற்பதிப்பு : 2018, ஏப்ரல்
 அச்சுப்பதிப்பு : மதி கலர்ஸ், நல்லூர் யாழ்ப்பாணம்.
 விலை : 300/=

Title : Eelathu Arankil Francis Jenam
 Thanmaiyum - Padarkaiyum
 Subject : Essays
 Editor : J.Johnson Rajkumar
 Pages : vi - 126
 First Edition : April 2018
 Published By : 'Kalicholli'
 Printers : Mathi Colours, Nallur, Jaffna.
 Price : 300/=
 I.S.B.N. No. : 978-955-35664-0-9

பதிப்புரை

அமரர் அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் ஒரு அசாத்தியமான அரங்கக் கலைஞர். சிறந்த நடிகனுக்குரிய நடப்பாளுமையை நிறைவாகக் கொண்டவர். பெண் பாத்திரத்திலிருந்து ஆண்பாத்திரம் வரை. யதார்த்தத்திலிருந்து மோடிப்பாவனை வரை நடப்பின் எல்லை களை விரித்து தன்னகப்படுத்திக்கொண்டவர். அது மட்டுமன்றி இனமத வேறு பாடின்றி அவர் காலத்தில் இயங்கிய பெரும்பாலான அரங்கச் செயற்பாட்டாளரோடும் சேர்ந்தியங்கியவர், ஈழத்தின் புகழ்பூத்த நெறியாளர்களின் நாடகங்களில் நடித்தவர். அதுமட்டுமன்றி சிறந்த நாடக நெறியாளனாக பல நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியவர். தான் கற்றவற்றை அடுத்த சந்ததிக்கு தாராளமாக வழங்கியவர். நாடகத்துறையிலே நான் நுளைவதற்கும் இயங்குவதற்கும் எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த என் அன்புக்குரிய ஆசான். அவர் என்றும் எனக்கு ஆச்சரியமானவராகவே இருந்தார். அவரை ஆவணப்படுத்த வேண்டுமென்று பல காலம் எண்ணி இருந்தும், அவர் கொழும்பிலே வசித்த காரணத்தினால் கைகூடவில்லை எனினும் 2015 அளவில் அவருடன் தொலைபேசி வாயிலாக தினமும் கதைத்து தகவல்களைப் பெற்று அதனை சீர்படுத்தி எழுதி அவருக்கு வாசித்துக் காட்டுவதென்றவாறு தொடர்ந்தது வேலை. ஆனால் அது முற்றுப்பெற்றிருக்கவில்லை. அவரின் அனுபவங்களை ஓரளவு ஒழுங்கு படுத்தி அதனை அவர் இறப்பதற்கு நான்கு மாதங்களுக்கு முன் கொழும்பில் அவருக்கு வாசித்துக்காட்டி அவர் திருப்தி அடைந்த சூழலில், மீதிப் பகுதியையும் எழுதுவதென்ற உடன்பாட்டுடன் மீண்டேன். அந்தப் பணியினை முழுமையாக முடிக்க முடியவில்லை அவரது இயலாமைகள், ஞாபக மறதி, எனது வேலைப்பளு என பல விடயங்களும் தடைகளாக அமைந்து அவரது அனுபவங்களை முழுமை செய்ய முடியாத நிலையில் அவரது இறப்பு சம்பவித்தது.

அவரிடம்பெற்ற அனுபவங்களையாவது பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற பேரவாவுடன் இருந்த வேளையில் பல சஞ்சிகைகளிலும் குறிப்பாக கனடா தாய்விடு பிரான்சிஸ் ஜெனம்பற்றிய பல கட்டுரைகளை தொகுத்த சிறப்பிதழாக அதனை வெளியீடு செய்தது. பலரும் அவரது அனுபவங்களைப் பதிவு செய்தனர். எனவே அவர் பற்றிய விடுபடக்கூடிய அனுபவங்கள் ஏனையோரால் பதிவுசெய்யப்பட்டது. அவை அனைத்தையும் இணைத்து நூலாக வெளிக்கொணரும் முயற்சின் வெளிப்பாடே இந்த நூலாகும். அவரது முதலாவது இறப்பின் நினைவு தினத்திலேயே இதனை வெளியிட வேண்டுமென்ற விருப்பில் எடுத்த முயற்சியினால் இந்நூல் இன்று வெளிவருகின்றது.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் சில்லாலையை தனது பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் கொய்யாத்தோட்டத்திலும், மணம் முடித்த பின் நாவலர் வீதி அரியாலையிலும், வசித்து வந்தவர். இவரது துணைவியார் ராணி பிரான்சிஸ் இவரது கலைத் துறைக்குப் பெரும் பக்கபலமாக இருந்தார். இவருக்கு விக்கிராஜ், வினிற்றா என்ற இரண்டு பிள்ளைகள். இவர் ஐக்கிய கூட்டுறவுச் சங்கத்தினில் வரிப்பரிசோதகராக பணியாற்றியவர். 1995 இடப்பெயர்வு அவரை கொழும்பிற்கு அழைத்துச்சென்றது திருமறைக்கலாமன்றத்தின் பணிகளோடு தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். இடப்பெயர்வு வத்தளையிலேயே இறுதி வரை வாழ வைத்தது. ஒருதசாப்பதங்களுக்கு மேல் இரண்டு கண்களினதும் பார்வையை இழந்து வீட்டிலேயே முடங்கிப்போனார் அவருக்கு பார்வையாக இருந்த அவரது ஒரேமகள். ஏழு வருடங்களுக்கு முன்னர் விபத்தொன்றிலே இறைவனடி சேர்ந்தார் வாழ்வில் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டாலும் இறுதி வரையிலும் கலையை நேசித்து வாழ்ந்தார். கடந்த 29.04.2017 அன்று தனது 76வது வயதில் இறைவனடி சேர்ந்தார். அவரது இழப்பின் வெளியில் நின்று அவரது அரங்கியல் அனுபவங்களையும் பதிவு செய்யும் ஒன்றாக இந்நூற் தொகுப்பு அமைகின்றது.

இதன் வெளியீட்டுக்கு பலவகையிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளை தெரிவித்து நிற்கின்றேன். இப்பணியை வரவேற்றதுடன் முன்னுரையையும் தந்துதவிய திருமதி ராணி பிரான்சிஸ் மற்றும் குடும்பத்தினருக்கும் அமரர் பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் இறப்பதற்கு முன்னும், பின்னும் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளை பிரசுரித்த மல்லிகை, கூத்தராங்கம், கலைமுகம், தாய்விடு இதழ்களுக்கும் குறிப்பாக தாய்விடு பத்திரிகை ஆசிரியர் டிலிப்குமார் அவர்களுக்கும் ஆலோசனை நல்கிய நண்பர்களான அகிலன், லோசன், செல்மர் எமில் மற்றும் கட்டுரைகளையும் கருத்துக்களையும் எழுதிய அறிஞர்கள் அனைவருக்கும், குறுகிய காலத்தில் சிறப்புற அச்சேற்றித் தந்த மதி கலர்ஸ் நிறுவனத்தினர் குறிப்பாக உரிமையாளர் சதீஸ், மற்றும் சந்திரகா ஆகியோருக்கும் எனது இதயநன்றிகள்.

ஒரு சீடன் தன் குருவுக்கு செய்யக்கூடிய நன்றியின்பால் மேற்கொண்ட இந்நூற்பதிவு, அமரரை அடையாளப்படுத்துவதுடன் அரங்கியல் துறையினருக்கு உதவக்கூடிய பதிவாகவும் இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

நன்றி.

யோ.யோணீசன் ராஜ்குமார்

859/18 ஆஸ்பத்திரி வீத,
சுண்டிக்குளம்,
யாழ்ப்பாணம்.

முன்னுரை

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் எனும் கூற்றுக்கு இணங்க தனது குருவை கௌரவிக்கும் முகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட முயற்சியே இந்நூல் வெளியீடு. ஒருவர் இறந்த பின்னர் அவரை கௌரவிப்பதை விட, ஒரு கலைஞன் வாழும் போதே அவரைப் பெருமைப்படுத்த வேண்டும் எனும் நல்லெண்ணத்துடனே திரு.யோண்சன் ராஜ்குமார் அவர்களினால் இப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

எனது கணவர் அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் உடல் நலத்துடன், ஆரோக்கியமாக இருந்த காலத்தில் தான் இந்நூலுக்கான முதற்கட்ட வேலைகள் 2015 இல் தொடங்கின. திரு.ஜோண்சன் எனது கணவரிடம் அவரது நாடக அனுபவங்கள் உட்பட்ட பல விடயங்களையும் கலந்துரையாடி பதிவு செய்ததுடன், பின்னர் தொலைபேசி மூலமாகவும் கலந்துரையாடி, எழுதிய விடயங்களை எனது கணவர் இறப்பதற்கு சில மாதங்களுக்கு முன் நேரில் வந்து வாசித்துக்காட்டி சரிபார்த்தார். பின்மீதிப் பகுதியையும் கலந்துரையாடி முழுமை செய்து விரைவில் வெளியிடுவதென்ற எண்ணத்துடன் இருந்தார். ஆனால் போதாத காலம் அந்தப்பணி நிறைவெய்த முன்னமே இயற்கையின் நியதியால் எனது கணவர் 29.04.2017 அன்று இறைவனடி சேர்ந்தார்.

இருந்த போதும் அவரை பெருமைப்படுத்தும் முயற்சியை திரு. ஜோண்சன் கைவிடவில்லை அவரது முதலாம் ஆண்டு நினைவு நாள் அன்று அவரிடம் பெற்ற விடயங்களையும் அவரின் இறப்பின் பின் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளையும் வைத்து இந்நூலை ஆக்கி வெளியிட வேண்டும் என்ற அவரது எண்ணமே இந்நூல் வெளியீட்டின் வெற்றியாகும். எனது கணவர் பகிர்ந்து கொண்ட தனது வாழ்க்கை அனுபவங்

களும். அவர்பற்றிய பலரது கருத்துக்களும் தொகுக்கப்பட்டு நூல் வடிவம் பெறுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்கு திரு.யோண்சன் ராஜ்குமாருக்கு எனதும் எனது குடும்பத்தினதும் நன்றிகளை தெரிவித்து நிற்கின்றேன்.

நான் மணம் முடித்த நாள் முதல் எனது கணவனின் ஒரே ஆசையும். ஆர்வமுமான நாடகப்பணிக்கு ஒருபோதும் தடையாக இருந்ததில்லை. அவர் பெண் வேடமேற்று நடித்த நாட்களில் அவருக்கான ஆடை, அலங்காரப் பொருட்களை ஒழுங்கு செய்து அவரை தயார்ப்படுத்தும் பணிகளை பெருவிருப்போடு செய்தேன். இப்படியான சிறு செயல்கள் வாயிலாக அவரது பணிக்கு எனது ஒத்துழைப்பை நான் வழங்கி வந்தேன். எனக்கும் எனது பிள்ளைகளுக்கும், அவர் அனைவராலும் போற்றப்பட்டு வந்த ஒரு நாடகக் கலைஞர் என்பதில் என்றுமே பெருமை தான். அவர் கண் பார்வையற்று வீட்டில் இருந்த காலத்தில் கூட அவர் ஆற்றிய அராங்கப் பணியின் பலனாக பல விருதுகள் கிடைத்தன. அதிலும் கலாசார அமைச்சர் திரு.டி.பி.ஏகநாயகா வீடு தேடி வந்து அவரைக் கௌரவப்படுத்தியது என்னையும் என் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் அனைவரையும் நெகிழ்ச்சிய்தது. அதற்காக கலைஞர் கலைச்செல்வன் அவர்களை நன்றியுடன் நினைக்கின்றேன்.

கலைஞர்கள் இறந்தாலும் அவர்களின் கலைக்கு என்றுமே இறப்பில்லை என்பார்கள். அந்த வகையில் எனது கணவர் மறைந்து ஓராண்டு நிறைவு பெறுகின்ற போதும் அவர் பற்றிய கருத்துக்களையும் அனுபவங்களையும் கட்டுரைகளாக எழுதி திரு. ஜோன்சனுக்கு வழங்கி இந்நூலை பூர்த்தியடையச் செய்த எனது கணவரின் நண்பர்களுக்கும், நாடகத்தில் நாட்டமுடைய அனைத்துக் கலைஞர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்து நிற்கின்றேன். உங்கள் பணி மென்மேலும் வளர இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

நன்றி வணக்கம்!

திருமதி.ராணி பிரான்சிஸ்

பொருளடக்கம்

தனிமை...

○ கலையில் கால்வைத்த பள்ளிப்பருவம்...	01
○ பி.எஸ்.கலாமன்ற நாடகங்களில்...	08
○ கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின்...	11
○ மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சிக்கழகத்தில்...	16
○ வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றத்தில்...	17
○ நிழல் நாடக மன்றத்தில்...	19
○ பூந்தான் யோசேப்புவும் நவரச நாட்டுக்கூத்து கலாமன்றமும்	22
○ திருமறைக் கலாமன்றமும் நானும்	26
○ நாடக அரங்க கல்லூரியும் நானும்	32
○ நடித்தலின் பட்டறிவு	36
○ நெறியாக்க அனுபவங்கள்	41

படர்க்கை...

○ தளர்வறியாத தளர்நிலையாளன்	- குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	47
○ ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழோன்	- நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	55
○ நாடக அரங்கின் மந்திரக்காரன்	- ப.சிறீஸ்கந்தன்	57
○ நாடகக்காரன் பிரான்சிஸ் ஜெனம்	- G.P.பேர்மினஸ்	60
○ நானும் ஜெனமும் நனவிடை தோய்தல்	- ச.உருத்திரேஸ்வரன்	65
○ மூத்த நாடகக் கலைஞரின் இழப்பு	- க.பாலேந்திரா	80
○ ஜெனம் எனுமோர் நாடகன்	- சோ.சண்முகநாதன்	82
○ திருமறைக் கலாமன்றத்தின் சுவடுகளில்...	- யோ.யோ.ராஜ்குமார்	85
○ கலையுலகின் சிரஞ்சீவி	- A.ரகுநாதன்	95
○ சிறந்த அரங்கவியாளர் பிரான்சிஸ் ஜெனம்	- பா.ஆனந்தராணி	97
○ 'தலைக்கோல்' பிரான்சிஸ் ஜெனம்	- பேரா.மௌனகுரு	99
○ கற்பனைகொள் களஞ்சியம்	- எவ்.யூல்ஸ்.கொலின்	106
○ ஈழத்தமிழ் அரங்கில் ஓர் உன்னத நடிக்கர் பிரான்சிஸ் ஜெனம்	- தே.தேவானந்த்	108
○ சில மனப் பதிவுகள்	- தெளிவத்தை ஜோசப்	123

தன்மை

“கற்றார் முன் கற்ற செலச் சொல்லி தாம் கற்ற
விக்காருள் மிக்க கொளல்”

(குறள் 724)



அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம்

அமரர் பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் அரங்கியல்
அனுபவங்களின் நனைவுப் பக்ரவு



கலையில் கால் வைத்த பள்ளிப்பருவம்

நான் பிறந்து வளர்ந்த இடம் சில்லாலை. எனது தந்தையார் அல்பிரட்



பெரியவிளாணைச் சேர்ந்தவர், தாயார் மரியம்மா சில்லாலையை சேர்ந்தவர் இதனால் சில்லாலை யில் தான் எனது பாலப் பருவம் கழிந்தது "சின்ன உரோமை" என்று கத்தோலிக்கர்களினால் புகழப் படுகின்ற, கிறிஸ்தவ சமயத்தில் பற்றுக்கொண்ட மக்கள் சமூகத்தைக் கொண்ட பிரதேசம் அது. சில்லாலை கதிரைமாதா ஆலயம் அப்பிரதேசத் தின் கலாசார மையமாகத் திகழ்ந்தது. அந்த ஆலயச் சூழலில் தான் அன்று நாங்களும் வசித்தோம். விவசாய நிலங்களோடு பல்வேறு கலை கலாசார தொன்மங்களோடு வாழ்ந்த அந்த

கிராமியத்தின் வேர்படர்ந்த பிரதேசம் எனது பாலப்பருவத்தில் என்னை யறியாது கலைபற்றிய ஒரு படிமத்தினை தோற்றுவித்திருக்கலாம். எமது ஆலயச் சூழலில் நடைபெறும் விழாக்கள் கலைவிழாக்கள் போன்ற பலவும் என்னை கலைத்துறைக்குள் உள்ளீர்த்திருக்கலாம். ஆனால் எந்த தூர தரிசனத்துடனும், கலைக்கான இலட்சியங்களுடனும் அந்த சிறிய வயதில் நான் வளர்க்கப்படவில்லை என்பதனை இப்போதும் என்னால் உறுதியாகக் கூற முடியும். சந்தர்ப்பங்களும் சூழலும் தான் இத்துறையின் நீரோட்டத்துக்குள் என்னையும் உள்ளீர்த்தது எனலாம்.

சிறிய வயதில் எமது கிராமத்தில் அடிக்கடி நாட்டுக் கூத்துக்கள் நடை பெறும். எமது கிராமமும் ஒரு காலத்தில் கூத்திற்குப் பெயர் பெற்ற இடமாக இருந்தது. அக்காலத்தில் ஆலய வளவில் கூத்துக்கொட்டகை இடுவார்கள் சிறு வர்களான எமக்கு அக்காலத்தில் மிகவும் கொண்டாட்டமாக இருக்கும். நாடகம் பார்ப்பதனால் அல்லாது பலரும் ஒன்று சேர்தல், நிகழ்ச்சி, விளையாட்டு என பல குதூகலங்களின் தொகுதியாகத்தான் அது இருக்கும். கூத்து தொடங்கு வதற்கு முன்பு எமது பெற்றோர் நிலவிரிப்புக்களை எம்மிடம் தந்து இடம்பிடிக்க எம்மை அனுப்புவார்கள். அதாவது கூத்துக் கொட்டகைக்கு நெருக்கமாக இருந்து பார்ப்பதற்கு நாம் ஓடிச்சென்று ஏற்ற இடங்களில் விரிப்புகளை விரித்து நாளு

புறமும் கல்லு களை வைத்துவிட்டு இடம்பிடித்து விடுவோம். நாடகம் தொடங்கும் நேரத் துக்கு சற்று முன்பாகத்தான் எமது தாயார், சிறியதாயார் உறவினர் எல்லோரும் வருவர். அவர்கள் நடுவில் இருந்து நாடகம் பார்ப்போம். நேரம் ஆக ஆக எம்மை நித்திராதேவி அணைத்துக் கொள்வார் உறங்கிவிடுவோம். பூந்தான்யோசேப்புவின கூத்தாக இருந்தால் அவர் பிற்கூத்தில் தான் பிரவேசிப்பார். அவர் வந்ததும் கூத்து களைகட்டத் தொடங்கிவிடும். தூக்கத்தில் இருக்கும் எம்மை எமது பெற்றோர் எழுப்புவர் "தம்பி... எழும்பு... பூந்தார் வந்திட்டேர்..." நாம் எழும்பி இருந்து பார்ப்போம் எனினும் மீளவும் உறங்கி விடுவோம். இவ்வாறு சிறிய வயதில் பார்த்த கூத்துக்களின் அனுபவங்கள் பசுமையாக நினைவுகளுக்குள் வாழுகின்றன. ஆனால் இந்த பார்த்தல்கள் கூட எனது எதிர்கால நாடகக் கலையின் நுளைவுக்கு காரணமாக இருந்ததோ என்று சிந்தித்தால் அப்படி எதுவும் இல்லை. சந்தர்ப்பங்கள் தான் என்னை இத்துறைக்குள் வலிந்திழுத்திருந்தன என்றயதார்த்தமே என்னில் மேலோங்குகின்றது.

பாடசாலை நாடகத்தில்

நான் எனது ஆரம்ப கல்வியை, சில்லாலை கதிரைமாதா ஆலய வளவில் இருக்கும் சில்லாலை நோமன் கத்தோலிக்க ஆண்கள் பாடசாலையில் கற்றேன். தரம் ஒன்று தொடக்கம் ஐந்துவரை அங்குதான் எனது கற்றல் நடந்தது. இந்தப் பாடசாலை வாழ்க்கையிலே முதன் முதல் எனது நாடகப் பயணத்துக்கான வழிதிறக்கப்பட்டது எனலாம். அக்காலத்தில் மாதமிரு முறை இலக்கியக் கூட்டங்கள் நடைபெறும் அதில் பல்வேறு கலை நிகழ்ச்சிகளை செய்விப்பார்கள். அவ்வாறான நடைமுறைகள் இப்போது இருக்கின்றவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் மேடை ஏறுவது கலைநிகழ்ச்சிகளை செய்தல், செய்வித்தல் வரையான முன் அனுபவங்களை இவ்வாறான இலக்கியக் கூட்டங்களே வழங்குகின்றன. பல பேச்சாளர்கள் மாணவப் பருவத்தில் இங்கு தான் இனங் காணப்படுகின்றார்கள்.

இவ்வாறான இலக்கிய கூட்டத்திலேயே நானும் முதல் முதலாக நடித்தேன். அது ஐந்தாந்தரத்தில் என்று தான்நினைக்கின்றேன் அப்போதைய எமது தமிழ் பாடப்புத்தகத்தில் கடை ஏழு வள்ளல்களில் ஒருவராகிய குமணனின் கதை நாடகமாக இடம்பெற்றிருந்தது. அந் நாடகத்தை நானும்

எனது வகுப்பு மாணவர்களும் சேர்ந்து நடித்தோம் அதேபோல “மாமா வந்திட்டார்” என்ற ஒரு உரையாடல் நாடகத்தையும் நடித்ததாக நினைவிருக்கிறது. அதில் நடித்தது மட்டுமன்றி அதனை இயக்குவதிலும் நானே முன்னின்ற தான் ஞாபகங்கள் கருகலாக இருக்கின்றன. அத்தகைய சிறிய முயற்சிகள் தான் எனது நாடகங்களின் முதற்படிகள் எனலாம். இதில் என்னையும் எனது நடிப்பாற்றலையும் இனங்கண்ட ஆசிரியர்களும் அதிபரும் பாடசாலையினால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய நாடகத்தில் என்னை பிரதான பாத்திரமாக பயன்படுத்த முன்வந்தார்கள் என நினைக்கின்றேன். அந்நாடகத்தில் பெண் பாத்திரமாக நடிப்பதற்கு என்னை தெரிவு செய்தார்கள். அத்தெரிவுதான் என் இறுதிக்காலம்வரை நான் நாடகக்கலையுடன் இணைந்து நிற்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தினை ஏற்படுத்தியது எனலாம்.

யூடித் நாடகத்தில் யூடித்தாக...

நான் ஐந்தாந்தரத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது தான் அந்த நாடகத்தை தயாரித்தார்கள் என நினைக்கின்றேன் எமது பாடசாலையினால் பெரிய அளவில் ஒரு விழாக் கொண்டாடப்பட்டது. அவ்விழாவுக்காக விவிலியத்தில் உள்ள வீரப்பெண்களில் ஒருவராகிய “யூடித்” என்னும் பெண்ணின் கதையை நாடகமாகத் தயாரித்தார்கள். அதில் கதாநாயகியான “யூடித்” பாத்திரத்தினை என்னை ஏற்குமாறு செய்தனர். எனது மெல்லியதோற்றம், நிறம், குரல் வளம் இயற்கையாக எங்கோ கிடந்த நடிப்பாற்றல் எல்லாம் சேர்ந்து தான் என்னை அப்பாத்திரத்துக்கென தெரிவு செய்திருக்க வேண்டும். எங்கள் பாடசாலையின் சுவாம்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட அந்நாடகம் மிகுந்த நுட்பத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டது. பாத்திரத்தை வழங்கி ஆரம்ப ஒத்திகைகளை எமது பாடசாலை ஆசிரியர்களே நடத்தினார்கள். நாம் நடிப்பை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சித்தங்கேணியில் இயங்கிய “ஸ்ரீகாந்தா” படமாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்று “காஞ்சனா” என்ற திரைப்படத்தினை காண்பித்தார்கள். அது தான் வெள்ளித்திரையில் நான் பார்த்த முதல் திரைப்படம். ஆனால் நடிப்புக்கலை பார்த்தல்கள், போலீஸ் செய்தல்களினூடாகவே வரும் என்ற விழிப்புணர்வு எமது ஆசிரியர்களிடம் அக்காலத்திலேயே இருந்தது வியப்புக்குரியது. நாடகத்தினை தொடர்ந்து நெறிப்படுத்துவதற்காக வெளியில் இருந்து ஒரு நெறியாளரை வரவழைத்தார்கள். அவர் நன்கு பாடக்கூடியவராகவும் பெண்பாத்

திரத்தினை சிறப்பாக செய்து காட்ட வல்லவராகவும் இருந்தார். அவரது சிவந்த தோற்றம், நடப்பாளுமை எம்மோடு பழகிய விதம் எல்லாமே அந்த வயதில் அவர்மேல் அதிக மதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அவரது பயிற்றுவிப்பு எனது நடிபாகத்தினை நான் சிறப்பாக செய்வதற்கு தூண்டி இருக்க வேண்டும். இவரையாரென்று அக்காலத்தில் அறியும் மனநிலை இல்லாத போதிலும் பிற்பட்ட காலத்தில் அவரோடு உரையாடக்கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தில் தான் அவரை அறிந்து கொண்டேன் அவர் வேறு யாரும்ல்ல இசை நாடக உலகில் அதிகம் பேசப்பட்ட பெரியவிளாளைச் சேர்ந்த C.T.செல்வராஜா.

அந்த நாடகம் அதிக கவனத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டதாலோ என்னவோ அது எமது ஊரில் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றது. அந்த நாடகத்தில் நடித்து முடிந்ததும் எல்லோரும் என்னைப் பாராட்டினார்கள். ஒரு பெண்போலவே இருந்ததாகச் சொன்னார்கள். அக்காலத்தில் பெண்பாத்திரங்களை ஆண்களே செய்வார்கள். சிறப்பான பெண்பாத்திரங்களை செய்வவருக்கு அதிக மதிப்புக் காணப்பட்டது. அதனால் தான் என்னையும், நாடக உலகம், நான்விட்டாலும் அது என்னை விடாது பற்றிக் கொண்டதற்கு நான் ஏற்று சிறப்புற ஆற்றிய பெண்பாத்திரமே காரணம் எனலாம். அந்நாடகத்தின் பின் ஊரில் என்னை யூடித் என்று தான் அழைத்தார்கள். மிக நீண்ட காலமாக எனது நண்பர்கள் என்னை அப்பெயரில் தான் அழைத்தார்கள். அந்தளவுக்கு அந்நாடகமும் நான் ஏற்ற பாத்திரமும் என்னில் தாக்கத்தைச் செலுத்தின.

அந்நாடகம் அதிகமான உரையாடல்களையும் ஊடகங்களில் பாடல்களையும் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. அப்பாடல்களை நடிகர்களே பாடினார்கள் அதில் பாடிய பாடல்கள் பலவும் எனக்குப் புதிதாகவே இருந்தது ஆனால் வளர்ந்த பின்னர் உணர்ந்து கொண்டேன். அந்தப் பாடல்களின் மூல மொட்டுக்களாக "ஹரிதாஸ்" திரைப்படப் பாடல்களே அமைந்திருந்தன. அக்காலத்தில் நாடகத்தில் எம்மை நெறிப்படுத்திய C.T.செல்வராஜா, ஒவ்வொரு பாத்திரங்களையும் தானே நடித்துக்காட்டி அதைப்போலவே எம்மை நடிக்குமாறு வழிப்படுத்தினார் பெண் பாத்திரங்களை செய்வதற்கான சில அடிப்படை நுட்பங்களை அவரே செய்து காட்டிய ஞாபகம் இப்போதும் நினைவில் நிற்கின்றது. இடூப்பில் கைகளை வைத்திருக்கும் முறை, நாணமாக வெட்கப்படும் தன்மை, காலால் நிலத்தில் கோலம் போடுதல் போன்ற நுட்பங்களை இப்போதும் நினைவில் கொள்ள முடிகின்றது.

யூடித்நாடகத்தில் அவர்கள் பயன்படுத்திய புதிய உத்தியொன்று சிறிய வயதிலேயே என்னை அதிகம் கவர்ந்தது யூடித் மன்னனை மயக்கி, அவனுக்கு முன்பாக ஆடல் நிகழ்த்தி அதன் பின்னரே அவனைக் கொலை செய்வாள். இதில் யூடித் ஆடுகின்ற ஆடலும் முக்கியம். இதற்காக எமது பாடசாலை அதிபராக இருந்த மிருசவில்லை சேர்ந்த பாக்கியநாதன் என்பவர் அவரது மகளான நடனம் தெரிந்த ஹெனோவை அக்காட்சியில் நடக்கவைத்தார். எங்கள் இருவரின் தோற்றமும் ஏறத்தாழ ஒரேமாதிரி இருந்ததனால் அந்த ஆடல் காட்சியில் அவர் ஆடி மறைய, மறையும் இடத்தில் இருந்து நான் நுளைவேன் அதில் இரண்டு பேர் நடத்தார்கள் என்ற வேறுபாட்டினை யாரும் உணராதவாறு மிகவும் நுட்பமாக அக்காட்சியை உருவாக்கி இருந்தார்கள். அது எனக்கு மிகவும் வியப்பை தந்தது.

சமூக நாடகங்களில்

யூடித் நாடகத்தில் நடத்ததின் பின்னர் பாடசாலையில் மட்டுமன்றி ஊரிலும் ஒரு கதாநாயகிக்குரிய அந்தஸ்தை எனக்கு வழங்கினார்கள் எனலாம். எனது கிராமத்தில் பல விழாக்களை அடிக்கடி கொண்டாடினார்கள். ஆலையவிழா, சூசையப்பர் வாலிபர் சங்கம், கிராம அபிவிருத்தி சங்கம், பீடப் பணிப்பாளர் சபை போன்றவை எடுக்கும் விழாக்கள் போன்றவற்றில் நாடகங்களை மேடையேற்றுவார்கள் அந்நாடகங்களில் என்னைத்தான் கதாநாயகியாகப் போடுவார்கள். பெண் நடிகருக்கிருந்த அரிதல் தன்மை காரணமாக நான் முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டேன். அந்தச் சிறிய வயதிலேயே எனக்கு பெரிய அண்ணாமார் தந்த மரியாதையை எண்ணி இன்றும் வியக்கின்றேன். என்னை நாடகத்திற்கு எடுப்பதாக இருந்ததால் மிகவும் பவ்வியமாக வந்து எனது தந்தையாரிடம் உத்தரவு பெற்று அழைத்துச் செல்வார்கள். அத்தோடு என்னை சயிக்கிளில் ஏற்றிச் செல்வது முதல் தமது முதுகுகளில் சுமந்து செல்வதுவரை என்னை கவனமாக கூட்டிச்சென்று மீண்டும் கூட்டி வருவார்கள். அவர்களில் பலரை இன்னும் என்னால் மறக்கமுடியாது அவர்களில் மரியதாஸ், அருளானந்தம், கைதி பொன்கலன் போன்ற சிலரை குறிப்பிட வேண்டும். அவ்வாறான பல நாடகங்களை அக்காலத்தில் நடத்தேன் அவற்றில் முல்லை நாட்டு இளவரசி என்ற நாடகத்தின் பெயர் மட்டும் நினைவில் கிடக்கிறது. அந்நாடகங்களில் முதலாக பெருவிருப்போடு சென்று நடத்தேன் எனக் கூறமுடியாது. அவர்களின் வற்புறுத்தலே அதை செய்ய வைத்தது.

கிராமத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களுக்கு காட்சித்திரைகளையே பின்னணியாகக் கட்டினர். உரையாடலும் இடையிட்ட பாடல்களும் காணப்படும். பாடல்கள் பெரும்பாலும் சினிமா மொட்டுக்களிலேயே அமைந்திருந்தன. ஆனால் பாடல்களை நடிக்காளே பாடுதல் என்பது கட்டாயமானதாக இருந்தது. பின்னணியாக ஹார்மோனியம், மிருதங்கம் பாவித்தார்கள் நாடகங்கள் பெரும்பாலும் இரண்டு மணித்தியாலத்துக்குள்ளேயே அமைந்திருந்தன.

ஐந்தாந்தரம் சித்தியடைந்ததும் நான் மாதகல் புனித யோசப் வித்தியாலயத்திற்கு மாற்றப்பட்டேன். அங்கு இரண்டு வருடங்கள் படித்தேன் அக்காலத்தில் அப்பாடசாலையில் நாடகச் செயற்பாடுகளில் நான் ஈடுபடுத்தப்படவில்லை ஆனால் அங்கு “சுப்பிரமணியம்” என்னும் ஒரு மாணவனை எல்லோரும் புகழ்வார்கள் அவனது நாடகங்களை நான் பார்க்கவில்லை. அவன் சிறந்த நடிக்கன் என்று எல்லோரும் புகழ்ந்தபோது அவனில் ஒரு தனி மரியாதை எனக்கிருந்தது. எட்டாந்தரத்திற்கு நான் யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டேன். அத்தோடு எனது வாழ்விடமும் யாழ்ப்பாணம் கொய்யாத்தோட்டமாக மாறியது.

எனவே எனது ஆரம்பக்கல்விப் பருவத்திலேயே நான் பல நாடகங்களில் நடித்துவிட்டேன் ஆனால் எனக்கு நன்கு தெளிவாகத் தெரிகின்ற விடயம், நான் நாடகத்தில் சிறந்து விளங்கி பெரிய நடிக்கனாக வேண்டுமென்ற இலட்சியமோ நோக்கமோ, அப்பருவத்தில் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. எமது ஊரில் எமது பெற்றோர் அயலவர்கள் அடிக்கடி கூறுகின்ற வார்த்தை “கெட்டிக்காரனாக வந்து பேரெடுக்க வேணும்” என்பது எமது திறமையை வெளிப்படுத்துவதும் அதனால் பாராட்டப்படுவதும் பெயரெடுத்தலாகவே கொள்ளப்பட்டது. இந்த உந்துதல் எனது பாலப்பருவத்திலும் இருந்ததுவோ என்னவோ. அதுதான் என்னை நடிக்கத்தூண்டியிருக்க வேண்டும். அதற்கு நண்பர்களின் வற்புறுத்தலும் துணைபோனதால் அவ்வாறு பல நாடகங்களை நான் நடிப்பதற்கு காரணமாகியது. அந்தக் காரணம் பிற்பட்ட காலத்தில் தான் எனக்குள் இலட்சியமாக முகிழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

பத்திரிசியார் கல்லூரியில்

எட்டாந்தரத்தில் இருந்து நான் யாழ்ப்பாணத்தின் புகழ்பெற்ற கல்லூரியாக இருந்த புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கல்வி கற்றேன். அங்கு நான் சேர்ந்த காலத்தில் இருந்து இரண்டு வருடங்களுக்கு படிப்பில்தான் அதிக கவனம் செலுத்தினேன். எனது தாயாரும் அக்காலத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததனால் நாடகச் செயற்பாடுகள் எதிலும் நான் பங்கு கொள்ள வில்லை ஆனால் பேச்சு, ஆங்கிலம் Oration போன்றவற்றில் திறமையாக செயற்பட்டதனால் அதிகம் பாராட்டப்பட்டேன் Oration க்கு மாவட்ட மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்று பாராட்டப்பட்டேன். இதற்கு துணையாக முற்பட்ட எனது நாடக அனுபவங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் எமது கல்லூரியில் மேடையேற்றப்பட்ட ஆங்கில நாடகங்களையும், பெரும் படைப்பாக மேடையேற்றப்பட்ட திருப்பாடுகளின் காட்சியையும் பார்க்கும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் கிடைத்தன. அக்காலத்தில் மனிதர்கள் நடக்கின்ற திருப்பாடுகளின் காட்சியை, அருட்திரு லோகாஅடிகளே முதன் முதலாக பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களைக் கொண்டு மேடையேற்றினார். மைதானத்தின் தெற்குப் புறமாக இருந்த மண்திட்டிகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட மேடையில் அக்காட்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. பல்லாயிரக்கணக்கானோர் பார்வையிட்ட அந்நாடகங்கள் இன்னும் மனதில் நிற்கின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து 1958ம் ஆண்டு ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் இணைத்து, அதனை தமிழில் மொழி பெயர்த்து மேடையேற்றினார்கள் ஆசிரியர் ஆம்ஸ்ரோங் அவர்கள் அதனை நெறிப்படுத்தினார்.

அத்திருப்பாடுகளின் காட்சியில் சென்றசபையில் யேசுவக்காக வாதிடும் அரிமெத்தியூர் சூசை பாத்திரத்தினை என்னை ஏற்குமாறு கேட்டனர் ஆங்கில Orationஇல் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த எனது குரல்வளத் தினை அறிந்து எனது நண்பரான பேர்மினஸ் என்னைப்பற்றி ஆசிரியர் ஆம்ஸ்ரோங் அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்ததனால் அந்தப்பாத்திரத்திற்கு நான் தெரிவு செய்யப்பட்டேன். அது சிறிய பாத்திரமாக இருந்தாலும் அதனை நிறைவாகச் செய்த ஞாபகம். காரணம் நாடகம் முடிவடைந்ததும், சில ஆசிரியர்கள் வந்து "உன்னுடைய நடப்பில்தான் தெளிவான உச்சரிப்பும் விளக்கமும் இருந்தது என்று பாராட்டிச் சென்றது இன்றும் நினைவில் நிற்கின்றது. இவ்வாறு ஓரிரு நாடகங்கள் மட்டுந்தான் பத்திரிசியார் கல்லூரியில் செய்யக் கூடியதாக இருந்தது.

பி.எஸ்.கலாமன்ற நாடகங்களில்...

நான் பத்திரிசியார் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது யாழ்ப்பாணம் கொய்யாத்தோட்டத்தில் தான் வசித்துவந்தேன். அங்கு நான் நடிப்பேன், அல்லது பல நாடகங்களில் நடித்தேன், என்று எவருக்கும் சொன்ன தில்லை. இதனால் யாரும் வந்து என்னை நாடகங்களுக்கு வற்புறுத்தவில்லை. நானும் நடிக்க வேண்டுமென்ற பேரவாவுடன் இல்லாத காரணத்தால் எங்கும் தேடிச் சென்று நாடகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் கொய்யாத்தோட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு பரராஜசிங்கம் என்பவரும் சின்னராசா என்பவரும் இணைந்து P.S.கலாமன்றம் என்னும் நாடகமன்ற மொன்றினை உருவாக்கி நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்தார்கள். இவர்களுக்கு சில்லாலையை சேர்ந்த தனராஜ் என்பவருடன் தொடர்பிருந்தது அவர் சில்லாலையில் எனது நடிப்பிணைப் பார்த்தவர் அங்கு சில நாடகங்களை எழுதி மேடை யேற்றியவர். எனவே அவர் என்னைப் பற்றி அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்திருக்க வேண்டும். இதனால் தமது நாடகத்தில் பெண்பாத்திரம் செய்வதற்கு என்னை நடிக்க வருமாறு வற்புறுத்தினர் அவர்களது வற்புறுத்தலால் 'உயிர்காத்த உத்தமன்', என்ற அவர்களது நாடகத்தில் முதன் முதலாக நடித்தேன்.



அந்நாடகத்திற்கு கிடைத்த வரவேற்பை தொடர்ந்து P.S.கலாமன்றத்தின் முக்கிய நடிகர்களில் ஒருவராக மாறினேன். அவர்கள் மேடையேற்றும் எல்லா நாடகங்களிலும் நானே கதாநாயகி. இதனால் தொடர்ச்சியாக நாடகம் நடிப்பதற்கான சந்தர்ப்பமும் தூண்டுதலும் ஏற்பட்டது. சில வருடங்களாக P.S.கலாமன்றத்தின் பல நாடகங்களில் நடித்தேன். 'அலையின் நொஞ்சம்', 'அன்புத் தெய்வம்', 'அவசரப்படாதே' 'மங்களவாசா' போன்ற நாடகங்கள் சமூகத்தில் அதிக வரவேற்பினைப் பெற்றன. இந்நாடகமன்றத்தில் திரு.பரராஜசிங்கம், சின்னராஜவுடன் பல நடிகர்கள் இணைத்திருந்தார்கள். அவர்களில் திரு.பி.அமிர்தவாசகம், இரத்தின சபாபதி போன்றவர்கள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் இவர்கள் பிற்பட்ட காலத்தில் இலங்கை வானொலிக் கலைஞர்களாகப் பணியாற்றினார்கள்.

P.S.கலாமன்றம் மேடையேற்றிய நாடகமெல்லாம் பெரும்பாலும் இந்திய நாடகங்களே எனலாம். அக்காலத்தில் தமிழக நாடக ஆசிரியர்களான துறையூர் கே.மூர்த்தி, P.S.இராமையா, சஸ்ரநாமம் போன்றோர் எழுதிய நாடகங்கள் மலிவுப்பதிப்புகளாக அச்சிடப்பட்டு ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலையில் விற்கப்பட்டன. ஒரு நாடகநூலின் விலை அப்போது ஐம்பது சதம். அவற்றை வாங்கி சுருக்கியும் நீட்டியும் பெயர்களை மாற்றியும் தேவைக்கு ஏற்றபடி மேடையோற்றினோம். சில நாடகங்களை நானே சுருக்கி அமைத்து தயாரிப்புக்கு உதவி இருக்கிறேன்.

இவர்களின் நாடகங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் பழைய பூங்கா வீதியிலுள்ள வெறும் வளவு ஒன்றில் தான் மேடையேற்றப்பட்டது. மேடை, ஒப்பனையாளர் பெஞ்சமின் அவர்களால்தான் அமைக்கப்படும். நோட்சீன், காட்டுசீன், பூங்காசீன், மாளிகைசீன் என வர்ணம் தீட்டப்பட்ட காட்சித்திரைகள் தான் பின்னணியாக இருந்தன. நாடகங்களில் சினிமாவின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தது. என்றுதான் சொல்ல வேண்டும் வசனங்களை உணர்ச்சியுடன் பேசி நடித்தல் என்பது அக்காலத்தின் நடிப்புச் செயற்பாட்டில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. அத்தோடு மேடையில் இரண்டு மைக் வைப்பார்கள் அந்த மைக்குகளில் நடிக்கர்கள் தமது வசனத்தை தெளிவாக ஒப்புவிக்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. இதற்காக ஒத்திகைகளில் முதலாக இரண்டு பால்பேணிகளை மைக் இருக்கும் இடங்களில் கட்டிவிடுவார்கள் அதில் மாறி மாறிச் சென்று வசனம் பேசுவது தான் பிரதான அசைவியக்கமாக இருக்கும் நான் நினைக்கிறேன் பிற்பட்ட காலத்தில் தேவையற்ற விதமாக நடிக்கர்கள் குறுக்கிட்டு நடந்து நடிக்கும் பழக்கம் அதில் இருந்து தான் வந்திருக்கவேண்டும்.

நடிப்புக்கான பயிற்சிகளையும் நடிக்கர்கள் சுயமாக மேற்கொள்வர். சீனியர் நடிக்கர்கள் ஒத்திகைகளில் தொடர்ந்து கலந்து கொள்ளமாட்டார்கள் அவர்கள் இறுதி ஒத்திகைகளில் தான் கலந்து கொள்வார்கள். இப்படியான சூழலில் பெண்பாத்திர சித்திரிப்புக்கான பயிற்சியை நான் சுயமாகவே மேற்கொண்டேன் எனலாம். அதற்குச் சினிமாவும் உதவி இருக்கின்றது. எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கின்றது, அன்னையின் ஆணை திரைப்படத்தில் வருகின்ற அசோகன் நாடக சிவாஜியின் நடிப்பைப்பார்த்து கண் இமைகளை உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப மேலே அசைப்பதனை பயிற்சிப்படுத்திக் கொண்டேன்.

எங்கே நிம்மதி

குருநகரைச் சேர்ந்த நண்பர் ஜி.பி.பேர்மினஸ் அவர்கள் தமது ஊரில் நாடகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வந்தவர். ஒருதடவை எங்கே நிம்மதி என்னும் நாடகத்தினைத் தயாரித்தார். அதிலே கதாநாயகியாக நடிப்பதற்கு என்னை வருந்தி அழைத்தார். அவரது அழைப்புக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்காது சம்மதம் தெரிவித்தேன். அதிலே அக்ரர் யேம்ஸ் என அழைக்கப்படும் குருநகர் கலைஞர் கதாநாயகனாக நடித்தார். அவருக்கு நான் ஜோடிப் பாத்திரம். அது எனக்கு நல்ல வரவேற்பினைப் பெற்றுத்தந்தது. பாசையூரில் குருநகரிலும் அத்தகைய நாடகங்களினால் எனக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது.

எங்கே நிம்மதிக்கு எனது பாரியார் ராணிதான் வழக்கம்போல வந்து எனக்கு சாறிகட்டி என்னை அலங்கரித்தார். இதைப்பார்த்த பல கலைஞர்களும் குருநகர் மக்களும் ஆச்சரியப்பட்டு உரையாடினார்கள். எனது மனைவி எனக்கு ஊக்கம் அளித்தது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. உண்மையில் நான் நாடகத்துறையில் தொடர்ந்து நீடித்ததுக்கு எனது மனைவி தந்த ஊக்கம்தான் காரணம் என்று சொல்லுவேன்.

அரியாலை சனசமூக நிலையத்தில்

அரியாலை சனசமூக நிலையத்தில் மிக நீண்டகாலமாக நாடகங்கள் நிகழ்ச்சிகள் போடுவர்கள். அவர்களுடைய சுதேசிய விழா ஒன்றில் 'கர்ணன்' நாடகத்தில் நடிப்பதற்கு என்னை கேட்டார்கள் அந்நாடகத்தை பெரிய காட்சி அமைப்புக்கள், பெரிய தேர்கள், என்று பிரமாண்டமாக அலங்கரித்த அரங்கில் மேடையேற்றினார்கள். எனக்கு குந்திதேவி பாத்திரம் எனது நடிப்பை பலரும் அப்போது பாராட்டினார்கள். பின்னர் அவர்களுக்கு பூம்புகார் என்ன நாடகத்தில் கண்ணகியாக நடித்தேன். மாதவியாக அரியாலை செல்வரெட்டினம் நடித்தார். தொடர்ந்து அப்போது பெண்வேடங்கள்தான் அதிகமாக நடித்தேன்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நாடகத்தீல்...

1959ஆம் ஆண்டளவில் நான் கூட்டுறவுப்பயிற்சிக்கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது அங்கு கோவிந்தசாமி என்பவர்தான் எமது



பயிற்சிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். அவர் ஒரு நாடகப்பிரியன். அவருக்கு கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் குழுவினருடன் நல்ல தொடர்பு இருந்தது. அவர் எல்லோருடனும் சகஜமாகப்பழகக்கூடியவர். அவருக்கு நான் நன்றாக நடப்பது தெரியவந்தது. எனவே என்னை ஒரு தடவை வருமாறு அழைத்துச் சென்றார். அது அப்போது "ஓரியன்ட் நுண்கலை, விளையாட்டுக் கழகம்" என்னும் பெயரோடு இயங்கிக் கொண்டு இருந்த நிறுவனம். அதில்தான் கலையரசு

சொர்ணலிங்கம் நாடகங்களைப் பழக்கிக் கொண்டிருந்தார். முதலாம் குறுக்குத்தெருவில் இருந்த ஒரு பெரிய வீட்டின். மேல்மாடியில் ஒத்திகைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. பிரதேசசபையின் பொறுப்பில் இருந்த அந்த மண்டபம் இவ்வாறான நிகழ்வுகளுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அங்கு சென்ற போது அங்கு "வழிதெரிந்தது" என்னும் நாடகத்துக்கான ஒத்திகை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அந்த ஒத்திகை எனக்கு பலரையும், பலவிடயங்களையும் அறிமுகம் செய்தது. நான் அதிகம் கேள்விப்பட்டிருந்த கலையரசு சொர்ணலிங்கம், ஒரு சாய்மனைக்கதிரையில் அமர்ந்திருந்தவாறு நாடக ஒத்திகையை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். நடப்பிலும் நாடக உலகிலும் நன்கறியப்பட்டிருந்த ஏ.ரகுநாதன், விதானை செவ்வரெத்தினம், கிருஷ்ணமூர்த்தி, பாக்கியராஜா, ஆமகேஸ்வரன், குழந்தை சண்முகலிங்கம், எஸ்.ரி.அரசு போன்ற பெருங் கலைஞர்கள் அங்கு நடத்துக் கொண்டிருந்தனர். எல்லோரும் கலையரசு ஐயாவை மிகுந்த பணிவுடனும் மதிப்புடனும் அணுகியவாறு ஒத்திகையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தனர். ஒரு நாடகக் குழுவில் இருக்கவேண்டிய ஒழுக்கம், அமைதி, தலைமைக்கு கட்டுப்படுதல் போன்ற பண்புகளைக் கண்ட மாத்திரத்தே அந்த நாடகக்குழுவில் என்னையுமறியாத ஒரு ஈர்ப்பும் பெரும் மரியாதையும் சேர்ந்துகொண்டதுடன் அவர்களுடன் சேர்ந்து நடக்கவேண்டும் என்ற ஆவலும் எழுந்தது.

அதுமட்டுமன்றி அதுவரை செம்மையான மொழிநடையிலும் இந்தியத்தமிழிலும் பேசி நடத்த எனக்கு சுத்தமான யாழ்ப்பாணத் தமிழில் அவர்கள் நாடகம் நடத்துக்கொண்டிருந்தது ஆச்சரியமாகவும் பொருத்தமாகவும் தெரிந்தது. மற்றொருவிடயம் அவர்கள் நாடகப்பிரதியை வைத்துக்கொண்டு ஒத்திகை செய்யவில்லை. அந்த இடத்தில் சுயமாக வசனம்பேசி நடத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதாவது ஒத்திகையிலேயே நாடகம் உருவாகிக்கொண்டிருந்தது. விதானையும் சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரரும் இவ்வகை நாடகங்களில் கைதேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். பிற்பட்ட காலத்தில் தாசீசியஸ் "புதிதளித்தல்" நாடகம் பற்றிக் கூறியபோது, எனக்கு இந்த நாடகம்தான் நினைவுக்கு வந்தது.

'வழிதெரிந்தது' ஒரு நகைச்சுவைச் சமூக நாடகமாகத்தான் இருந்தது. எனக்கு அந் நாடகத்தில் விதானையின் விதவைத்தங்கையின் பாத்திரம் கிடைத்தது. கடைசி இரண்டு சீன்களில் மட்டும் வருகின்ற சிறிய பாத்திரம்தான். ஆனாலும் அதில் நடத்த அனுபவம் மனதிற்கு நிறைவைத் தந்தது. விதானையாராக விதானையாரும் புறோக்கராக சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரரும் நடத்தனர் இருவருக்கும் இடையில் எப்போதும் ஏற்படும் முரண்பாடுதான் நாடகத்தின் அச்சாணி அம்சம். அவர்கள் நடக்கும்போது பார்ப்பதற்கு மிகவும் சுவாரஸ்யமாக இருக்கும். பிரதான பெண்பாத்திரமாக ஆ.மகேஸ்வரன் நடத்தார். அவரது தோற்றமும் நடப்புமும் பெண்பாத்திரத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது வேடமிட்டால் அசல் பெண்ணாகவே மாறி விடுவார். அத்துடன் தனக்கான ஒப்பனை வேட உடைகள் அனைத்தையும் மிக விரைவாக தானே அணிந்து கொள்ளுவார் நான் கண்ட பெண்பாத்திரச் சித்திரிப்புக்குரிய நடிகர்களில் அவர் ஒரு சிறந்த நடிகர் என்றுதான் கூறுவேன். அந்நாடகத்தில் கலையரசு ஐயாவும் ஒரு சிறிய பாத்திரத்தில் நடத்திருந்தார். அவரைப்பற்றி நான் அறிந்த அளவுக்கு அவர் நடத்தபாத்திரம் என் மனதைக் கவரவில்லை. அவரைபற்றிய அபிப்பிராயமே அந்நாடகத்தின் மூலம் பாதகமாக அமைந்தது என்றுதான் கூறலாம். ஆனால் அவ் அபிப்பிராயம் எவ்வளவு தவறு என்பதனை தேரோட்டிமுகளில் நடத்ததன் பின்பு தான் உணர்ந்து கொண்டேன்.

வழிதெரிந்தது நாடகம் 15க்கு மேற்பட்டதவைகள் மேடையேற்றப் பட்டது. இங்கு மட்டுமன்றி மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை போன்ற பல

இடங்களிலும் கொண்டுசென்று மேடையேற்றினர். தனது இயலாமையில் கூட அவர் ஓய்ந்து விடவில்லை நீண்டதூரம் பயணம்செய்வது அவருக்கு இயலாமல் இருந்த காலத்தில்கூட தனது இயலாமையைப் பொருட்படுத்தாது பயணம் செய்வார். கலையரசு ஐயாவுக்கு பயணம்செய்வது கடினம் என்பதற் காக வாகனத்திலே நடுவில் மெத்தை ஏற்பாடு செய்து படுத்தபடியே அவர் பயணம் செய்வதற்கு ஏற்பாடுசெய்திருந்தனர். அவரது முதுமைக்காலத்தில் தான் அவரோடு எனக்கு பழக்கக்கிடத்தது. எனது நாடக வாழ்க்கையில் அவர் மறக்கமுடியாத ஒரு மனிதரென்றுதான் கூறுவேன். நாடகம்பற்றியே அதிக மாக சிந்தித்தமனிதர் நாடகக்கலையின் வளர்ச்சிக்காக அவர் செய்த அளவுக்கு வேறு யாரும் பாடுபடவில்லை என்றுதான் கூறுவேன்.

தொடர்ந்து 'ஓரியன்ட் கழகத்தினால்' தேரோட்டிமகன் தயாரிக் கப்பட்டது. பி.எஸ்.இராமையா எழுதிய தேரோட்டிமகன் நாடகத்தினை கலையரசு நெறிப்படுத்தினார் அதிலே நான் குந்திதேவியாக நடித்தேன். ரகுநாதன் கர்ணனாக நடித்தார். சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரர் அர்ச்சுனனாக நடித்தார். கலையரசு ஐயாவும் சிறிய பாத்திரமாகிய சகுனி பாத்திரத்தினை ஏற்று நடித்தார். அவருடைய நடிப்புத்திறத்தினை அந்த நாடகத்தில்தான் நான் கண்டேன். அதிலே இரண்டுவிதமான உணர்வு நிலைகள் இருந்தன. முதலாவது கிறிஸ்தவ தூதுவரும்போது அவனைக் கவிழ்ப்பதற்கு தந்திரம் செய்கின்ற காட்சி, அதில் நெஞ்சினை நிமிர்த்தியபடி கலையரசு செல்வார். இரண்டாவது, கிருஸ்ணன் தப்பிவிட்டதும் அவமானத்துடன் தலை குறிந்தபடி செல்லும் காட்சி இவ்விரண்டு காட்சிகளிலும் அவரது நடிப்பு மிகவும் சிறப் பாக இருக்கும். நான் ஒவ்வொரு தடவையும் அந்தக் காட்சியைப்பார்க்கத் தவறுவதே இல்லை. தேரோட்டிமகன் பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. நானும் ஒரு நெறிமுறைப்படுத்தப்பட்ட நாடகக்குழுவில் இணைந்து நடித்த திருப்தியைப்பெற்றேன். இவ்வாறு கலையரசு ஐயாவின் பணிகளையும் ஆற்றல்களையும் பார்க்கும் சந்தர்ப்பமும் அவரது நெறியாள்கையில் நடிக்கும் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது உண்மையில் மறக்கமுடியாத அனுபவமாகும். தொடர்ந்தும் நான் அவர்களுடன் 'வழிதெரிந்தது,' 'இன்பநாள்', 'நல்லதும் கெட்டதும்' போன்ற நாடகங்களிலும் நடித்தேன். கலையரசு ஐயா இறக்கும் வரையில் அவருடனான எனது தொடர்பு நிலைத்திருந்தது. நான் கூட்டுறவு சமாசத்தில் வேலைசெய்யும் போது அவர் ரவணுக்கு வந்தால் தனது காரினை

நிறுத்திவிட்டு என்னைக் கண்டு அதிக நேரம் உரையாடாமல் செல்லமாட்டார் அப்படியான ஒருநெருக்கம் எமக்குள் இருந்தது. அவர் இயலாது போன போதுகூட என்னை, அரசையாவை அடிக்கடி வீட்டுக்கு அழைப்பார். எம்மைக் கண்டதும் புதியதென்போடு பலமணிநேரம் கதைத்துக்கொண்டிருப்பார். நாடகலையின் ஈடுபாடும் அதுபற்றிய நினைப்புக்களுமே அவரை நீண்டகாலம் உயிர்வாழ்ச்செய்தன.

கலையரசு ஐயாவின் நாடகங்களில் ஒரு செம்மைப்பாடு எப்போதும் இருக்கும் நடிகர்கள் குடிப்பதில்லை நல்லொழுக்கத்துடன் இருக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பார். நேரத்திற்கு வரவேண்டும் நடிகர்களுக்கு நல்லொழுக்கம் இருக்கவேண்டும் அப்போதுதான் நாடகத்திற்கும், நாடகம் நடப்பவருக்கும் சமூகத்தில் கௌரவம் இருக்கும் என்று கூறுவார். ஒத்திகை நடைபெறும்போது நடிகர்கள் தமக்குள் கதைக்கக்கூடாது என்பார். அதை எல்லோரும் பின்பற்றினர். அதுதான் முக்கியம். ஒத்திகை நடைபெறும்போது அவர் கையைக்கட்டிக்கொண்டு சின்சியராக நின்று பார்ப்பார். அவர் நிற்கும் போது முழு நடிகர்குழுவும் அமைதியாக நிற்கும். வேடஉடை ஒப்பனைகளில்லல்லாம் அதிக கவனம் எடுப்பார். அப்போது பெஞ்சமின்தான் அவருக்கு ஒப்பனைக்கலைஞராக இருந்தார். கலையரசு ஐயாவுக்கு அவர் அதிக மதிப்புக்கொடுத்து அவர்விரும்பியவாறு ஒப்பனைசெய்வது மட்டுமன்றி விசேடமான உடைகளையும் மேடைப்பொருட்கள் கைப்பொருட்களையும் செய்து கொடுப்பார். ஒப்பனையில் கலையரசு அதிக கவனம் எடுப்பார் ஒப்பனையின் முடிவில் கலையரசு ஐயாவிடம் ஒவ்வொரு நடிகர்களும் தம்மைக் காண்பிக்கவேண்டும். அவர் ஒவ்வொருவராகப்பார்த்து சரி சொல்லவேண்டும். அவர் அதில் அதிகம் மாற்றம் செய்வாரென்றில்லை அது ஒரு பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டது. சிலபாத்திரங்கள் தமக்குத்தானே ஒப்பனை செய்வர் உதாரணமாக பல நாடகங்களில் கதாநாயகியாக நடத்த மகேஸ்வரன் ஒரு சிறந்த பெண் நடிகன். அவர் தனக்குத்தானே ஒப்பனை செய்வார் சாறி உடுத்துவார். அவரது மெலிந்த தோற்றமும் அவரை அசல் பெண்ணாகவே தோன்றச்செய்யும். அவர் முதலாக தானே ஒப்பனை செய்தாலும் இறுதியில் கலையரசு ஐயாவிடம் காட்டவேண்டும்.

உண்மையில் கலையரசுஐயாவின் குழுவினருடன் சேர்ந்தபின் நான் பல விடயங்களைக் கற்றுக்கொண்டேன். நடிகனுக்கு ஒழுக்கம் என்பது

எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதனை அங்குதான் தெரிந்துகொண்டேன். நான் இன்றுவரை பலராலும் பேசப்படத்தக்கவனாக இருக்கின்றேன் என்றால் அதற்கு காரணம் அங்கிருந்து பெற்றுக்கொண்ட பண்புகள்தான் குடி இல்லை குழுநிலை முரண்பாடுகள் இல்லை. யார்பெரியவன் என்ற போட்டி பொறாமை இல்லாத நல்லதொரு அமைப்பாக அது இருந்தது.



தேரோட்டி மகள்

மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சிக் கழகத்தில்...

அப்போது கலையரசுவோடு இருந்த கலைஞர்கள் சிலர் ஓரியனர் மன்றத்திற்குப் போட்டியாக மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சி கழகம் என்ற ஒன்றினை ஆரம்பித்து நடத்தினர். திரு.பொ.செல்வரெத்தினம் என்பவர்தான் அதனை ஆரம்பித்தார்கள். நாடகக்குழுவுக்குரிய யாப்புகள் விதிகள் எழுதப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மன்றமாக அது இருந்தது. குடி, மதுப்பாவனை புகைத்தல் ஒழுக்கப்பிறழ்வு எதுவுமே இருக்கக்கூடாது. போன்ற பலவிதிகள் அக்கழகத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. விதிகளுக்கு அமையாத யாரும் அங்கு அங்கத்தவர்களாக இருக்க முடியாது. ஒத்திகைகள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான விதிகள் அமைத்துச் செயற்பட்டார்கள்.

அக்கழகத்திற்கு என்னையும் அழைத்தபோது அக்கழகத்தில் முதன் முதலாக 'ஆரமுதுஅசடா' என்ற நாடகத்தில் முதன்முதலாக நடித்தேன். அதில் தான் நான் முதன்முதலாக ஆண்வேடமிட்டு நடித்திருந்தேன். ஒரு கணக்குப் பிள்ளை பாத்திரம் எனக்குத் தரப்பட்டது. எனது நடிப்பினைப்பலரும் பாராட்டினார்கள். பெண்வேடத்தில் மட்டுமன்றி ஆண்வேடத்திலும் என்னால் சிறப்பாக நடக்கமுடியும் என நான் கண்டறிந்தது அந்நாடகத்தில்தான். அந்நாடகத்தினை திரு.ரகுநாதன் நெறிப்படுத்தினார். வேட உடை ஒப்பனை காட்சி விதானிப்பு, ஒளி, ஒலி அனைத்தும் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட நாடகப் படைப்பாக அது அமைந்திருந்தது. அந்நாடகத்தினை யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் கொண்டுசென்று மேடையேற்றினர். கொழும்பு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, வவுனியாபோன்ற இடங்களில் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. அதனைத்தொடர்ந்து 'மல்லியம் மங்களம்', 'அந்தநாளும் வந்திடாதோ' போன்ற நாடகங்களை அவர்கள் தயாரித்தார்கள். அந்நாடகங்களிலெல்லாம் முக்கிய பாத்திரமாக நடித்தேன். மறுமலர்ச்சி மன்றத்தில்தான் சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரர் எழுதிய முதல் நாடகமாகிய 'வையத்துள் தெய்வம்' முதன்முதலாக மேடையேற்றப்பட்டது. திருவள்ளுவர் திருக்குறளை எழுதிய வரலாற்றோடு தொடர்புடைய சிறந்த நாடகமாகிய அதனை அரசையா நெறிப்படுத்தியிருந்தார். சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரர் வள்ளுவருக்கு நடித்திருந்தார். நான் அதில் ஓளவையாராக நடித்தேன். சிறந்த இலக்கியச்சுவைமிகுந்த அந்நாடகத்தினை அரசையா எடிர்

செய்துதான் நெறிப்படுத்தினார். அதிகமாக இந்திய நாடக எழுத்துருவில் தங்கியிருந்த எமக்கு வையத்துள்தெய்வம் நல்ல நிறைவைத் தந்தது.

எனக்கு மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சி மன்றம் தொடர்பாக இருக்கின்ற மனப்பதிவில் முக்கியமானது என்னவெனில் ஒரு ஜனநாயக நிலைப்பட்ட அமைப்பு முறையைபேணி தலைவர், செயலாளர், நிர்வாகசபை என சிறப்பான நிர்வாகத்தோடு இயங்கிய முறைமையும் விதிகளை உருவாக்கி அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்தமையும் ஒரு நாடக அமைப்பு என்ற வகையில் முன்னுதாரணமான தொன்றாகத் தெரிந்தது.

வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றத்தீல்...

அரசையா என அழைக்கப்படும் எஸ்.ரி.அரசு தலைமையில் வண்ணை கலைவாணர் நாடகமன்றம் என்ற ஒன்று இயங்கி வந்தது. லோகநாதன் பங்குணம் போன்ற பல கலைஞர்கள் அதில் இருந்தனர். அவர்களும் சிறப்பான பல நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்தார்கள். அதிலும் நடப்புதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் என்னைத் தேடி வந்தது. அவர்கள் 'திப்புசுல்தான்' என்னும் நாடகத்தினை மிகவும் பிரமாண்டமானதாக அதிக பொருள் செலவில் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தனர். அதிலே பேகம் சகீபா என்னும் கதாநாயகிப்பாத்திரத்துக்கு ஒரு பெண் நடிகையையே பயிற்றுவித்து ஒத்திகை செய்து கொண்டிருந்தனர். நாடகம் அரங்கேற்றப்படுவதற்கு மிகவும் சொற்பநாட்களே இருக்கின்ற கழுவில் அந்தப் பெண் நடிகை யாரோ ஒருவருடன் உடன் போக்கு கண்டார். மிகுந்த பிரயத்தனங்களின் மத்தியில் நாடகத்தினை தயாரித்துக் கொண்டிருந்த கழுவில் அந்நிலை அவர்களை தர்மசங்கடத்துக் குட்படுத்தியது. அந்த இக்கட்டான கட்டத்தில் தான் என்னிடம் வந்தார்கள். "பேகம் சகீமா பாத்திரத்தினை ஏற்று நடக்க வேண்டும்" என வருந்திக் கேட்டார்கள். அதற்குடன்பட்ட நான் திப்புசுல்தானில் நடக்கத் தொடங்கினேன். அரசனாக எனக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட ரகுநாதன் நடத்துக் கொண்டிருந்தார்.



நாடகம் நெறியாளனின் ஆளுமையில் தங்கியிருக்கும்போது சிறப்பாக அமையும் என்பதனை உணர்ந்துகொண்ட சந்தர்ப்பமாக அது அமைந்தது. அத்தகைய ஒரு ஆளுமைமிக்க நெறியாளராக நான் முதன் முதலாக அரசையாவைக்கண்டேன். அவரது தொனியைக்கேட்டாலே நடிகர்கள் நடுங்குவார்கள். ஒத்திகைகளில் மிகவும் கண்டிப்பாக நின்றுதான் அரசையா நாடகத்தினை நெறிப்படுத்துவார். எனது காட்சி வரப்போகுதெண்டால் நான் "யா அல்லா" என்று பயத்தோடு செல்லிக்கொண்டுபோய்த்தான் நடப்பேன். நடிகர்கள் எல்லோருமே பயபக்தியோடு நாடகத்தில் பங்கு கொள்வார்.

'திப்புசல்தான்' மிகப்பிரமாண்டமான ஏற்பாடோடு நான் நடத்த முதல்நாடகம் என்கூட சொல்லாம். இஸ்லாமியக் கலாசாரத்தினை மிகவும் சிறப்பாக இந்நாடகத்திலே வெளிப்படுத்தினார்கள். பிரமாண்டமான தூண்கள், சிம்மாசனங்கள் போன்றவற்றினைக் கொண்டமைந்த மாளிகையோன்ற பெருங்காட்சிப்பண்புக்குரிய காட்சி விதானிப்பு, அந்நாடகத்தில் செய்யப்பட்டது. வேட உடைகள் எல்லாம் அந்த இஸ்லாமியக் கலாசாரத்துக்கு ஏற்ற வகையில் நன்கு திட்டமிட்டு தைக்கப்பட்டன. இசைக்கு கூடிய கவனம் எடுக்கப்பட்டது. கண்ணன் மாஸ்தர்தான் அந்நாடகத்திற்கு இசையமைப்புச் செய்தார். பிரபல பாடகர் கிருஸ்ணமூர்த்தியே அதிவ்ருகின்ற பாடல்களைப் பாடினார். நாடகத்திற்கு தேவையான அணிகலன்களையும் அவர் இந்தியாவிலே இருந்து கொண்டுவந்தார். ஒருபிரமாண்டமான நாடகத் தயாரிப்பாக அமைந்து பலரது பாராட்டுக்களையும் நாடகம் பெற்றது. அதில் நடத்தமை எனக்கும் நல்ல அனுபவமாக அமைந்தது. என்னை அவர்கள் நன்குமதித்தார்கள். நாடகம் முடிவடைந்தபின் முதலாக எனக்காகவே தேநீர் விருந்தொன்றினை ஏற்பாடுசெய்து சிறிய அன்பளிப்பும் தந்து என்னைக் கௌரவப்படுத்தினார்கள். அந்நாடகப்படைப்பு எனக்கு மறக்கமுடியாத நாடக அனுபவம் மட்டுமன்றி பல புதிய நண்பர்களையும் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியது.

கலைவாணர் நாடகமன்றத்தில் தொடர்ந்தும் 'எதிரொலி' என்னும் நாடகத்தில் நடத்தேன் குடிகெதிரான பிரச்சாரப்பண்புகொண்ட அந்நாடகம் என்.எஸ்.கிருஸ்ணனின் பாடலை அடிப்படையாகக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஆரம்பித்த அரசையாவுடனான உறவு இன்றுவரை நீடிக்கின்றது எனலாம்.

நிழல் நாடக மன்றத்தில்...

எழுபதுகளிலென்று நினைக்கின்றேன். கலைஞர் ரகுநாதன் கொழும்பில் நிழல் நாடகமன்றம் என்ற ஒன்றினை உருவாக்கி நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அது கொழும்பினை மையமாகக்கொண்டே அதிக நாடகங்களை மேடையேற்றியது. இங்கிருந்த பழக்கத்தினாலும் எனது நடிப்புத் திறனைக் கண்டதாலும் ரகுநாதன் என்னையும் கொழும்பில் வந்து தனது நாடகங்களில் நடிக்கும்படி கேட்டார். அக்காலத்தில் கொழும்புக்குப்போய் நடிப்பதென்பது மிகுந்த கௌரவமாகப்பார்க்கப்பட்டது. அது ஒருமாயை என்றுதான் கூறுவேன். இதனால் நான் கொழும்புக்குப்போய் நடிக்கத் தொடங்கினேன். வெள்ளிக்கிழமை இரவு புகையிரதத்தில் கொழும்புக்குச் சென்று அங்கு ரகுநாதனின் வீட்டில் நின்று சனிஞாயிறு ஒத்திகையில் பங்கு பற்றியபின் ஞாயிறு இரவுப் புகையிரதத்தில் ஏறி மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்து திங்கள் வேலைக்குப் போவேன். போக்குவரத்துச் செலவுகள் எல்லாம் என்னுடையவை. இப்போது நினைக்கும்போது அந்தப் பயித்தியக்காரத்தனத்தினை நினைக்க மிகவும் வெறுப்பாக இருக்கின்றது. ஆனால் அந்த நேரத்தில் இருந்த ஆர்வம் அப்படிச் செய்யத்தூண்டியது.

அதேவேளை நிழல் நாடகமன்றத்தின் செயற்பாடுகளும் நடித்த அனுபவங்களும் மறக்கமுடியாதவை. ஏனெனில் மன்றத்தின் நாடகங்களை பிரபல நெறியாளர் சுஹையர் ஹமீட் அவர்கள்தான் நெறிப்படுத்தினார்கள். ரகுநாதன் தயாரிப்பாளனாக இருந்தார். வித்தியாசமான நெறியாளனின் கீழ் நடித்த அனுபவம் எனக்குக் கிடைத்தது. அதுமட்டுமன்றி அக்காலத்தில் கொழும்பில் நாடகச் செயற்பாடுகளுடன் தீவிரமாக இருந்த பல நடிகர்களின் தொடர்பும் நட்பும் கிடைத்தது. குறிப்பாக பௌசில் அமீர், கலைச்செல்வன், என்.செல்லையா, மணிமேகலை, சித்திரா, ஜெயந்தி, எஸ்.எஸ்.யேசுரெட்டணம், லைஸ் வீரமணி போன்ற பலருடனும் சேர்ந்து நடித்தேன். இவர்களில் பலர் வானொலிக்கலைஞர்களாகவும் இருந்தனர். கொலைகாரன், பாவிகள், வேதாளம் சொன்ன கதை, பச்சைக்கிளியே பழங்கொண்டுவா, வாடகைக்கு அறை ஊமை கொஞ்சம் போன்ற நாடகங்கள் அங்கு நடித்தேன். இவை எல்லா வற்றையும் சுஹையர் ஹமீட்டே நெறிப்படுத்தினார்.

சுஹையர் ஹமீட்டைப்பற்றிக் கூறவேண்டும். அவர் நெறியாள் கையை மிகச் சிறப்பாகக் கையாள்வார். குறிப்பாக தொழில்நுட்பத்துடன் தான் அவரது திறமை தங்கி இருந்தது. ஒளிவிதானிப்புச் செய்வதில் அவரைப் போன்ற திறமையுடையவரைக் காணமுடியாது. அதுமட்டுமன்றி மேடைக் காட்சி விதானிப்பில் அதிக கவனம் எடுப்பார். மாடிவீடு, கீழ் வீடு, என தத்துருபமான காட்சிகளை உருவாக்கிவிடுவார். வாடகைக்கு அறை நாடகத்தில் ஒரு மாடி வீடு மேடையில் தத்துருபமாக காட்சி அளித்தது அதனை பலரும் உண்மையான வீடு என்றே மருட்கைகொண்டனர். அந்தளவு நுட்பத்துடனும் மிகவும் திட்டமிட்டு உருவாக்கினார். அதுபோலவே நாடக மொன்றில் விபத்துக்காட்சி ஒன்றினை சித்திரிப்பதற்கான ஒலி விழைவை உண்டுபண்ணுவதில் அவர் கையாண்ட உத்தி இப்போதும் மனதிற்குள் நிற் கின்றது. அந்த விபத்தினைத் தத்துருபமாக காட்டுவதற்காக மேடைக்குப் பின் னால் பெரிய தார்பீப்பா ஒன்றில் போத்திலோடுகள் கற்கள் இரும்புகள் போன்ற பலதையும் நிரப்பி அந்தப்பீப்பாவை சுவரோடு கொண்டுவந்து மோதுவார். உண்மையான விபத்தொன்று நடந்ததுபோல் அதன் ஒலி விளைவு இருக்கும். அவ்வாறே மற்றொரு நாடகத்தில் மழை பெய்கின்ற காட்சி மிகவும் தத்துரு வமாக சித்திரிக்கப்பட்டது. வீட்டின் தாழ்வாரத்தினால் நீர் ஓடும். நாடகத்தில் தொழில்நுட்பத்தினைத்தான் அதிகமாக நம்புவார். நடிப்புச் சொல்லிக் கொடுப்பது குறைவு. ஆனால் மிகுந்த திட்டமிடலுடன் நாடகத்தினை நெறிப் படுத்துவார். பராக்கிரமாளின் ஒளியே அவரால் அதிகம் பயன்படுத்தப் பட்டது. கதிர்காமநாதன் காட்சி விதானிப்புக்களை அமைத்துக் கொடுப்பார். நாடகங்களுக்கு அதிக விளம்பரம்செய்து மேடையேற்றுவார்கள். சரஸ்வதி மண்டபம் போன்றவற்றில்தான் அதிகமான நாடகங்களை மேடையேற்றி னார்கள். நாடகம் முடிவடைந்ததும் அதுபற்றி உடனடியாக விமர்சனங்கள் பத்திரிகைகளில் வரச்செய்வார்கள். அப்படி ஒரு திட்டமிட்ட ஒழுங்குப் பாரம் பரியம் அவர்களிடம் இருந்தது.

நிழல் நாடகமன்றத்தின் நாடகங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் போட வேணுமென்ற பேரவாவினால் நான் எனது கையைச் சுட்டுக்கொண்ட அனு பவமும் வாழ்வில் மறக்கமுடியாத அனுபவமாக நெஞ்சினை நெருடுகின்றது. 1976ஆம் ஆண்டில் என்று நினைக்கின்றேன். நிழல் நாடகமன்றத்தின் நாடகவிழாவை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தினோம். திரு.ரகுநாதனும் நானும் தான்

எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தோம். ஐந்து நாடகங்களை வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றினோம். முதல் நாட்களில் சனம் மிகவும் குறைவு. ஆனால் இறுதி நாட்களில் நல்லசனம் நிகழ்ச்சிக்கான செலவுகளை ஈடுகட்டக் கூடியதாக வரவு அமைந்திருந்தது. ஆனால் இறுதி நாடகம் முடியும் முன்னே சேர்ந்த யாவற்றையும் சுருட்டிக்கொண்டு பொறுப்பாக நின்றவர் கொழும்புக்கு கிளம்பிவிட்டார். மண்டபசெலவுகள், கொழும்பில் இருந்து கலைஞர்களை கூட்டிவந்து எனது வீட்டிலேயே தங்கவைத்திருந்தேன் ஒருவகையில் யானையைக் கட்டி தீனி போட்டதுபோன்ற அந்த பெருஞ்செலவுகள், விளம்பரச் செலவுகள் என அனைத்தும் எனது தலையில் வந்து விழுந்தன. அதில் இருந்து மீளுவதற்கு எனக்கு நீண்டகாலம் பிடித்தது.



பூந்தான் யோசேப்புவும், நவரச நாட்டுக்கூத்து கலாமன்றமும்

சிறிய வயதில் இருந்தே நான் நாட்டுக்கூத்துக்களை அதிகம் பார்த்து



வந்திருக்கிறேன். ஆனால் நடிக்கும் ஆர்வம் இருக்கவில்லை. எனது மாமா கூத்துக்களில் நடிக்கும் போது அவருக்கு கொப்பி பாத்திருக்கிறேன். சிறிய வயதிலேயே பூந்தான் யோசேப்பு என்ற பெயர் எனக்கு மிகவும் பரிச் சயமாக இருந்தது. அவர் இராஜபாட் பாத்திர மேற்று நடிக்கும் போது சபை மெய் மறந்து பார்க்கும் அவரை மூத்த கலைஞர்கள் எல்லோரும் 'பூந்தாரப்பா' என்றுதான் அழைப்பார்கள்.

1960களிலென்று நினைக்கின்றேன் நான் பெண்பாத்திரங்களை சிறப்பாக நடிப்பதைப் பார்த்துவிட்டு 'பூந்தாரப்பா' எனது வீட்டுக்கு ஒரு நாள் வந்து தனது கூத்தொன்றில் பெண்பாத்திரமொன்றினை நடிக்ககேட்டார். எனக்கு அவ்வளவாக விருப்பம் இருக்கவில்லை அவரை மதித்து வருவதாக ஒப்புக்கொண்டேன். ஆனால் போகவில்லை அவர் விடவில்லை அதிகாலையிலேயே வீட்டுக்கு வந்துவிடுவார். 'என்ன தம்பி வரவில்லை' என்று கேட்பார். அவரது தொல்லை தாங்காமலே அவரது கூத்திலே நடிப்பதற்குச் சென்றேன்.

அது 'கருங்குயில் குன்றத்துக் கொலை' என்ற, ஒரு துப்பறியும் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கூத்து. அது 'மரகதம்' என்ற பெயரில் திரைப்படமாகவும் வந்தது. அக்கூத்திற்கான கதையை புலவர் சூசைப்பிள்ளைக்கு, வழங்கி கூத்தாக நாற்பதுகளில் எழுதுவித்தவர் பூந்தாரப்பா' அதை பல தடவைகள் மேடையேற்றி பலராலும் பாராட்டவும் பெற்றிருந்தார். மீண்டும் தயாரிக்கும் போதுதான் நான் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். அந்நாட்டுக் கூத்தில் 'அலமு' என்னும் நாயகி பாத்திரத்தின் பிற்பகுதியை

என்னை நடிக்கும்படி கோரினார். அங்கு நின்றவர்களெல்லாம் பெரிய பெரிய அண்ணாவிமார்களும், கூத்துக் கலைஞர்களும் பூந்தாராப்பாவின் மகன் செபஸ்ரியாம்பிள்ளை, சில்லாலை லூயிஸ், சுண்டுக்குளி பொன்னுத்துரை, நாரந்தனை அருளப்பு, பாவையூர் குணசிங்கம், ஜோண்பிள்ளை... என கூத்துக்கலையில் பெரிய ஜாம்பவானுகள் அவர்கள் எல்லோரும் உச்ச சாரீரத் தோடு பாடக்கூடியவர்கள். அவர்களது குரல் அளவுக்கு எனது குரல்வளம் இல்லை. ஆனால் எனக்குரிய சுருதியில் ஓரளவு பாடுவேன். எல்லோரும் என்னை 'பாடுவாய் பாடு' என்று தட்டிக் கொடுத்தார்கள். அலமு பாத்திரத்தின் முற்பகுதியை எனது மாமன் முறையான சவிரிமுத்து நடித்தார். பிற்பகுதியை நான் நடித்தேன். அவர்கள் எல்லோருக்கும் எனது நடிப்பு பிடித்துவிட்டது. பின்பு நான் விட்டாலும் அவர்கள் என்னை விடுவதாக இல்லை. பாரம்பரியக் கூத்துக்களின் கதைகளில் இருந்து 'கருங்குயில் குன்றத்துக் கொலை' நாடகத்தின் கதை வித்தியாசமானதாக இருந்ததால் பல இடங்களிலும் அக் கூத்துக்கு அதிக வரவேற்பு இருந்தது. அதனால் பல இடங்களிலும் அது மேடையேற்றப்பட்டது.

நான் பெண்பாத்திரமாக நடிக்கும்போது தனியே பாடுவதற்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்காது நடிப்பதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தேன். பெண்போல நடத்தல், நிற்பதல் தலைவெட்டுதல், குரலையும் மென்மையாக வைத்துக்கொண்டு பாடுதல் அவற்றை நான் எங்கிருந்து பயின்றேன் என்று சொல்ல முடியவில்லை சினிமா நடிகைகளின் நடிப்பும் உதவியிருக்கலா மென்று நினைக்கின்றேன். இதனால் பூந்தாராப்பாவுக்கு என்னில் அதிக பிடிப்பு, தொடர்ந்து எஸ்தாக்கியார், ஜெனோவா தேவசகாயம்பிள்ளை, சங்கிலியன், விஜய மனோகரன், சஞ்சுவான், மனம்போல் மாங்கல்யம்... போன்ற பல கூத்துக்களில் தொடர்ந்து நடித்தேன். பல பெண்பாத்திரங்களும், சில ஆண் பாத்திரங்களும் அவற்றில் அடங்கும். அக்கூத்துக்கள் பலவும் வானொலியிலும் ஒலி பரப்பப்பட்டது. விஜயமனோகரன் நாட்டுக்கூத்தினை பூந்தாராப்பாவின் ஊக்கத்தில் 1968ம் ஆண்டு ஆசீர்வாதம் மாஸ்டர் நூலாக வெளியிட்டார். அந்த நூலின் அட்டைப்படத்தில் நான் பெண்வேடம் தாங்கிய ஒளிப்படம் போடப்பட்டது.

பூந்தாராப்பாவின் தொல்லை தாங்காது நடிக்கத் தொடங்கிய நான், இறுதியில், நவரச நாட்டுக்கூத்துக் கலாமன்றத்தின் முக்கிய உறுப்பினராக மாறினேன். 1970களில் அதன் செயலாளராக என்னை நியமித்தார்கள்.

தலைவராக ஆசீர்வாதம் மாஸ்டரும் போஷகராக பூந்தாரப்பாவும், உப செயலாளராக பேர்க்மன் ஜெயராஜாவும் பணியாற்றினோம். அப்போது நான் மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சிமன்றத்தின் யாப்பு அமைப்பினை ஒத்த புதிய யாப்பு ஒன்றினை உருவாக்கி நவரச நாட்டுக்கூத்துக் கலாமன்றத்தினை ஒரு ஒழுங்கில் செற்படுவதற்கு உதவினேன். பூந்தாரப்பா சாகும் வரையும் நான் செயலாளராக இருந்தேன்.

பூந்தாரப்பா பழகுவதற்கு மிகவும் நல்ல மனிதர் 'இராஜபாட்' பாத் திரத்திற்குரிய அருமையான குரல்வளம் அவருக்கு இருந்தது. வசன மெல்லா வற்றையும் நல்ல உச்சரிப்போடு பேசுவார். கூத்துப் பழகும்போது மிகவும் ஆறுதலாக நிதானமாகச் சொல்லித்தருவார். கூத்தின் பாடல்கள் சரியாக பயிற்றியின் ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் எங்களை சுயமாக செய்வதற்கு விட்டு விடுவார். ஏதாவது பொருத்த மில்லாது இருந்தால் மட்டும்தான் தலையிடுவார். நாட்டுக்கூத்து என்றால் அவருக்கு உயிர் என்று சொல்லலாம் அந்தளவுக்கு கூத்தினை நேசித்தார். நன்றாக பாடி நடக்க வல்ல கலைஞர்களை கண்டால் விடமாட்டார் தொடர்ந்து அவர்களது வீட்டுக்கு போய் தொல்லை கொடுப்பார். அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி நடக்க வைப்பார். என்னையும் அப்படித்தான் இனங்கண்டார். அது மட்டுமன்றி தனது சொந்தப்பணத்தினை அதிகமாக செலவழித்தே கூத்துக்களை மேடையேற்றினார்.

அக்காலத்தில் இலங்கை வானொலியில் நாடகங்கள், கூத்துக்கள் ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டது. அதில் தென்மோடிக் கூத்து இடம்பெறவேண்டுமென்று போடப்பண்ணியவர் பூந்தாரப்பாதான். அப்போது தாசீசியஸ் நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர். சில்லையூர் செல்வராசன் பகுதிநேர அறிவிப்பார். அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அதனை சத்தியமாக்கினார். பின்பு, கே.எம்.வாசகர் போன்றோர் நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களோடு தொடர்புகொண்டு, கூத்துக்களை சுருக்கி வானொலிக்குரிய முறையில் ஒலிப்பதிவு செய்து ஒலிபரப்புவதற்கு அவர் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டார். அது மட்டுமன்றி அக்காலத்தில் அண்ணாவிமாகளுக்கிடையில் கடுமையான போட்டி இருந்தது. ஆனால் பூந்தாரப்பா, திறமையான எல்லா அண்ணாவிமார்களுக்கும் ஒன்றிணைத்து கூத்துக்களை தயாரித்தார். பக்கிரி சின்னத்துரை, குணசிங்கம், சாமிநாதர் வின்சன் டிபோல், பெலிக்கான், பொன்னுத்துரை,

கட்டை செல்லையா, இராசாத்தம்பாபி... என்று அக்காலத்தில் பெயர் சொல்லத் தக்க அண்ணாவிமார்களுையெல்லாம் ஒன்றிணைத்து கூத்துக்களை தயாரித்தார். அத்தோடு பல இடங்களுக்குப் போய் கூத்துக்களை பழக்குவார். பள்ளிக் கூட பிள்ளைகளுக்கும் அவர்தான் முதன் முதல் கூத்துக்களை பழக்கினார்.

அவர் எந்தளவுக்கு கூத்தில் ஆர்வமாக இருந்தார். என்பதற்கு ஒரு சம்பவம் நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு சமயம் கொய்யாத்தோட்டம் சனசமூக நிலைய விளையாட்டுவிழா மலரொன்றுக்கு அவரிடம் விளம்பர அனுசரணை கோரி சென்றிருந்தோம். அப்போது அவர் நகைக்கடை வைத்திருந்தார். அவர் சற்று யோசித்தார் விளம்பரம் தரமாட்டாரோ என்று சிந்தித்த போது “ஏன் கடையினர் விளம்பரத்தைப் போடுவான் நாட்டுக்கூத்து வளரவேண்டும் என்ற பொருள்பட வாக்கியம் எழுதி அதில் போடுங்கள்” என்று கூறி அனுசரணை வழங்கினார். அந்தளவுக்கு கூத்தில் ஆர்வமுள்ளவர். இன்று காணப்படுகின்ற பல அண்ணாவிமார்கள் அவரது ஊக்கத்தினால் உருவான வர்கள் கூத்து நூல்களை பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி ஆசீர்வாதம் மாஸ்டரைக் கொண்டு செய்ததும் அவர்தான்.

நான் பூந்தாரப்பாவின் ஊக்கத்தினால் பழகிய கூத்து எனக்கு பிற்காலம் வரையிலும் உதவியது இயல்பாகவே ஆடிப்பாடி நடிக்க கூடிய ஊக்கம் எனக்கு இருந்ததனால் 1972ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாவட்ட செயலகம் நடத்திய கூத்துப் போட்டியில், பெரிய பெரிய அண்ணாவிமார்களெல்லாம் நடித்தும், எனக்குத்தான் 'சிறந்த நடிகனுக்கான விருது' கிடைத்தது. பல அண்ணாவிமார் அதில் முகஞ்சுழித்தாலும் பூந்தாரப்பா மகிழ்வோடு என்னை பாராட்டினார்.

பிற்பட்ட காலத்தில் சில கூத்துக்களை பழக்கிறதுக்கு நவீன நாடகங்களில் கூத்தின் ஆடல்பாடல்களை நான் பயன்படுத்துவதற்கும் பூந்தாரப்பாவிடம் பெற்ற அனுபவங்களே காரணம். அவர் இறந்த பின்பு நவரச நாட்டுக்கூத்து கலாமன்றமும் இறந்துவிட்டது. அவரது முதலாம் ஆண்டு பத்தாம் ஆண்டு நினைவுவிழாக்களை நானும் நண்பர் பேக்மன் ஜெயராஜவும் இணைந்து நடத்தினோம். அத்தோடு சரி.

திருமறைக் கலாமன்றமும் நானும்

திருமறைக்கலாமன்றத்தின் இயக்குநரும் தாபகருமான அருட்திருநீ. மரிய சேவியர் அடிகளை அவர் புனித பத்திரியார் கல்லூரியில் படிக்கும்



போதே ஓரளவு தெரியும் ஆனால் பழக்கமின்மை அவர் குருவாக வந்ததன் பின்னர் கலையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனை நான் அறிந்திருந்தேன். அதுமட்டுமன்றி அவர் சிறந்த பேச்சாளராக இருந்தார். அண்ணாத்

துரை பேசுவதைப் போல எதுகை மோனையுடன் நன்றாகப் பேசுவார். அவரது பிரசங்கத்திற்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. அவர் உரும்பிராய் புனித மிக்கேல் ஆலயத்திற்கு பங்குத்தந்தையாக வந்ததன் பின்பு அங்கு திருப்பாடுகளின் காட்சியை மிகவும் சிறப்பாக மேடையேற்றி வந்தார்.

1966 அல்லது 67 காலப்பகுதியாக இருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாண ஆசனக்கோவிலில் அருட்தந்தை ஜோய் அடிகள் ஒரு திருப்பாடுகளின் காட்சியை மேடையேற்றினார். அதிலே நடிப்பதற்கு நண்பர் இம்மனுவேல் (ஓப்பனையாளர் பெஞ்சமினின் மகன்) என்னை அழைத்துச் சென்ற காரணத்தினால் அதில் 'கைப்பாஸ்' பத்திரமேற்று நடித்தேன். அதனை பார்வையிட வந்த மரியசேவியர் அடிகள், நாடகத்தின் நிறைவில் என்னை வந்து பாராட்டியதுடன் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் நாடகத்திற்கு நடிப்பதற்கு என்னையும் இம்மனுவேலையும் வருமாறு அழைத்தார். நாங்கள் மறுப்பு ஏதும் தெரிவிக்காமல் உடனே ஒப்புதல் தெரிவித்தோம்.

உரும்பிராய் பங்கிலே பாதருக்கு அதிக மரியாதை இருந்தது. குள மங்கால், சுன்னாகம், மல்லாகம், ஏழாலை பங்குகள் எல்லாம் அப்போது ஒன்

றாக இருந்தன. பல இடங்களிலும் இருந்து கலைஞர்கள் அங்கு வந்திருந்தனர். ஏ.வி ஆனந்தன், தைரியநாதன், ஜெகநாதன், பேர்மினஸ் ஜெயசிங்கம்.... என்று பலர். அங்கு நின்றனர் அவர்களுடன் ஏற்பட்ட உறவு இன்றுவரைக்கும் தொடர்கின்றது என்று சொல்லலாம். அங்கு ஒரு திருப்பாடுகளின் காட்சியில் பரிசேயனுக்கு தான் முதலில் நடித்தேன் நண்பர் இம்மனுவேல் இயேசுவாக நடித்தார் தொடர்ந்து நீண்டகாலம் அவர் இயேசுதான். தொடர்ந்து பாதர் விவிலியத்தில் இருக்கின்ற கதைகளை புதிய சிந்தனைபுடன் நாடகங்களாக எழுதி அடிக்கடி மேடையேற்றினார். அப்படியான ஒரு நாடகம். தான் " காட்டிக் கொடுத்தவன்" அது யூதாசை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட நாடகம் நான் அதில் முக்கிய பாத்திரமாக யூதாசின் மனச்சாட்சியாக நடித்தேன். முகம் முழுக்க வெள்ளை பூசிக் கொண்டு ஒரு கற்பனைப்பாத்திரமாக நடித்தேன். அது பாதருக்கு மிகவும் பிடித்துவிட்டது. நான் வசனம் பேசி உச்சரிப்பதை எல்லாருக்கும் உதாரணமாக காட்டுவார். அந்தப்பாத்திரம் ஒரு கற்பனைப் பாத்திரமாக இருந்த காரணத்தினால் நான் எனது கற்பனைக்கு சுதந்திரமாக நடிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து சாவைவென்ற சத்தியன், அளவு கோல், களங்கம், ஒருதுளி, எழுதியகரம், எனப் பல நாடகங்களில் நடித்தேன். இவை வானொலியிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டன.

" களங்கம்" நாடகம் மிகவும் வித்தியாசமான நாடகம், இயேசுவின் பாடுகள் மரணத்திற்கு யார் காரணம் என்று ஒரு நீதிபதியும், இரண்டு வழக்கறிஞர்களும் தேடல் செய்வார்கள் அந்த தேடல் காட்சிகளாக மாறும் காட்சிகளில் 'மைமிங்' (ஊமம்) பயன்படுத்தப்படும். இயேசுவை சிலுவையில் காட்டுவதில்லை குரல்தான் வரும், கடைசியில் பார்வையாளர்கூடத்தில் இருந்து 'நான் தான் காரணம்' என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒருவன் பாத்திரம் மேடைக்கு வரும். அத்தகைய உத்திகளெல்லாம், அக்காலத்தில் புதிய உத்திகள். கிறிஸ்தவ நாடகமரபிலே புதிது புதிதாக சிந்தித்து நாடகங்களை அதற்கு முன் யாரும் எழுதவில்லை என்று நினைக்கின்றேன்.

1971 ஆம் ஆண்டு, அப்போ அவர் குருநகர் யாகப்பர் ஆலய பங்குத் தந்தையாக வந்துவிட்டார். யாழ்ப்பாண கோட்டை மதில்களை அரங்காக உருவாக்கி 'அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியம்' என்ற பெயரில் பெரிய அளவில் திருப்பாடுகளின் காட்சிஒன்றினை மேடையேற்றினார். அதிலே நான் பரிசேயர் தலைவன் பாத்திரத்தினை நடித்தேன். மிகுந்த சிரத்தை எடுத்து காட்சி அமைப்புக்கள் செய்யப்பட்டன. கொழும்பில் இருந்து பராக்கிரமான்

குழுவினர் அழைக்கப்பட்டு ஒளி, ஒலி அமைப்புக்களையெல்லாம் செய்தனர். பிரமாண்டமான முயற்சி ஆனால் பெரிய அளவில் அது வெற்றி அளித்தது என்று சொல்ல முடியாது. ஒலி அமைப்பு சரியாக ஒத்துழைக்கவில்லை. அதைவிட முக்கியமான விடயம், கோட்டையில் இருந்த சேகுவரா போராளிகள் தப்புவதற்கு முயற்சி எடுத்ததனால் அது பெரிய கலவரமாக மாறியது.

பின்னர் திருப்பாடுகளின் காட்சியை ஒரு படச்சட்ட மேடையில் போடுவதற்கு ஏற்றவகையில் 'பலிக்களம்' என்ற பெயரில் எழுதி மேடையேற்றினார். அதிலும் நான் பரிசேயர் தலைவனாக நடித்தேன் அது பல இடங்களிலும் கொண்டு சென்று மேடையேற்றப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டளவில் இந்தியாவுக்கும் அதனை கொண்டு சென்றார். நாங்கள் 22 பேர் அந்த குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தோம், திருச்சி தேவர் மண்டபத்தில், களங்கத்தினையும், பலிக்களத்தினையும் இணைத்த ஒரு நாடகமாக மேடையேற்றினோம். அன்று முழுவதும் சரியான மழை அதனால் எதிர் பார்த்த அளவில் மக்கள் வரவில்லை. ஆனால் எமது நாடகத்திற்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. திருச்சி ஆயர் பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்திருந்தார். இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவுக்கு அந்த காலத்தில் நாடகத்தை கொண்டு சென்றவர்கள் இருந்தார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால் அது பெரிய முயற்சி பலாலி விமான நிலையத்தில் இருந்து விமானத்தில் சென்று, வரும் போது கப்பல் மூலமாக மன்னாருக்கூடாக வந்தோம். அந்த பயணம் மறக்க முடியாத அனுபவமாக இருந்தது ஏ.வி.எம் ஸ்ரீடியோவுக்கு போய் அதனை பார்வையிட்டது எம்.எஸ்.விஸ்வநாதனை சந்தித்தது, நடிகர் ஸ்ரீகாந்த் போன்றவர்களை சந்தித்தது, கூட்டிங் பார்த்தது. தஞ்சை பெருங் கோவில் உட்பட பல முக்கியமாக இடங்களைப் பார்த்தது என அந்த நேரத்தில் எமக்கு அது பெரிய அனுபவமாக இருந்தது.

1971ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் குருநகர் பங்குத்தந்தையாக மரியசேவியர் அடிகள் வந்ததன் பின் திருமறைக்கலாமன்றத்தினை ஒரு அமைப்பு ரீதியாக ஒழுங்குபடுத்தினார். பொதுச் செயலாளராக கொண் சன்ரைனும், செயலாளராக நெல்சனும், பொருளாளராக நானும் நியமிக்கப்பட்டோம். பாதர் அதன் பின்னர் படிப்பதற்காக வெளிநாட்டுக்கு சென்றுவிட்டார். அவர் இல்லாதபோதும் நாங்கள் சில நாடகங்கள் போட்டோம். 1981ஆம் ஆண்டு காங்கேசன்துறை சீமெந்து தொழிற்சாலையில் பெரியளவில் பலிக்களத்தினை மேடையேற்றினோம். அப்போது பாதர் இங்கு இல்லை அது மிகப் பெரிய வரவேற்பை பெற்றது.

1988 ம் ஆண்டுக்குப் பின்பு பாதர் இங்கேயே வந்து தங்கிவிட்டார் முழுக் கவனத்தையும் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் செலுத்தினார். அப்போது தான் நாடக அரங்கக் கல்லூரியுடன் இணைந்து ஒரு வருட நாடகப் பயிற்சியை நடத்தினோம். அதற்கு நான் இணைப்பாளராக இருந்தேன். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் தான் எனக்கு பக்கபலமாக இருந்தார். அவரும், சிதம்பரநாதன், மௌனகுரு, போன்ற பலரும் வளவாளர்களாக கலந்து கொண்டார்கள். அதிலே பலதரப்பட்டவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள், நண்பர் பேர்மினஸ் எனக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். முடிவில் தாசீசியசின் "பொறுத்தது போதும்" நாடகத்தினை பயிற்சியாளர்களுக்கு பயிற்றுவித்து மேடை யேற்றினோம். அதனை நான் நெறிப்படுத்தினாலும் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் ஆலோசனைகள் வழங்கி ஊக்குவித்தார்.

நாடக அரங்க கல்லூரியில் பெற்ற அனுபவங்கள்தான் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தும் ஊக்கத்தினை எனக்கு வழங்கின. சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் ஊக்கத்தினால் அவரது தியாகத் திருமணம் நாடகத்தினை நெறிப்படுத்தினேன் அவ்வாறே 1989 ம் ஆண்டு மரியசேவியர் அடிகள், " களங்கம்" நாடகத்தை என்னை நெறிப்படுத்தும் படி பணித்தார். திருமறைக்கலாமன்ற நாடகங்களை அதுவரை பாதர் தான் நெறிப்படுத்தி வந்தார். அவர் அனுமதி தந்து நாடகங்களை நெறிப்படுத்திய முதல் நெறியாளன் நான்தான். அதுவே சிலர் மத்தியில் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. ஏனெனில் எல்லா நாடகங்களிலும் பாதர்தான் நெறியாளர் அப்படிப் போடுவது பலருடைய கேள்விகளுக்கும் இடமில்லாமல் இருப்பதற்காக முதன்முதலாக பாதர் என்னை நியமித்தது மட்டுமன்றி எனது பெயரையே நோட்டீசிலும் போட்டார்.

பின்பு 1989 ம் ஆண்டு, "நீ ஒரு பாறை" என்ற கூத்தினை பாதரின் ஆலோசனையுடன், பாலதாஸ், அன்ரசன் ஆகியோர் எழுதி தயாரித்தனர். அதிலே நான் மந்திரவாதி பாத்திரம், பேர்மினஸ் பேய் பாத்திரம், கூத்திலே எமக்கு இரண்டு காட்சிகள் மட்டும் தான் வரும் ஆனால் நான் அந்தப்பாத்திரத்தை ஆட்டங்களுடன் நடத்தேன். யாழ்ப்பாண தென்மோடியில் வரன் துறையான ஆடல்கள் மருவிவிட்டன. அதனை திருப்பவும்கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கிருந்தது. எனது ஆட்டக் கோலத்தை கண்ட பாதருக்கு அது மிகவும் பிடித்துவிட்டது. அப்படி ஏனைய பாத்திரங்களும் வர வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்தார். அக்கூத்து ரூபவாகினியிலும் ஒளிபரப்பப்பட்டு பலராலும் பாராட்டப்பட்டது.

பின்பு 1992 ஆம் ஆண்டு மன்றத்தின் “கல்வாரிப் பரணி” என்ற திருப்பாடுகளின் காட்சியில் இயேசுவுக்கு தீர்ப்பிடுகின்ற ஆளுநன் “பிலாத்து” பாத்திரமாக நடித்தேன். அத்தனை காலத்திலும் திருப்பாடுகளின் காட்சிகளில் வெவ்வேறு பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தாலும் பிலாத்துவாக அதிலேயே முதன் முதலாக நடித்தேன். பாடுகளின் நாடக மரபில் “ பிலாத்து” பாத்திரம் மிகவும் முக்கியமானது. அதற்கென ஒரு கையிருப்பு பாத்திர முறைமை நீண்டகாலமாக பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. நான் அதனை மாற்ற முயற்சித்தேன், கல்வாரியில் பரணியில் பாதர் அப்பாத்திரத்தினை எழுதிய முறைமையும் வித்தியாசமானது எனவே பேசும் முறை, உடல் மொழி வெளிப்பாடு என்பவற்றில் வேறுபாட்டினை ஏற்படுத்தினேன். அது மரபு வழியான சில பார்வையாளருக்கு பிடிக்கவில்லை. ஆனால் பாதர் உட்பட பலரும் அதனை வரவேற்றார்கள். அதற்குப்பின் திருமறைக்கலாமன்ற நாடகங்களில் நடித்தது குறைவு நெறிப்படுத்தியவைதான் அதிகம்.

1992 ஆம் ஆண்டு “நாடகப்பயிலகம்” என்ற பெயரில் ஒரு பயிற்சிப் பயிலகத்தை பாதர் ஏற்படுத்தினார். அவர்களுக்கு பயிற்சி வழங்கி முதலில் நாடக மொன்றினை நானே நெறிப்படுத்தினேன். பாதர் எழுதிய, “எழுதிய கரம்” என்ற நாடக கருவை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, அதாவது விவிலியத்திலுள்ள “பாவிப் பெண்” கதை சமகாலத்திலும் முக்கியம் பெறத் தக்க வகையில் சில மரபுக்கதைகளையெல்லாம் தொகுத்து மாணவரோடு சேர்த்து நானே எழுதினேன். அதில் நீதிமன்றக் காட்சி ஒன்றினை பயன்படுத்தினேன். அதனை முழுவதுமாக சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் எழுதித் தந்தார். அந்த நாடகம், நான் நெறிப்படுத்திய நாடகங்களில் வேறுபட்ட நாடகம், நாடகப்பட்டறையிலேயே அதனை செய்து பார்த்து செய்து பார்த்து உருவாக்கினோம். அதில் கூத்து, யோகா, காரத்தே என்று பல வற்றையும் இணைத்தோம், இசைத்தென்றல் யேசுதாசன் மாஸ்டர் தான். இசையமைப்பு செய்தார். அந்த நாடகத்திற்கு “நெஞ்சக் கனகல்” எனப் பெயரிட்டோம். அப்பெயரும் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் தெரிவு தான் அதனை பல இடங்களிலும் கொண்டுபோய் மேடையேற்றினோம். யோண்சன், பிரபா, அலைக்காண்டர் நவீன், பிறின்ஸ் போன்ற பல ஆர்வமுள்ள இளைஞர்கள் அந்த நாடகத்தின் மூலமாக உருகியது எனக்கு மிகவும் நிறைவாக இருந்தது.

பின்பு இடப்பெயர்வுகளுடன் நான் கொழும்புக்கு வந்துவிட்டேன். கொழும்பிலும் பாதர் திருமறைக்கலா மன்றத்தினை உருவாக்கி இருந்ததால்

எனது இறுதிக்காலம் அதோடையே கழிந்தது. பல திருப்பாடுகளின் காட்சிகள் நாடகப்பட்டறைகள், நவீன நாடகம் என்று பலதையும் இங்கு நெறிப்படுத்த கூடியதாக இருந்தது. 1999ஆம் ஆண்டு 'யாதும் ஊரே' என்ற பெயரில் ஐரோப்பிய கலைப்பயணம் ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்தார். அதற்கு என்னையே பொறுப்பாகவும் நியமித்தார். பிரான், யேர்மனி, பிரான்ஸ் சுவிற்சிலாந்து, ஹொலன்ட் ஆகிய நாடுகளுக்குப் போய்வந்தோம். நான்கு நாடகங்கள் பயின்று கொண்டு சென்றோம். என்னை வெளிநாடு பார்க்கவைத்து திருமறைக்கலாமன்றம் தான்.

அருட்திரு மரியசேவியர் அடிகள் நாடக வரலாற்றில் கணிசமாக பங்கினை செய்திருக்கிறார். அவரிடம் இருந்த இயல்பு, நினைத்ததை எப்படியும் செய்து முடித்துவிடுவார். ஓய்வில்லாத ஒருவர், படித்தவன், பாமாரன், சாதி, சமயம், என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் ஒரு பெரிய கலைஞர் பட்டாளத்தையே வைத்திருப்பார். அத்துடன் மிகக் குறுகிய காலத்துக்குள் நாடகங்களை உருவாக்கிப் போடுவார். தமிழாராட்சி மாநாடு, யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தபோது இரண்டு நாட்களில் 'கதையும் காவியமும்' என்ற தமிழ் அன்றையை மையமாகக்கொண்ட நாடகத்தை தயாரித்து மேடையேற்றினார். வள்ளுவர், பாரதி, ஓவை தனிநாயகம் என்று எல்லோரும் ஒருமேடையில் சந்திப்பார்கள். நாடகங்கள் ஆழமானதாக இல்லா விட்டாலும் நேர்த்தியாக தயாரிப்பார். நாடகம் தொடங்கி முடியும் வரை இடைவெளி இல்லாமல் நகரும். அவர் அதிகம் எதிர்பார்த்து Perfect நேர்த்தி. அத்துடன் உரையாடல்களில் அதிகமான கவனம் செலுத்துவார். புதிதிது புதிதாய் அதிகம் சிந்திப்பார் யாரும் விமர்சிச்சாலும் அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளமாட்டார். வார்த்தைகளில்லாத 'ஊமம்' நாடகஸ்ரையிலை அவர்தான் அறிமுகம் செய்தார்.

எனது நாடக வரலாற்றில் மரிய சேவியர் அடிகளோடும் திருமறைக்கலாமன்றத்தினோடும் இருந்த தொடர்பு நீண்ட காலமாக இருந்தது இன்றுவரை தொடருது?

நாடக அரங்க கல்லூரியும் நானும்...

வழிதெரிந்தது நாடகத்தின் மூலம் தான் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், விதானை செல்வரெத்தினம் போன்றோரின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அதில்



இருந்து அவர்களுடனான ஈடுபாடு படிப்படியாக அதிகரித்தது என்று கூறலாம். அவர்கள் 'அரங்கத்தார்' என்ற பெயரில் ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி நாடகங்களைப் மேடையேற்றினார்கள். என்னை அப்போது 'அன்னத்திற்கு அரோகரா'

என்றதொரு நகைச்சுவை நாடகத்தினை மேடையேற்றும் போது என்னை அதிலே நடிப்பதற்கு கேட்டனர். நானும் மனப்பூர்வமாக சம்மதித்து அதிலே நடிப்பதற்கு சென்றேன். அவர்கள் நாடகப் பிரதியை எழுதிவிட்டு நாடகத்தை பழக்குவதில்லைவ தாமாக கதைத்து கதைத்து நாடகத்தை உருவாக்கி விடுவார்கள். அதாவது எழுதப்படாமலே ஒத்திகை மூலமாக நாடகங்களைத் தயாரிப்பார்கள். அவை பெரும்பாலும் நகைச்சுவை நாடகங் களாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் சமாகாலப் பிரச்சனைகளைத்தான் பேசுவார்கள். 'அன்னத் திற்கு அரோகரா' என்ற நாடகத்தில் இரண்டு பொருள் இருந்தது. 'அன்னம்' என்ற கதாநாயகியாக நான் நடித்தேன். 'அன்னம்' என்ற பெண்ணிற்கு அரோகரா என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அன்னம் உணவு, இனி உணவுக்கு திண்டாட்டம் தான், என்ற பொருளும் இருந்தது.

எனது பாத்திரத்திற்கான உரையாடல்களை சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் எழுதி தந்ததாக ஞாபகம் ஆனால் அதை மீறி நடிப்பதற்குத் தூண்டினார்கள். இரண்டு மூன்று மாத ஒத்திகையின் பின்னர் தான் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. அவர்களது காரிலேயே கோயில்களுக்குப் போய் நடித்து விட்டு வந்துவிடுவோம். இப்படி உருவாகிய நட்பானது சண்முகலிங்கம் மாஸ்டருடன் இன்று வரை தொடர்கின்றது. அவர் எனது குடும்ப நண்பர்

மட்டுமல்ல, ஆலோசகர் ஆசிரியர், விமர்சகர் என்று பல தளங்களிலும் தொடர்புடையவர். மிக நல்ல மனிதர் நாடகத்துறையில் எனக்கும் அவருக்கும் இருந்த உறவு மிகவும் நெருக்கமானது. அது குடும்ப உறவாக மாறியது என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

அப்படி இருக்கும் கழுவில் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு டிப்ளோமா பயிற்சி ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்குப் போகும்படி நான் அரசையா போன்ற அவரது நண்பர்கள் அவரை தூண்டினோம். அவருக்கு அவ்வளவாக விருப்பம் இருக்கவில்லை அப்போது நான் கொழும்புக்குச் சென்று நிழல் நாடக மன்றத்தின் நாடகங்களில் நடித்துக் கொண்டிருந்தேன். அங்கும் டிப்ளோமா பயிற்சியின் நன்மை பற்றி அறிந்ததாலோ என்னவோ சண்முகலிங்கம்



எந்தையும் தாயும்

மாஸ்டரை வலு கட்டாயப்படுத்தி அதற்குப் போகமாறு தூண்டினோம். இரண்டு வருடங்கள் நடைபெற்ற அந்த பயிற்சிக்குப் பின்பு அவர் படித்ததை எமக்கும் சொல்லித்தாருங்கள் என்று நண்பர்களாக நின்று கேட்டோம்.

எங்களது தூண்டுதலாலும் நாடகம் பற்றிய விழிப்புணர்வு பயிற்சி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்னும் அவரது நோக்கத்திலும் 1978 ஆம் ஆண்டு 'நாடக அரங்க கல்லூரி' என்ற பெயரோடு அந்த நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நான், அரசையா, லோகநாதன் எண்டு அவரது நண்பர்களாக இருந்த பலரையும் நிர்வாகிகளாக கொண்டு தான் நாடக அரங்க கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது வீரசிங்கம் மண்டபத்தில தான் அதன் ஆரம்ப கூட்டம் இடம் பெற்றது. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயாதான் தொடக்கி வைத்தார். நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஆர்வத்தோடு அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் "களப்பயிற்சி" நடக்கும் தாசீசியஸ் தான் வளவாளர். அப்போது அவர் இதற்காக வெள்ளிக் கிழமை இரவு ரெயின் ஏறி சனிக் கிழமை நிற்பார். பிறகு ஞாயிறு இரவு போய்

விடுவார். நாடகங்களுக்கு பயிற்சி, பட்டறை என்ற விடயங்களே அப்போது புதியதாக இருந்தது. அதனால் பலர் ஆர்வத்தோடு கலந்து கொண்டனர். கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்கள் பயிற்சிகள் நடைபெற்றன. தாசீசியஸ்



சிறந்த பயிற்சியாளர் மிகவும் கண்டிப்பாக நின்று தான் பயிற்சிகளை வழங்குவார். உடல் பயிற்சி, குரல் பயிற்சி, ஆட்டப் பயிற்சி, பேச்சுப் பயிற்சி, என்று தொடராக பயிற்சிகள் வழங்கினார். நான், அரசையா, ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை

மாஸ்டர், லோகநாதன், சுந்தரலிங்கம், பேர்மினஸ், சோ. தேவராஜா என்று அனுபவமான நடிகர்களும், சிதம்பரநாதன், வி.எம்.குகராஜா, நேமன்.. போன்ற இளங்கலைஞர்களும் தொடர்ச்சியாக வந்தனர்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப்பயிற்சிகளும் வழங்கும் முறைகளும் ஒரு ஒழுங்கிலே மேற்கொள்ளப்பட்டனவே தவிர அவை எனக்கு புதியதாக இருக்கவில்லை. நாங்கள் நாடகங்கள் மூலமாக பெற்ற அனுபவங்களாகத் தான் அவை இருந்தன. அதனால் எனக்கு அந்தப்பயிற்சிகள் இலகுவாக இருந்தன. மகிழ்ச்சியோடு அதில் ஈடுபடக்கூடியதாக இருந்தது.

பின்னர் நாடகங்கள் பழகிப் போடத் தொடங்கினோம். கோடை, உறவுகள், புதியதொருவீடு, கந்தன் கருணை கூடி விளையாடு பாப்பா, இருட்டினில் குருட்டாட்டம், விளக்கும் விரல்களும் அவள் ஏன் கலங்குகிறார்கள், அபசரம் சங்காரம், குருஷேதிர உபதேசம், பொறுத்தது பொதும்... என்று பல நாடகங்களை தொடர்ச்சியாக தயாரித்தோம். அந்த நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகைமாதிரி அதனால் அந்த வகை மாதிரிகளை அறிமுகம் செய்யவும் நாங்களும் விளங்கி நடக்கவும் கூடியதாக இருந்தது. அந்த நாடகங்களில் பெரும்பாலான நாடகங்களில் முக்கியமான பாத்திரமாக நடித்தேன். கோடையில், மாணிக்க நாயனார். அது மஹாகவி எழுதிய

நாடகம் அது ஒரு நாதஸ்வர வித்து வானினர் கதை, கவிதை நடையில் தான் அதன் உரையாடல்கள் இருக்கும் தாசீசியஸ் அதை உடைத்து வசனம் போல பேசச் சொல்லுவார். நாதஸ்வர ஓசை உயர்ந்தது செல்லுவது போல எங்கட உரையாடல் உயர்ந்து செல்லுகிற மாதிரி சில வசனங்கள் இருக்கும் நானும் ஐயராக நடித்த லோகனாதனும் அதனைப் பேசுவோம், ஆரம்பத்தில சிரமமாக இருந்தது ஆனால் பின்னர் அதனை பலரும் பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. அந்த நாடகத்தை தாசீசியஸ் தான் நெறிப்படுத்தினர். ஆனால் தனது மாணவரை முதன்மைப்படுத்த வேண்டுமென்றோ என்னவோ வி.எம். சுகராஜாவை தான் நெறியாளர் என்று குறிப்பிட்டார்.

'கூடிவிளையாடு பாப்பா' ஒரு சிறுவர் நாடகம் சிறுவர்களுக்காக பெரியவர்கள் நடிக்கின்ற நாடகம் அந்த சிறுவர் நாடகப் பற்றன் இங்க புதுசாக இருந்தது. சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் தான் அதை எழுதியவர். நான் கொழும்பில் ஒன்று இரண்டு நாடகம் பார்த்த அனுபவம் இருந்தது. அதில் 'பன்றி' யாக நடித்தேன் எனக்கு நடிப்பது அவ்வளவு சிரமமாக இருக்கவில்லை. ஆனால் தாசீசியஸ் எல்லோரையும் வாட்டி எடுத்து தான் தயாரித்தார். மிகவும் நல்ல வரவுவேற்பு அந்த நாடகத்திற்கு இருந்தது.

'அபசுரம்' ஒரு அபத்த சாயலுடைய நாடகம் அதிக வசனங்கள் லொஜிக்கலாக வராது வித்தியாசமான நாடகம், அதனை (அரசையாவின் மருமகன்) நா.சுந்தரலிங்கம் தான் எழுதினார். அவர் தான் நெறிப்படுத்துவதாக இருந்தது. அவர் வந்து பாத்திரங்கள் பிரித்து தந்து ஓரிரு ஒத்திகைகள் தான் மேற்கொண்டார். ஆனால் அந்த வகை நாடகப் 'பற்றனை' அவர் வடிவாக சொல்லித் தந்தார். அதனால் நாம் விளங்கி நடிக்கத் தொடங்கினோம். பிறகு அவருக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை அவர் வெளிநாடு சென்றுவிட்டார். அதனை தொடர்ந்து சி.மௌனகுரு நெறிப்படுத்தினார். நான் அதில் அருளராக நடித்தேன். உடுத்திரேஸ்வரன் புரொபசராகவும், அரசையா சிவாயராகவும், நடித்தோம். பொறுத்ததுபோதும் வித்தியாசமான நாடகம் அதில் எனக்கு 'சம்மாட்டியார்' வேடம் தாசீசியசே அதனை எழுதி நெறிப்படுத்தினார். 'அவர் தனித்துவமான நாடகம் அது என்று சொல்லமுடியும். கூத்து, அம்மா பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் கலந்து அமைத்திருந்தார். அதற்கு பல விருதுகளும் கிடைத்தன சிறந்த நடிகர்.

நடித்தலன் பட்டறவு

பலரும் எனது நடிப்பு அனுபவங்களைப்பற்றி கேட்பார்கள். எனக்கு நடித்தல் என்பது எவ்வாறு சாத்தியமாகியது என்பதனை நான் இப்போதும் இருந்து சிந்திக்கும்போது ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கின்றது. நான் விரும்பி நாடகத்துறைக்குள் வந்தவன் அல்ல. காலச்சூழல் படிப்படியாக என்னை அதற்குள் கொண்டு சென்றது என்றுதான் கூறவேண்டும். ஆரம்பத்தில் பாடசாலை நாடகங்களில் பெண் பாத்திரமாக நடித்தபோது எனது இயல்பினாலேயே நடித்திருக்கவேண்டுமென நினைக்கின்றேன். பின்னர் சினிமாவின் தாக்கம் எனது நடிப்பில் செல்வாக்கு செலுத்தி இருக்கவேண்டும் சினிமாவில் நடிக்கையின் உடல் அசைவுகள் பாவங்கள் என்பவற்றினை பின்பற்றியே பி.எஸ் கலாமன்றத்தின் நாடகங்களில் பெண் பாத்திரங்களை நடித்தேன். அரியாலை நாடக மன்றத்தில் கர்ணன் நாடகத்தில் நான் குந்திதேவியாக நடித்தேன். கர்ணனோடு நான் உரையாடுகின்ற காட்சியில் பலரும் தாம் அழுது விட்டதாகக் கூறினார்கள். அந்தளவுக்கு எனது நடிப்பு உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதனை நான் சினிமாவில் இருந்துதான் பின்பற்றி இருக்கவேண்டும். இப்போது அது நினைவில் இல்லை. சினிமாப்பாணி நாடகங்கள் என்று நாங்கள் இப்போது விலக்கி கதைக்கின்றோம் அனால் அதில் நடித்தவர்கள் பிற்பட்ட காலத்தில் நல்ல நடிகர்களாக வந்தார்கள். அதுவும் நடிப்பதற்கு பயிற்சி தந்தது.

பின்னர் கூத்துக்களில் நடித்தது ஒரு வித்தியமான அனுபவம் அது பாடி நடித்தல், அண்ணாவிமார்களோடு சளைக்காமல் பாடவேண்டும். கூத்துக்களில் நடிக்கும்போது பெரும்பாலும் ஆடல் பாடலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பார்கள். பாத்திரங்களின் பண்புகள் அவ்வளவாக தெளிவு படுத்தப்படுவது இல்லை. சில பாத்திரங்கள் இப்படித்தான் வரவேண்டுமென்ற கையிருப்புத் தன்மை காணப்படும். சங்கிலியன் வந்தாலும் ஏரோதன் வந்தலும் பாடுவதும் ஆடுவதும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கும், கதையும் உடும்பும் மட்டும் மாறும். அதில் நடிப்பது என்பது ஒரு இயந்திரத்தன்மையானது. ஆனால் சுருதிக்குப் பாடுதல், தாளத்துக்கு ஆடுதல் என்பது இலகுவான விடயமல்ல அதற்கு அதிக பயிற்சி தேவை. அதில் நடிப்பினை உணர்வோடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை ஆனால் நான் அதனை

செய்தேன் அதனால்தான் அங்கு என்னை பலரும் மதித்தார்கள். 70களில் கலாசாரப்பேரவையினால் நாட்டுக்கூத்துப் போட்டி ஒன்று நடைபெற்றது. சங்கிலியன் கூத்து மேடையேற்றப்பட்டது. அதில் பல பிரபலமான அண்ணா விமார்கள் நடித்தும் எனக்கு சிறந்த நடிகனுக்கான விருது கிடைத்தது காரணம் நான் ஆடி நடித்ததும் உணர்வுடன் நடித்ததும் என்று நினைக்கின்றேன். பின்னர் மௌன குரு தாச்சியல் போன்றோரின் நாடகங்களில் ஆடிப்படி பாத்திரப்பண்புகளோடு நடிக்கும்போது கூத்தின் அனுபவங்கள் உதவி இருக்கின்றன. பாரம்பரியக் கூத்துக்களில் ஆடி நடிப்பதற்கும் சங்காரம் பொறுத்தது போதும் போன்றவற்றில் நடிப்பதற்கும் வேறு பாடு இருந்தது. ஆடலோடு ஒரு பாத்திரத்தின் பண்பினை சித்திரிப்பது வேறுபட்ட அனுபவம். ஆனால் அதில் உணர்ச்சிவசப்படாது நடிக்கவேண்டும் உணர்ச்சி வசப்படும் போது அது அதிக களைப்பானதாக மாறிவிடும்.

எனக்கு ஒரு பாத்திரத்தினை தந்ததும் நான் பொதுவாக அதனை பல தடவைகள் வாசிப்பேன் எனக்கு உடனே பாடம் வந்துவிடாது. போகும் போதும் வரும் போதும் மனதிற்குள் அதனை கொண்டு திரிவேன். சில வேளைகளில் சயிக்கிளில் போகும்போதும் வீதிகளில் கத்தி படிச்சுக் கொண்டு வாறதும் இருக்கும். அத்துடன் அந்த பாத்திரத்தோடு தொடர்புடைய மனிதர்களை காணும் போது நன்றாக அவதானிப்பேன் அவையும் என்னுடைய பாத்திரத்தில் செவ்வாக்கு செலுத்த தொடங்கும். அத்தோடு அந்த பாத்திரத்தைப் பற்றி நன்றாக பலரோடும் உரையாடுவேன் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரோடு அதிகமாக கதைப்பது உண்டு. பாத்திரம் பற்றி விமர்சனம் செய்வதும் ஆராய்ச்சி செய்வதும் கலந்துரையாடுவதும் அதை நல்லா செய்யிறதுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் பெரியையா பாத்திரம் செய்யும் போது எமது வீட்டிற்கு அருகாமையில் ஒரு பரியாரியார் இருந்தவர் அவர் எப்போதும் சிந்திக்கும் போது தலையை நெடுகச் சொறிவார். தலை சொறிந்தாரென்றால் ஏதோ பிரச்சனை மனதில் இருக்கெண்டு அர்த்தம். நான் அந்த இயல்பை பெரியையாவில் செய்துபார்த்தன். அவர் மகன் பற்றிக் கேட்கும்போது அல்லது மகளினர் கடிதம் வரையில்ல என்னும் போதேல்லாம் தலையை சொறிவேன். அது பொருத்தமாக அமைந்தது. அத்தோடு வயது

போன நேரத்தில் அவர்கள் பேசுகிற முறை நடக்கிற பாவனைகள் என்னுடைய ஐயாவை அவதானித்ததன் விளைவாக அது என்னோட சேர்ந்தது. எனவே நாங்கள் யதார்த்தமாக நடக்கின்ற போது அதை யொத்த மனிதர்களை பார்த்து அவதானித்து பொருத்தமான விடயங்களை பின்பற்றலாம். சரியாக அச்சொட்டாக அப்படியே செய்யவேண்டுமென்றில்லை. அது எங்களது இயல்புக்குள் வரும்போது தனித்துவமானதாக மாறும் என நினைக்கின்றேன். நான் சில நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியபோது அதிலே நடத்தவர்கள் "என்னைப் போல இருந்ததாக கூறுவார்கள்" நான் அந்த நடிகர்களுக்கு கூறுவது உம்முடைய தனித்துவத்தினை கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று, பலவற்றை நாம் பார்த்துபின்பற்றலாம் ஆனால் அதை எமக்குரியதுபோல எமது இயல்புக்குள் ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும். கலையரசு சொரணலிங்கம் அவர்களுடைய நாடகங்களில் பெண் பாத்திரமேற்ற மகேஸ்வரன் நல்ல பெண் நடிகர். அவர் நடத்தபோதும் அவரது சில இயல்புகள் எனக்கு தாக்கமாக இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் யாரும் நான் அவரைப்போல் செய்தாக கூறவில்லை.

அத்துடன் நடப்பில் நெறியாளர்களும் எங்களை தமக்கு விருப்பமான முறையில் பயன்படுத்தும் போது நடப்பு வேறுபடும். எந்தையும் தாயும் நாடகத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றிய போது சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர், சிவயோகன் ஆகியோர் என்னை அதிகம் தாம் விரும்பிய வகையில் நடப்பிக்கத் தெண்டிக்கவில்லை. மாஸ்டர் என்னை மனதில் வைத்துத்தான் அந்தப்பாத்திரத்தை எழுதியதாகச் சொல்வார். சிவயோகனும் வந்து தனிமையில் மிகவும் நுட்பமாக சில விடயங்களைக் கதைப்பார். அதனால் அப்பாத்திரம் இங்கு செய்தபோது அதிகமாக இயல்புத் தன்மையானதாக இருந்தது என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அதே பாத்திரத்தை நான் இந்தியாவிலே நாராய் நாராய் நாடகப்பயணத்தில் செய்யும் போது அந்த ஸ்ரையில் முழுவதுமாக மாறிவிட்டது என்று சொல்லாம் ஏனென்றால் நெறியாளர் தாசீசியஸ் அந்த பாத்திரத்திற்கு தந்த விளக்கம் வித்தியாசமானது. அது முழுக்க மறிவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சில நெறியாளர்கள் தாம் விரும்புவதை நாம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பிடிவாதமாக நிற்பார்கள் அரசையா, தாசீசியஸ் எல்லாம் அந்தவகைதான். ஆனால் தாசீசியஸ் ஒருகட்டுப்பாட்டுக்குள் நின்று கட்டுப்படுத்தினாலும் எங்களது சுதந்திரத்துக்கான ஒரு

வெளியையையும் தருவார். சிலர் எங்களது எண்ணத்திற்கு விட்டுவிடுவார்கள்.சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் நல்ல சுதந்திரம் தருவார் எதையும் சொல்லித்தரமாட்டார்.ஆனால் காட்சிகளை மிக நன்றாக விளங்கப் படுத்துவார்.தனது மனதில் இருக்கும் பாத்திரத்தை வெளிக்கொண்டு வரும் வரைக்கும் உரையாடுவார்.திரும்பதிரும்ப செய்யவிடுவார்.மரியசேவியர் அடிகளுக்கு உரையாடல்தான் முக்கியம் வசனங்களை அறுத்துறுத்து சொல்வதிலும் ஏற்ற இறக்கங்களுடன் சொல்வதிலும் அதிக கவனம் செலுத்துவார்.அது வந்தால் நடிப்பு வந்தவிடும் என்று கருதுவார். சிதம்பரநாதனின் உயிர்த்த மனிதர் கூத்து முழுக்க முழுக்க மோடிப் பாவனையில் அமைந்த நாடகம் அது புதிதளித்தல் முறையில் உருவாக்கப் பட்டது. அவர் செயல்களை மோடிப் பாவனையில் எதிர்பார்த்தாலும் அவற்றை உணர்ச்சிகரமாக செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பார். நல்லா விளங்கப்படுத்துவார் சுதந்திரமாக நடிக்கவிடுவார் அவர் வழங்கும் பயிற்சிகளாலேயே அவரது பாணியை கண்டு பிடிக்கிற மாதிரி இயக்குவார்.பிழைவிட்டால் பொதுவில் வைத்து குறித்த நபரைச் சுட்டாது அதுபற்றி கலந்துரையாடுவார்.

இப்படி நான் பல நெறியாளர்களின் நாடகங்களில் நடித்திருக்கின்றேன் அவர்களது விருப்பத்தினை முதலில் அனுசரித்துதான் நடிக்கத் தொடங்குவேன். அவர்களது இயல்புகளுக்கு ஏற்ப நடிக்கும்போதும் எமது நடிப்பில் ஏற்ற இறக்கங்கள் வருமென்று நினைக்கின்றேன்.

மற்றொரு விடயம் பல மாணவர்கள் என்னிடம் வந்து கேட்பதுண்டு என்படி நீங்கள் யாதார்த்தமான நடிப்பினையும் மோடியுற்ற நடிப்பினையும் அந்தந்த வகைக்கு ஏற்றபடி நடித்தீர்கள் என்று. நான் நடிக்கும் போது எனக்கு பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் மனனமாவது உடனே நடக்காது. அது படிப்படியாகத்தான் நடக்கும். ஒத்திகைளில் தான் அதிகமாகப் பாடம் வரும். அத்துடன் நாடகம் நடித்து முடிந்தவுடன் அந்த பாத்திர வசனங்களை மறந்து விடுவேன். ஒருகிழமை இரண்டு கிழமைகளில் யாராவது அதை நடித்துக் காட்டென்றால் அது எனக்கு சிரமமாக இருக்கும். அப்படி இருப்பதுவும் ஒரு வகையில் நான் ஒரு பாணியில் முடக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு காரணமாக இருந்திருக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன். அத்துடன் ஒரே நேரத்தில் சில

வேளைகளில் இரண்டு வேறுபட்ட நாடகங்களில் நடித்ததும் உண்டு. அவை என்னை நான் மாற்றுவதற்குப் பயிற்சியாக அமைந்து இருந்திருக்கலாம். வெவ்வெறு நாடகக்குழுக்களில் வெவ்வேறு வகை நாடகங்களில் நடித்ததும் ஒரு காரணம் என்று நினைக்கின்றேன். நாடகங்களின் வெவ்வேறு வகைகளில் மாறி மாறி நடித்திருக்கின்றேன் அதுவும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஒரே வகை மாதிரிக்குள்ள நான்கள் தொடர்ந்து நடிக்கும் போதும் சில வேளையில் வேறு மோடிகள் நடிக்கமுடியாது போகலாம். அரியாலையில் வி.ரி.விஸ்வா என்ற நல்ல நடிகர் இருந்தார் ஆனால் அவர் தொடர்ந்து சினிமாப்பாணி நாடகங்களிலேயே நடித்து வந்ததால் அவற்றை ஸரேலை மாற்றமுடியா மலே போனது. உயிர்த்த மனிதர் கூத்தில் என்னோடு நடித்த பல இளையவர்களில் அதே பாணி இப்போதும் இருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். எனவே வெவ்வேறுபட்ட நாடகங்களில் நடிப்பது, நடிப்பை கற்றுக்கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

அத்தோடு நாடகம் நடிப்பது என்பதற்காக உணர்ச்சிக் குளம்புகளாக நின்றும் நாடகம் செய்யக்கூடாது நான் எனது மாணவர்களுக்கும் இதனை கூறுவது வழக்கம், நடிகர்கள் விளையாட்டு மைதானத்தில் நின்று விளையாடுவது போல நடிக்கவேண்டும். வெளியில் பாத்திரம் பார்வையாளருக்குத் தெரியவேண்டும் உள்ளே நான் சுதந்திரமாக நின்று பாத்திரத்தினை படைக்கவேண்டும். அப்போது தான் நடிப்பது எமக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.



பாறுத்தது போதும் நாடகத்தில்...

நெறியாக்க அனுபவங்கள்

நாடகங்களில் நடிப்பதுதான் எனக்கு எப்போதும் விருப்பமான ஒரு செயலாக இருந்தது. ஆனால் தேவைகளின் நிமித்தம் சில நாடகங்களை நெறிப்படுத்தும் பணியையும் ஏற்று செயற்பட்டேன். நாடக அரங்க கல்லூரியில் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டதன் பின் தாசீசியஸ் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் எல்லோரும் நாங்கள் நாடகங்கள் பழக்க வேண்டுமென்று ஊக்கப்படுத்தினார்கள். அதற்கு முன் எனது பங்கிலே பீடப்பரிசாரகர்களுக்கு "நற் கருணைவீரன்" என்ற இதழில் வந்த கதையை நாடகமாகப் பழக்கி மேடையேற்றிய அனுபவம் இருந்தது. அதனை விட மரியசேவியர் அடிகள் பஷன் பிளே பழக்கும் போது அவருக்கு உதவி நெறியாளனாக பணியாற்றி இருக்கின்றேன். வெளிநாட்டிற்கு அவர் சென்ற சந்தர்ப்பத்தில் பலிக்களம் நாடகத்தினை உருவாக்குவதற்கு உதவி இருக்கின்றேன். இவை எல்லா வற்றையும் விட சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் நாடகங்கள் பழக்கப் போகும் போதும் களப்பயிற்சிகள் நடத்தும் போதும் கூடச் செய்வது வழக்கம்.



அந்த பின்னணியில் நல்லூர் வள நிலையத்தினருக்கு 1986 ஆம் ஆண்டு தியாகத் திருமணம் நாடகத்தைப் பழக்குமாறு சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க அந் நாடகத்தை நெறிப்படுத்தினேன். அதுதான் எனது முதல் நாடகமென்று சொல்வேன் ஏற்கனவே நாடகங்கள் மூலமாகப் பெற்ற அனுபவம் நெறிப்படுத்துவதனை இலகுபடுத்தியது. பின்னர் வாற்பேத்தைகள் ஒற்றுமையின் சின்னம் போன்ற மாஸ்டரின் நாடகங்களுையே சென் பெனடிக்ற் பாடசாலைக்கு நெறிப்படுத்தினேன்.

சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் ஒவ்வொரு வருடமும் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் ஒரு நாடகத்தை எழுதி கொடுத்துப் பழக்குவார் அங்கு, தாயுமாய் நாயுமானார், எங்கள் தவப்பயன் போன்ற நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினேன். அருட்சகோதரி ஸரனிஸ்லஸ் மேரி நாடகத்தில் நல்ல ஆர்வம் உடையவர் அவர் சென் பெனடிக்ஸ் பாடசாலையில் படிப்பிக்கும் போது பிள்ளைகளுக்கு கூத்து பழக்கும்படி கேட்டார். சின்னப்பிள்ளைகளுக்கு ஏற்றாதிரி கூத்து எழுதப் பட வேண்டுமென்று விரும்பினேன். நான் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரை எழுதித் தருமாறு கேட்டேன் அவர் தனக்கு கூத்து சரிவராதெண்டு மறுத்து விட்டார். நான் விடவில்லை கூத்து இராகங்களை அவருக்கு வழங்கி எழுதப் பண்ணினேன். நல்லமேய்ப்பன், உன் அயலவன் யார் என்று நாலைந்து நாடகங்கள் அப்படி எழுதி பொஸ்கோவிலும் மேடையேற்றினோம். பின்பு யாழ்ப்பாணம் மறைக் கல்வி நடுநிலையத்தில் மறை ஆசிரியர்களுக்கு மூன்றுமாத வதிவிடப் பாசறை நடத்துவார்கள். அதில் நாடகத்தினை அறிமுகம் செய்யும் பயிற்சிகளை வழங்கி முடிவில் ஒரு நாடகத்தினை மேடையேற்றவேண்டும் அதற்கென எழுதிய நாடகம் தான் எதிர்கொள்ளக் காத்திருந்தல். அது சற்றுப் பெரியது. அதில் நான் பல கூத்துக்களின் இராகங்களையும் இணைத்து அந்த கூத்தினை எழுதுவித்தேன். வேதாகமத்திலுள்ள மூன்று உவமைகளை இணைத்த கதை. அதற்கு தென்மோடி, வடமோடி, வசந்தன், சிந்துநடை, கூத்துக்கள் எல்லாவற்றினது இராகங்களையும் ஆடல்களையும் இணைத்து மேற்கொண்டேன் கூத்துக்களில் புதியதொரு பற்றளாக இருந்தது. பழைய அண்ணாவிமார்கள் அதற்கு கட்டும் எதிர்ப்பு, ஆனால் பிள்ளைகள் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு ஈடுபட்டார்கள். மக்களும் விரும்பி இரசித்தார்கள். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரினர் அந்த பைபிள் நாடகங்களை தொகுத்து திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் சிறிய நூலாகவும் வெளியீடு செய்தோம்.

நான் நெறியாள்கை செய்த நாடகங்களை நோக்கும் போது "ஸ்ரீரலைஸ்" நாடகம்தான் எனக்கு கூட கைவந்தது போல தெரிகிறது. கூத்துப்பாடல் ஆடல்கள் அப்படியே பாடப்படுவது எனக்கு எப்போதும் நெருடலாகத்தான் இருந்தது. அதனால் நடிப்பை முக்கியத்துவப்படுத்தி பாடவும் ஆடவும் செய்தேன். அது வேறுபட்ட ஒரு போமாக (form) வந்தது. திருமறைக் கலாமன்றத்தில் 1989 ஆம் ஆண்டு களங்கம் நாடகத்தினை நெறிப்படுத்தினேன். மரியசேவியர் அடிகள் எழுதிய நாடகம் அதை கூடிய அளவில் பாதரின் ஸரலைஸ்தான் நெறிப்படுத்தினேன். நாடகக்களப் பயிற்சிக்குப்பின் பொறுத்தபோதும்

நெறிப்படுத்தினேன். தாசீசியல் அவர்களின் நெறியாள் கையில் நடித்த அனுபவம்தான் அதில் அதிகம் இருந்தது. பின்பு அங்கு மாணவர்களுக்கு நெஞ்சக் கனகல் தயாரித்த போது சிதம்பரநாதன் கையாண்டது போல நாடகக் களப்பயிற்சியிலேயே நாடகத்தினை உருவாக்கினேன். செய்து பார்த்து உருவாக்கினது அதில் அரைவாசி நாடகத்தினை நானே எழுதினேன் என்றாலும் அதற்கு ஒரு உச்சமாக அமைவதற்கு சண்முகலிங்கம் மாஸ்ட்டரை அணுகி நீதிமன்றக் கண்காட்சி ஒன்றினை எழுதித்தரக் கேட்டேன் அவர் சிறப்பாக மூன்று வழக்குகள் கொண்ட பிரதியை எழுதித் தந்தார் அதில் ஒரு வழக்கை மட்டும்தான் பயன்படுத்தினோம் அதிலும் நான் கூத்துமெட்டுகளை பயன்படுத்தினேன் நாடகத்தில் பல விடயங்களையும் இணைக்கிற முயற்சி சாத்தியமாகி இருக்கிறது என்றுதான் சொல்வேன்.

பின்னர் கொழும்பிற்கு சென்ற பின்பு திருமறைக் கலாமன்றத் திற்குத் தான் அதிக நாடகங்களை நெறிப்படுத்த வேண்டிய தேவை இருந்தது திருப்பாடுகளின் நாடகங்களை வவுனியா ஹப்புத்தளை புத்தளம் கொழும்பு என்று பல இடத்திலும் நெறிப்படுத்தினேன். புதியதொருவீடு, ஹெக்குளே ராசன் தீர்ப்பு, இரு துயரங்கள், என்று பல நாடகங்கள் அந்தந்த இடங்களிலும் கிடைக்கக்கூடிய வளங்களைப்பயன்படுத்தி நெறியாள்கை செய்தேன் ஒரு தடவை புத்தளத்திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு பஷன்பிளே பழக்கச் சென்றபோது ஆண்களே அங்கு இல்லாது முழுக்க பெண்பிள்ளைகள் பெண் களைக்கொண்டே அதனை உருவாக்கினேன்.மற்றொருமுறை பாதர் சிங்களக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து பஷன்பிளே ஒன்றினை மேடையேற்றப்பணித்தார். அதைவித்தி யாசமாக பெரும்பாலான பகுதியை செய்து காட்டலாகவும் ஊமத் தோடையும் செய்தோம். அதில முக்கியமாக இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்து ஏற்றுவது தத்துருவமாக மேடைகளில் சித்திரிப்பது வழக்கம் அந்த மேடையில் அதற்குரிய வசதிகள் இல்லை. எனவே நான் இயேசுவாக நடிக்கிறவர் தானாகப் போய் சிலுவையில் ஏறி கைகளைவிரித்துக் கொண்டு நிற்கச்செய்து உரையில் அதனைப்பற்றி விபரித்தேன். அது வித்தியாசமாக இருந்தாக பலரும் கூறி னார்கள். 1999 ஆம் ஆண்டு திருமறைக்கலாமன்றத்துடன் இணைந்து யாது மூரே என்ற பெயரில் மேற் கொண்ட கலைப்பயணத்தில் நான்கு நாடகங்களைப் பயிற்றுவித்துக் கொண்டு சென்றேன். இருதுயரங்கள், கெக்குளே ரதாசன், போன்றவை. அவைதான் நான் இறுதியாகவும் நடித்த நாடகங்கள். நெறியாள்கையில் நான் அதிக வினோதம் பாரப்பதில்லை கிடைக்கக்கூடிய வளங்களைப் பயன்படுத்தி நாடகங்களை உருவாக்கிவிடுவேன்.

“பிரான்சிஸ் ஜெனம், எனது திப்புசல்தான் நாடகத்தில் பேறும் கலிபா என்று பெண்பாத்திரம் ஏற்று நடத்தவர். அதில் நடத்த நடிகை திடென்று காணாமல் போய்விட்டாள். அப்போது பிரான்சிஸ் ஜெனம் பெண் பாத்திரம் நடப்பது தெரியும். அவரைக் கேட்பதற்குச் சென்றோம் பயந்து பயந்துதான் சென்றோம். கேட்டவுடன் ஓமென்று சொல்லிவிட்டார். நாடகத்திற்கு 10 நாட்கள்தான் இருந்தன. ஒழுங்காக ஒத்திகைக்கு வந்தார். அதில் அற்புதமாக நடத்தார் அந்த நாடகம் கலைக்கழகப் பரிசு பெற்றது. கொழும்பில் மேடையேற்றிய போது பெரேரா என்ற அதிகாரி ஜெனத்தினை பெண் என்றே நினைத்து உரையாடினார். நாங்கள் அவர் ஆண் என்றதும் ஆச்சரியமடைந்தார்.... நாடகங்களிலும் சரி கூத்துக்களிலும் சரி அவர் ஏற்று நடத்த பாசங்கள் அத்தனையையும் சிறப்பாக செய்தார். நுணுக்கமாக நடப்பார். எந்த நடிகரையும் கொப்பி பண்ணி நடக்க மாட்டார். திறமையான கலைஞர். அவர் கற்பூர மூளைக்காரன்”.

எஸ்.நி.அரசையா

“நாடக அரங்க கல்லூரி தொடங்கியதில் இருந்தே எனக்கு அவரைத் தெரியும் அருமையான நடிகர் சிறந்த நடப்பால் எங்கையெல்லாம் கவர்ந்தவர் நாடக அரங்கல்லூரி தொடங்கிய தன் பின் அவரோடு எனக்கு நல்ல ஈடுபாடு அவரை என்னுடைய குரு மாதிரியே நினைத்தேன் அவரோடு பொறுத்தது போதும், அபசரம், சக்தி பிறக்குது, கோடை, எந்தையும் தாயும் என்று பல நாடகங்களில் நடத்திருக்கிறேன்... அவர் பழகுவதற்கு மிகவும் அருமையான மனிதர் கோபம் வராது அவருடைய சபாவமே நீரோடையில் பாய்ந்து போகின்ற மெல்லிய தண்ணீர் மாதிரி. அவர் எந்தக் கலைஞராக இருந்தாலும் எல்லோரையும் அன்பாகத்தான் கதைப்பார் அவர் அன்பின் பிறப்பிடம்”.

செ.சுந்தரலிங்கம் (சுந்தா)

“ஜெனம் அண்ணனுடன் சேர்ந்து நாங்கள் சங்காரம் கூடிவளையாடு பாப்பா, போன்ற, நாடகங்களில் நடத்தேன் கூடிவளையாடு பாப்பாவில் அவர் பன்றி, நான் சேவல் சங்காரத்தில் அவர் வர்க்க அரக்கன் நான் உரைஞன். ஜெனம் அண்ணன் பொஸ்கோ பாடசாலையில் நாடகங்கள் பழக்கப் போகும்போது நாங்களும் அவருடன் செல்வோம். ... சிறப்பாக நடப்பார் நல்ல நடிகர் கற்பனையோட நடப்பார் உயிர்த்த மனிதர் கூத்திலும் நடத்தவர். எங்களோடு எப்போதும் நகைச்சுவையோடு உரையாடு வார். போட்டி பெறாமே அவரில் இல்லை. அவருடன் பழகியது சந்தோசமான காலங்கள்... நாங்கள் அவர் நடப்பதை மிகவும் நன்றாக ரசிப்போம்...”

கலாநிதி க.சிதம்பரநாதன்

(திரு.நி.ஹரன் அவர்களின் பல்கலைக்கழக ஆய்வு கட்டுரையில் இருந்து)

படர்க்கை....

“நயனாடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு யாராட்டும் உலகு”

(குறள் 994)



அமரர் ப்ரான்சீஸ் ஜெனம் அவர்களைப்பற்றி அவர்
வாழும்போதும் மறைவின் பின்பும், எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள்

தளர்வறியாத் தளர்நிலையாளன்

- குழந்தை ம.சண்முகலங்கம்

எனக்குப் பத்து வயதிற்கு இளையவர் பிரான்சிஸ் ஜெனம். ஆயினும் நூறு மடங்கு மூத்தவர். தன் பண்பிலும் பயில்விலும் பழகு கலையிலும் அடக்



அன்னத்திற்கு அரோகரா

கம் அவரை அமரனாக்கியது. தான் சார்ந்திருந்த கலைத்துறையில் நாடகத்துறையின் அனைத்துப் பயில் துறைகளிலும் அவர் நீண்ட பட்டறிவு பெற்றுப் பண்பட்டு நின்றார். அந்தப் பண்பு அவருக்கு ஆழ்கடலின் அமைதியைத் தந்திருந்தது. அந்த அமைதி அவரது வாழ்வின் அனைத்துத்துறைகளிலும் படர்ந்து பரவிக் கிடந்தது. சில்லறைச் சிறுதிறங்களாலும் சீறி எழும் கூறாவளியாலும் அவரை எதுவும் செய்து விட முடியவில்லை, ஆய்ந்து அவிந்து அடங்கிய ஐயனாக அவர் இருந்தார்.

இது எந்தவாறு அவருக்குச் சாத்தியமானது?! அன்றிருந்து இன்று வரை சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன். காரணம் புரியவில்லை... அது, அவரது சுபாவம், இயல்பிலே வந்த இருப்பு, இல்லையேல், மரபுவழிவந்த சந்ததிக் கூர்ப்பாக இருக்கலாம். அது வந்தவாறு எந்தவாறாகவும் இருந்து விட்டுப் போகட்டும், அது, அவரிடம் இருந்தது, அவரது இயல்பில் இரண்டறக் கலந்திருந்தது. இதுவே அவரது கலை ஆளுமையின் விஸ்வரூபத்தின் "குளிர் தழலாக" இருந்தது. அவரது கலையின் நயம்படு முழுமையின் ஆதார சுருதியாக இருந்து அவரை வழிநடத்தியது. அதை அவர் உணர்ந்திருந்தாரா? அது வேறு, அவர் வேறு என்றில்லாது அதுவே அவராக, அவரே அதுவாக இருக்கும்போது, பிரிந்து நின்று உணர்தல் எவ்வாறு சாத்தியமாகும். "இயல்பு" என்பது இரண்டறக் கலந்து ஒன்றென நிற்பதல்லவா? இது தவத்தின் பேறு.

அத்தவம் அவருக்கு இயல்பிலே வாய்க்கப் பெற்றது. அது தந்த அமைதி, அடக்கம், அவரது கலானுபூதியில் மிளிர்ந்து தொட்டதனைத்தையும் பொன்னாக்கும் "இரசவாதத்தை" நிகழ்த்தியது.

மேலே கண்டவை, மிதமிஞ்சிய உணர்ச்சிப் பெருக்கால் எழுந்தவை அல்ல. நீண்ட ஆண்டுகளாக நினைந்து நினைந்து பார்த்தும், அவதானித்தும்

சிந்தித்தும் வந்த தொரு நெடுந் தொடரின் முடிவு என்றேநான்கருதுகிறேன் அவரையும் அவரது வாழ்வையும் அருகிருந்து அவதானித்த தன் விளைவே இது என இன்று உறுதி படக் கூறுவேன். இந்த எடுகோளினை அதாவது, அவரது இயல்பில்



குடிக்கொண்டிருந்த, தளர்வினை அறியாத தளர்நிலை அது அவருக்குத் தந்த அமைதி அடக்கம், அவாவின்மை என்பன அவரது கலையைப் புத்தட்டம், எதிர்பார்ப்பு எதுவுமற்ற நிலையில், நிதானமாக நின்று பயிலவும் வெளிப் படுத்தவும் பயிற்றவும் துணைநின்றது என எடுத்துக்காட்டி, கலையயில்வோர்தம்மை அவர்பால் ஆற்றுப்படுத்த முயற்சிக்கிறேன். உடன் போக்கும் எடுத்தெறித லும் தனிமனித சுதந்திரத்தின்பாற்பட்டது.

நாடக அரங்கக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து நாடகக் களப்பயிற்சிகளிலும் நாடகத் தயாரிப்புக்களிலும் ஈடுபட்டுவந்த காலத்தில், "இப்பயிற்சிகள் மற்றும் தயாரிப்புக்களின் நோக்கம் "மனிதர்களை" உருவாக்குவதே" என்று தாசீசியஸ் அடிக்கடி கூறுவார். அக்கூற்றின் உள்ளூறைப் பொருளினை எத்தனைபேர் உய்த்துணர்ந்தார்களோ தெரியவில்லை, பிரான்சிஸ் ஜெனம் ஏலவே அத்துணை ஒருவராக இருந்திருக்கிறார் என்பதை இன்று உணர்கிறேன். "மனிதனாய் இரு" என்பதற்குள் அடங்கி இருக்கும் அந்த முழுமையை நாம் உணர்ந்து கொள்வோமாயின் நாம் தொட்டதனைத்தும் துலங்கும் பிரான்சிஸ் ஜெனம் இதற்குச் சாட்சி.

தனது பத்தாவது வயதில் நாடக அரங்கில் ஏறிய பிரான்சிஸ் ஜெனம் ஏறக்குறைய ஐம்பத்தியாறு ஆண்டுகள் பெண்பாத்திரங்கள், ஆண்பாத்திரங்கள் என பல்வகைப்பட்ட "கதைமாந்தர்களை" மேடையில் நிறுத்திக்காட்டினார். அந்தவாறு அவர் எடுத்து நிறுத்திய எந்தவொரு பாத்திரமும் பார்வையாளரின் அங்கீகாரத்தைக் கவர்ந்திழுக்கத் தவறவில்லை. அத்தனையையும் பார்க்கும் பேறு எனக்குக் கிட்டவில்லை, நான் பார்த்த அத்தனையையும் கொண்டு, ஏனையவையும் நிச்சயமாக அந்தவாறே அமைந்திருக்கும் என உறுதிபடக் கூறுவேன்.

நாடகத்தில் தான் ஏற்கும் பாத்திரங்களை இவர், தன்னுள் தானே படைத்தெடுப்பார். நெறியாளரின் நோக்கினை நிதானமாக நின்று தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு, அவரது எதிர்பார்ப்பு முழுமையாக நிறைவுறும் வகையில், தன் பாத்திரப் படைப்புப் பணியினைத் தன்னுள் பொறுமையாகப் புடம்போட்டுக் கொண்டு, தேர்ந்த சிற்பி கைப்பட்ட சிலையென அதை மெல்ல உயிர்பெறச் செய்வார். ஒத்திகை நாட்கள் மெல்ல நகர்ந்து செல்லும். ஆரம்ப நாட்கள் சில கடந்தபின், மெல்லப் பிரான்சிஸின் பாத்திரம் உயிர்பெறத் தொடங்கும். அதன் பின்னர், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் அப்பாத்திரம் முழுநிறைவை நோக்கி நகரும். நெறியாளரே தன்னுள் வியக்கும் வண்ணம் பாத்திரம் வளர்ந்து செல்லும். அந்தவாறு வளரும் பாத்திரம் எந்த வகையிலும், எந்த நிலையிலும் தனித்துத் துருத்தி நில்லாது, அந்த நாடகப் பாத்திரக் குடும்பத்துள் இரண்டற இணைந்த ஒன்றாக நிற்கும். இது, தன்முனைப்பும் தன்னெடுப்பும் இல்லாத இவரது பரந்த, சுயனலமற்ற பண்பின் பேறாக விளையும் ஒன்றாக இருக்கும். "நாடகம் ஒரு கூட்டுக் கலை" என்பதற்கு அது இலக்கணமாக அமையும். ஒத்திகைகள் முடிந்து மேடையேறி, ஆற்றுகைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர, இவரது பாத்திரமும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத வகையில் சிறுசிறு நுட்பங்களைத் தன்னகத்தே புகுத்திக் கொண்டு மெல்லென நகரும். ஒத்திகைகள் முதல், ஆற்றுகைகள் யாவும் வரை, கூட இருந்து இந்தப் படைப்பாற்றலைப் பார்த்து நயந்தும் வியந்தும் கிடக்கும் பேறு பெற்ற ஒரு சிலரில் நானும் ஒருவன் என்பதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

பிரான்சிஸ் ஜெனத்திடம் இருந்த தளர்வும் தளம்பல் இல்லாத அமைதியும் அவருக்கு உள் சமநிலையைத் தந்திருந்தது. இப் பண்பானது,

அனைத்தையும், அனைவரையும் சமமாகப் பார்க்கும் நுண்திறனை, ஞானத்தை அவருக்குத் தந்திருந்தது. இதனால் இவர் வயதில் இளையவர் முதல் முதியவர்வரை எடுத்துரைப்பதை அமைதியோடும் உண்மையான அக்கறையோடும் செவிமடுப்பார். அவர்கள் கூறுபவற்றிலிருந்து, அத்தருணத்தில் தனக்கு வேண்டியவற்றைப் பகுத்தெடுத்து, அடைகாத்து, தன் இதமான வெப்பத்தால், தன் கலைப் படைப்பு என்ற அக்கினிக் குஞ்சினைப் படைத் தெடுப்பார். அச் சுவாலை, அவரது உள்ளச் சமநிலையின் அமைதியின் பண்பில் கிடந்து தோய்ந்து வெளிவருவதால், "குளிர்தழல்" ஆகிப் பார்வையாளர் தம் உள்ளக் கமலங்களைக் குளிர்விக்கும். அவர்கள் அதனை "மெய் உணர்ந்து", அதனூடு அதன் மெய்மையை உணர்ந்து அனுபவிப்பார்கள். எவனொருவன் அகத்தில் அவாவினை நீக்கி அமைதியைக் குடி புகுத்துகிறானோ அவனால், நடிப்பிலும் கலைப்படைப்பிலும் மட்டுமல்ல வாழ்வின் அனைத்திலும் மெய்மையைத் தான் உணர்ந்து, அதைப் பிறர்க்குணர்த்த முடியும். இதுவே, "தான் பெற்ற இன்பம் பிறர் பெறவைத்தல்" போலும். "மனிதனை உருவாக்குவோம்" என்று சொன்ன தாசீசியஸும் இதைத்தானே சொல்லியிருப்பார்.

பிரான்சிஸ் தன்னுள் காத்துவந்த "உளச் சமநிலை" என்பது அவரது அரங்கப் பணியிலும் கலைப்பயில்விலும் எம்மத்தியில் வேறு எவரும் முழுமையாகச் செய்து முடிக்க இயலாது போன முக்கியமான ஒன்றினை, ஆரவாரம் எதுவும் இல்லாது செய்து முடிக்கக் காரணமாக இருந்ததைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதனை விரித்துப் பார்த்தல் பயன்தரும்.

கலைகள் யாவற்றிலும் காணப்படுவது போல, நாடகக் கலையிலும் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி, தமது காலத்தில், அடையாளம் காணக் கூடியதாக உள்ள சில இயல்புகளைத் தம்மகத்தே வளர்த்துக் கொண்டு, ஒரு வகையிலான தனி அடையாளத்தினைப் பெற்றுக் கொண்ட கலைகள், தமக்கெனக் குறித்த சிலநாமங்களைப் பெற்றுக்கொண்டன. அந்தவகையில் அமையும் படைப்புக்கள் யாவும் ஒரு வகையுள்/ மோடியுள் /பாணியுள் அமைந்தவை என அடையாளப்படுத்துவதற்காக, பொருத்தமானதொரு நாமத்தை இட்டனர். அந்த நாமம் காரணப் பெயராகவே அமையும். உதாரணமாக, தொல்சீர் / செந்நெறி, மனோரதியவாதம், மிகைப்பாட்டுவாதம், நவசெந்நெறிவாதம், யதார்த்தவாதம் என்றுவந்து, 20ம் நூற்றாண்டிலிருந்து அவை வகை

தொகையின்றிப் பெருகி வந்துகொண்டிருப்பதை நாம் காணலாம். அவற்றின் வரவை எவரும் வெறுப்பதற்கிடமில்லை - அவசியமும் இல்லை இருப்பினும் அவை ஒவ்வொன்றினதும் தனிப்பண்பினை /அடையாள இயல்பினை/ இயல்நிலை ஒழுங்கினைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு அவற்றில் நாட்டம் இருப்பின் அவற்றைப் பயின்று ஆற்றுகை நிலைப்படுத்தி வருவது பெரிதும் விரும்பத்தக்க ஒன்று. அவ்வாறு செய்ய முற்படுபவர்கள், தாம் பயின்று பயிற்றுவிக்க அல்லது ஆற்றுகைசெய்ய முற்படும் மோடியின் /வகையின் தனித் தன்மையான "இயல்பினைத்" தெளிவாக அடையாளம் கண்டுகொள்வது அவசியமாகும். ஒவ்வொருவகையினதும் தனி அடையாளங்களை, இயல்பினைத் தெளிவாக இனங்கண்டு வெளிப்படுத்துவது அவசியமாகும். அது சாத்தியமாகும் ஒருவர், தனக்குப் பிடித்த எத்தனை மோடிகளிலும் /வகைகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

இந்தவகையில் பிரான்சிஸ் ஜெனம் தனித்துவம் மிக்க ஒருவராக இருப்பதை நாம் இனங்கண்டுகொள்வது அவசியம். எம்மைக்கண்டுகொள்ள எம்பணியினைச் சரியான முறையில் செய்யும் மார்க்கத்தைக் கண்டு கொள்ள இது பெரிதும் அவசியமாகும். துறைசார்ந்த திறனாளர்களை ஆழ்நிலை ஆய்வுக்குட்படுத்தல் என்பதும், அதனை ஐயமற அறிந்துகொள்ளல் என்பதும் நிதானமான, நிலையான வளர்ச்சிக்கு உதவும் உத்தரவாதம் என்பதை எவரும் மறுக்கவியலாது. மறுப்போமாயின் "தான்தோன்றீஸ்வரர்களின்" பெருக்கம் அதிகரிக்கும்.

பலப்பல மோடிகளில் அமைந்த நாடகங்களில் நடிக்கும் வாய்ப்புப் பிரான்சிஸ் ஜெனத்துக்குக் கிட்டியிருந்தது. பலதரப்பட்ட அண்ணாவிமாருடனும் நெறியாளர்களுடனும் இணைந்து அவர் பணிபுரிந்துள்ளார். நடித்துள்ளார். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் முதல் அண்மைக்காலத்து இளம் நெறியாளர்கள் வரை அவரை அரங்கில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பாரம்பரியக் கூத்து வகைகள் மற்றும் அரசு நாடகங்கள் முதல் நவீன காலத்தின் யதார்த்தவாதம், அபத்தவாதம், கூத்துப்பாங்கு தழுவிய நவீன நாடகங்கள், பாநாடகங்கள், சிறுவர் நாடகங்கள் எனப் பலவற்றிலும் இவர் பங்கு கொண்டு நெறியாளரோடு இணைந்து தான் படைத்த பாத்திரங்களை நிமிர்த்தி நிறுத்தியவர். இது சாத்தியமாவதற்கு இவரது பற்றறுத்த மனப்பக்குவத்தால் வந்த "உளச்ச

மநிலையே காரணமாக அமைந்தது. அந்த மனநிலையானது, ஒவ்வொரு மோடியினதும் “இயல்புநிலையைக்” கண்டறிய இவருக்கு உதவியது.

வாழ்வினை “மிகைப்படுத்திக்” காட்டுவது கலையின் இயல்பு. இயல்பு நெறிவாத, யதார்த்தவாத வகைக்குள் அடங்குவனவும் இதற்கு விதி விலக்கல்ல. வகைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்பிடுகையில், அவை ஒவ்வொன்றும் வாழ்வின் இயல்பு நிலையிலிருந்து மிகைப்பட்டு நிற்பதன் “அளவு” தெரியும். “மிகைப்பட்டுநிற்கும் அந்த அளவு” தான் அந்தவகையின் மோடியின் “இயல்பு நிலை”யாக இருக்கும். அந்த அளவைக் கண்டு கொண்டு அதை மேவிச் செல்லாமலும், அதை எட்டித்தொடாமலும் இருக்கும் படைப்பு, நயம்படுமாறு இருக்காது, காரணம், அப்படைப்பானது தனது நம்பகத் தன்மையை இழந்துவிடும். பிரான்சிஸ் ஜெனம், தான் பங்குகொண்ட ஒவ்வொரு வகை நாடகத்தினதும் இயல்பு நிலையைத் துல்லியமாகப் புரிந்துகொள்ளும் ஞானத்தைப் பெற்றிருந்தார். அந்தப் புரிதலே, அவர் படைத்த அத்தனை வகைப் பாத்திரங்களையும் நூற்றுக்கு நூறுவீதம் இயல்பு நிலையில் நிறுத்திப் பார்வையாளரின் ஏகோபித்த அங்கீகாரத்தைப் பெற்று நின்றன. இது, அவர் தனது கலைவாழ்வில் அமைதியாக நிலை நிறுத்திச் சென்ற அசுர சாதனையாக உள்ளது. நடிப்பின் இலக்கணம் எனக் கணிக்கப்படும் சிவாஜி கணேசனாலும் இதைச் சாத்தியப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை.

பத்து வயதில் பெண்பாத்திரம் ஏற்றுத் தனது நாடக நடிப்பு வாழ்வினை ஆரம்பித்த பிரான்சிஸ் ஜெனம் தொடர்ந்து தனது வாழ்வின் வெவ்வேறு பருவங்களில் பல்வகைமையில் அமைந்த பல்வேறு பெண்பாத்திரங்களையும் நாட்டுக் கூத்துக்கள், வரலாற்று நாடகங்கள், இலக்கிய இதிகாச புராண நாடகங்கள், யதார்த்தவாத சமூக நாடகங்கள் என்பவற்றில் இளம்பெண், இடைவயது மங்கை, முதுகிழமாது எனப் பன்மைப் பண்பு கொண்ட பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்துள்ளார். அவற்றுள் கட்டளும் அரசியாகவும் பட்டணத்துப் பருவமங்கையாகவும் அவர் பாத்திரமேற்று நடித்தவற்றை ஆற்றுகைகளின் போது பார்க்கின்ற வாய்ப்பினையும், ஒளவைப்பிராட்டியாகவும் குந்திதேவியாகவும் அவர் உருவான வரலாற்றை ஒத்திகைகளின் போது கூட இருந்தும், அவற்றின் ஆற்றுகை ஒவ்வொன்றின் போது கூட நின்றும், பக்கத்தட்டியினூடாகப் பார்த்து நயந்தும், வியக்கும் பேறு பெற்றிருந்தேன்.

அவர், கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் “இரசவா தத்தை” தன் பெண்பாத்திரப் படைப்புக்களுக்குள்ளும் நூறுவீதம் நிகழ்த்திக் காட்டினார். பெண்மையைத் தன்னுள் மெல்லப் புகுத்திக் கொள்ள அவர் எந்த விதத்திலும் சங்கடப்படவில்லை. பெண்மையைப், பெண்ணின் இயல்புநிலையில் நின்று நடிப்பது அவருக்கு எந்தவிதமான தொல்லையையும் தந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனைய ஆண்கள் பெண்பாத்திரங்களை ஏற்று நடிக்கும் போது வெளித் தெரியும் செயற்கைத்தன்மை, மோடிமைக்குட்பட்டிருக்கும் பாங்கு, இவரது பெண்பாத்திரப்படைப்புக்களில் உள்ளளவேனும் வெளித்தெரியாது. பெண்மையின் பொதுமையான இயல்நிலையையும், குறித்த பெண்பாத்திரத்தின் தனித்துவமான இயல்நிலையையும் அவர் பகுத்தறிந்து தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டு தன் பாத்திரப் படைப்பாக்கப் பணியினைக் கச்சிதமாகச் செய்து முடிப்பார். இங்கும் அவரது அவாவின்மையால் வந்து விளையும் அமைதி, நிதானம், தளர்நிலை என்பன அவருக்கு உற்றதுணையாக நிற்பதைக் காணமுடியும்.

ஈழத்து இசை நாடக மோடியில் பெண் பாத்திரத்திற்கு இலக்கணம் அமைத்தவராகச் செல்வம் அவர்களைக் கொள்ள முடியும். அவர் அமைத்துக் கொண்ட பெண்பாத்திரப்பாணி (ஆண்கள் பெண்களாக நடித்துவந்த மரபில்) என்பது, தொண்டு தொட்டு மரபு வழியாக வந்த கோயில் மரபுசார்ந்த ஓவியம் சிற்பம் என்பவற்றினைப் போலச் செய்தலின் பண்பினையே கொண்டிருந்தது. அவற்றில் அழகிருந்தது உண்மை, எனினும் இயல்பை மீறிய தன்மை இருந்ததையும் இருப்பதையும் காணமுடிகிறது. எமது பாரம்பரிய வடிவங்களுள் ஒன்றாக நாம் இசை நாடகத்தைக் கருதுவதால் அதன் பெண் பாத்திர நடிப்பு அந்தவாறே தொடர்ந்து இருந்து வருவதே அதன் பெருமைக்கான சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை மறுக்கவேண்டிய அவசிய மில்லை.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் பெண்பாத்திரமேற்று நடித்த கூத்துக்களைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிட்டாமற்போய்விட்டது. இருப்பினும் அவற்றிலும் அவர் தனது தனித்துவமான “இயல்புநிலையில் நின்று ஆற்றுகை செய்தல்” என்ற அடித்தளத்தில் நின்றே அப்பெண்பாத்திரங்களையும் சமைத்திருப்பார் என்பதே எனது எண்ணமாக இருக்கிறது.

இறுதியாக, பிரான்சிஸ் ஜெனத்திடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மேலும் முக்கியமான ஒன்றினையும் இங்கு நாம் கருத்தில் கொள்வது அவசியமாகிறது. அவர் தன் நடப்பில் படைத்தபாத்திரங்களையும், தான் நெறியாள்கை செய்து தயாரித்த நாடகங்களையும் "பண்பாட்டு மயப்படுத்திப் பார்வையாளர் முன்றிறுத்தினார். அதன் காரணமாக அவரது பாத்திரங்களும் படைப்புக்களும் எந்தவகையிலும் அந்நியமாகி நிற்காது, உறவுக்குள் உறவாகி நின்றிணைகின்ற ஒன்றாகி நின்று பார்வையாளர் தம் மனங்களுள் பக்குவமாக இடம் பிடித்துக் கொள்ளும்.

அந்நிய மோடிகள், வகைகள், பாணிகள் ஆயிரம் வரினும் அவற்றை வரவேற்போம். ஆயினும் அவற்றை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வோம் பொறுமைகாத்துக் கசடறப் புரிந்து கொள்வோம். "கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்" என அவதியுறாது, அந்த மோடிகளின் உள்ளுறை இயல்பினைத் தெளிவுறப்பரிந்து கொள்வோம். புரிந்து கொண்டபின், அவற்றை எம் வயமாக்குவோம். அவற்றின் இலக்கினையும், இயல்பினையும், பண்பினையும், பாணியினையும் எந்தவகையிலும் மாசுபடுத்தாது, பண்பாட்டு மயமாக்குவோம் - பண்படுத்துவோம், பண்பாட்டு வெறிகொண்ட சன்னத்தில் நின்று அவ்வாறு செய்யாது, எமது புரிதலுக்கும், எமது விளக்கத்துக்கும், நயப்பிற்கும், நன்மைக்குமாக அந்தவாறு செய்வோம்.

இவை அனைத்தும் சாத்தியமாக வேண்டுமானால் ஆழ்ந்த அமைதி, நிதானம், பொறுமை, நிலைதளம்பாமை, ஒவ்வொன்றினதும் இயல்பு நிலையினைத் தெட்டத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளல். புரிந்து கொண்டதைத் தம் வயமாக்குதல், தம்பண்பாட்டுமயமாக்குதல் என்று நெடிய பாதையில் பொறுமை காத்து நடந்து தம் கலையினைத் தாம் படைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே பிரான்சிஸ் ஜெனம் தனது வாழ்வினூடும் கலைப்பணியினூடும் விட்டுச் சென்றிருக்கும் பாடம் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இது சாத்தியமாவதற்கு முதலில் "மனிதனாக" இருப்பதற்கு நாம் முயல்வோமாக. பிரான்சிஸின் நினைவுகள் எமக்குத் துணைநிற்கும்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக.

ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழோன்

- அருட்திரு நீ.மர்யசேவியர் அடிகள்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மூத்த உறுப்பினராக விளங்கிய அமரர் திரு.பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் "ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழால்"



பொன்றாது இன்றும் நம்முடன் வாழ் பவர். கலை உலகில் ஓர் மாமனிதன் எனப் பலராலும் பாராட்டுப் பெற்றவரின் வியத்தகு பன்முக ஆளுமை பற்றி கூறுவதை விட திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு அவர் விட்டுச் சென்ற பல நன்மை களுள் ஒரு 'செல்வத்தை' நினைவு கூர விரும்புகிறேன்.

ஒரு கலைஞன் முதலில் நல்ல மனிதனாக வாழ வேண்டுமென்று விரும்புவன் நான். என் எண்ணத்தை பிரதிபலித்த முதற் சீடர்களில் பிரான்சிஸ் ஜெனம் முக்கியமானவர், அவர் சிறந்த நடிகனாக

வும் நெறியாளனாகவும் கலை உலகில் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவர். ஆனால் தற்பெருமை அற்றவராய் சிறந்த மனிதத்துவ பண்புகளால் மேலும் மேலும் உயர்ந்து நின்றார். அப் பண்புகளே எமது இளையோருக்கு முன்னுதாரணமான செல்வமாக விளங்கியது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பல பொறுப்புக்களைச் சுமந்து ஒவ்வொரு பொறுப்பு நிலையிலும் தமது சுவடுகளைப் பதிய வைத்தவர் எனினும் அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இளங்கலைஞர் உருவாக்க பணி இன்று முதலாக திருமறைக் கலாமன்றத்தின் உயிர் ஓட்டத்திற்கு காலம் கடந்து உறுதுணை

யாக உள்ளது. அவர் கலைகளின் பரிமானங்களை மட்டும் ஊட்டவில்லை, கலைஞர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வாழ்க்கை நெறிகளையும் புகட்டினார். அப் பண்பே திருமறைக் கலாமன்றக் கலைஞர்களின் அடையாளமாகத் திகழ வேண்டும் என்பதற்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தார். எண் பொருளாக செலச் சொல்லி..." பிறர் நுண் பொருள் காண்பதே" அவர் கையாண்ட வழிமுறையாக அமைந்திருந்தது ஒரு தனிச் சிறப்பு.

அவரால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட கலைஞர்கள் பலர் நம் நாட்டில் மட்டுமன்றி அகில உலகிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர் பற்றிய அவர்களின் மதிப்பு, அவர் ஓய்வு பெற்ற வாழ்க்கை நிலையில் அவருக்கு நேர்ந்த சொல்லொண்ணாத துன்பங்களையும் தாங்கி இறைவனுக்கு அனைத்தையும் சமர்ப்பித்த பக்குவமே ஆகும். அமரர் பிரான்சிஸ் ஜெனத்தின் ஆன்மா அவர் வாழ்வின் ஊற்றாக விளங்கிய இறைவன் திருவடியில் நிலையான அமைதி பெற வேண்டுகின்றேன்.



நாடக அரங்கின் மந்திரக்காரன்

- ப. முஸ்கந்தன்

பொன்னிற மேனி. எந்தப் பாத்திரத்துக்கும் பொருந்தி வரும் உடல் வாகு. நல்ல குரல் வளம். சிறந்த பாடகர். நல்ல நாடகர். மாணவன் போல் வலம் வந்த நாடகப்பேராசான்.

மேடையில் நடிப்பின் மூலம் மாயாஜாலம் நிகழ்த்திக் காட்டிய மந்திரக்காரன். ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கின் சிம்மாசனம் பிரான்சிஸ் ஜெனம். சமூக, சமய, சரித்திர, புராண, இதிகாச நாடகங்களில் ஆரம்பித்துப் பின்னர் கூத்துவகை, நவீன நாடகங்களில் தன் ஆளுமையைச் செலுத்திய ஒரு அரங்கியலாற்றுப்படை. பெண்வேடங்கள் ஏற்று அரங்கப் பிரவேசம் செய்தவர். அவரை முதன் முதலில் பெண் வேடத்தில் தான் நான் பார்த்தேன்.

என் காலக்கணக்கு சரியென்றால் அப்போது அவருக்கு வயது 24 ஆகவே இருந்திருக்கும். யாழ். கனகரட்ணம் மத்திய மகாவித்தியாலய மைதான அரங்கில் கர்ணன் நாடகம் மேடையேறியது. அன்று கர்ணனும் குந்திதேவியும் சந்திக்கும் காட்சியில் அரங்கம் முழுவதும் குலுங்கி அழுத்து இன்றும் நினைவில் உள்ளது. புகழ்பெற்ற பெருங் கலைஞர்கள் பலர் அதில் நடித்திருந்த போதிலும் சிற்பக் கலைஞர் மணியம் மாஸ்டரின் கைவண்ணத்தில் உருவான இரு தேர்களில் வந்து கர்ணனும் அருச்சுணனும் மேடையில் போர் புரிந்தது போன்ற பிரமாண்டமான காட்சியமைப்புகள் இருந்த போதிலும் எங்கள் சுற்றுவட்டாரம் முழுவதும் குந்திதேவி பற்றியே பேச்சாக இருந்தது.

இவ்வாறு தான் பிரான்சிஸ் ஜெனம் என்ற மாபெரும் கலை விம்பம் என்னுள் பதிந்து போனது. அப்போது நான் சிறுவனாக இருந்தேன். இதன் பின்னர் யாழ்.வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேறிய "கந்தன் கருணை" என்ற கூத்துவகை நாடகத்தில் நாரதராகத் தோன்றி ஆட்டங்களில் அசத்தியிருந்தார்.

கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபத்தில் பகல் இரவுக் காட்சிகளாக அரங்கேறிய “கூடி விளையாடு பாப்பா” நாடகத்தில் பன்றியாக வேடமேற்று “சின்ன நல்ல வீடு ஒன்று கட்டுவோமே” என்று பாடி, ஆடி பார்வை யாளர்களை மகிழ்வித்தார். மரபார்ந்த அரங்கிலிருந்து நவீன அரங்கு வரை அவர் ஆற்றுப்படுத்திய பாத்திரங்களை நினைத்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கும். தான்சார்ந்த கலையின் உச்சத்தைத் தொடும் வகையில் அவரது தேடல் இருந்தது.

அரங்கக் கல்லூரியோடும், திருமறைக்கலா மன்றத்துடனும் இணைந்து ஒரு பிறவிக் கலைஞனாகத் தன்னை நிரூபித்த நாட்களில் அவர் அரியாடையில் குடியிருந்தார். நாவலர் வீதியில் ஸ்ரான்லிக் கல்லூரிக்கு அருகில் அவரது வீடு இருந்தது. என் வீட்டிலிருந்து 300 யார் தூரம். அவரது வீட்டைக் கடந்து செல்லும் போதெல்லாம் கலைக் கோயில் ஒன்றைக் கடந்து செல்லுகிற உணர்வே எனக்கு ஏற்பட்டது.

வீடு கிட்ட இருந்த போதிலும் அவர் எனக்கு எட்டா உயரத்தில் இருந்தார். அவரைப் பார்ப்பதையே பெரும் பாக்கியமாகக் கருதினேன். அவர் என்னுள் ஒரு ஆதர்ச புருஷராக வீற்றிருந்தார். அவர் ஏராளமான பாத்திரங்களுக்கு அழகு சேர்த்தார்.

நடிப்புக்கு அப்பால் பல நாடகங்களை ஜெனம் நெறியாள்கை செய்துள்ளார். சண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரிக்காக குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் “புழுவாகி மரமாகி”, “தாயுமாய் நாயுமானார்” நாடகங்களையும் வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்காக சங்கிலியன் கூத்து, கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, புனித பொஸ்கோ பாடசாலை, புனித ஆசீர்வாதப்பர் ஆரம்பப்பாடசாலை என்பன மேடையேற்றிய பல நாடகங்களையும் இவர் நெறியாள்கை செய்துள்ளார்.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் ஈழத்து நாடக அரங்கிற்கு ஆற்றிய பணிகளுக்காக மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகம் நடத்திய உலக நாடக தின விழாவினும், கொழும்பு பல்கலைக்கழகமும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமும் தனது வருடாந்த விழாக்களிலும் இவரைக் கௌரவித்துப் பெருமை சேர்த்துள்ளன.

இத்தகைய பெருங் கலைஞருடன் பேசிப் பழகவில்லையே என்ற பெரும்துயரம் என்னுள் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. “தாய்வீடு” பத்திரிகையின் ஆழத்து முத்துக்கள் பகுதியில் பதிவு செய்வதற்காக வத்தளையில் தங்கியிருந்த அவருடன் தொடர்பு கொண்டு தாகத்தைச் சற்றுத் தணித்துக் கொண்டேன். நெருங்கிய நண்பர் போல என்னுடன் சிரித்துக் கதைத்துச் சில பாடல்களையும் பாடி மகிழ்வித்தார். பத்திரிகையை அனுப்புங்கள் மகள் படித்துச் சொல்லுவாள் என்றார். அப்போது அவர் பார்வையை இழந்திருந்தார்.

அவரை எப்படியாவது சந்திந்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னுள் இருந்து, ஒவ்வொரு பயணத்தின் போதும் சந்திக்க முயற்சிப்பேன். தொடர்ந்து தடங்கல்கள் வந்தபடி இருந்தன.

இந்தத்தடவை எப்படியும் சந்திக்க வேண்டும் என்று மனம் சொல்லியது. திரும்பி வருவதற்கு முதல் நாள் வத்தளையிலுள்ள அவர் தங்கியிருந்த மகளின் வீட்டுக்குச் சென்றேன். எனது கஷ்டகாலம் இருநாட்களுக்கு முன்னர் தலை அடிபட கீழே விழுந்து பேசமுடியாமல் கட்டிலில் படுத்திருந்தார். பாடச் சொல்லிக் கேட்கலாம், அனுபவங்களைக் கேட்டறியலாம் என்ற எனது எண்ணம் பொய்த்துப் போனது.

எனது பெயரைச் சொன்னேன். நீங்கள் நடத்த கர்ணன் நாடகத்திலிருந்து கூடிவிளையாடு பாப்பா வரையான பல நாடகங்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன், கனடா பத்திரிகையில் உங்களைப் பற்றி கட்டுரை எழுதியிருக்கின்றேன். என்றெல்லாம் சொன்ன போது தலையை ஆட்டியபடி ஒரு குழந்தைப் பிள்ளையைப் போல் சிரித்தார்.

“யாழ்ப்பாணத்தில் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர், உருத்திரேஸ்வரன், இசையமைப்பாளர் கண்ணன், கொலின்ஸ், மட்டக்களப்பில் மௌனகுரு சேர் எல்லோரையும் கண்டு விட்டு வருகிறேன்” என்ற போது உணர்வு மேலிட என் கையைப் பற்ற முயற்சித்தார். சிறிது நேரம் நின்றுவிட்டு அவரைத் தொட்டு வணங்கி விடைபெற்றேன். ஐந்து நாட்கள் கழிந்து அவர் இறந்து போனார்.

நாடகக் காரன் பிரான்சீஸ் ஜெனம்

கலாபூஷணம் G.P.பூர்மனஸ்

ஜெனம் கலை உலகின் ஓர் சாம்ராட்சியம், அவர் நின்றால் கோபுரம் நடந்தால் ஊர்வலம், நடிப்புத்துறையில் உடல் மொழியால் பல பாவங்களை



காண்பித்தவர், குரல் வளத்தால் மக்கள் உள்ளங்களின் நாடித்துடிப்பில் உறைந்திருந்தார் ஆட்டம் இவருக்கு மிகவும் கைவந்த கலை தனது கற்பனையாலும் படைப்பாற்றலாலும் புதிய உருவாக்கங்களைக் கண்டுபிடித்தார் களப் பயிற்சியில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். தான் கற்றதை மற்றவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பதில் மன நிறைவு கண்டார். இதுவே ஓர் சிறந்த கலைஞனுக்குரிய மிகப் பெரிய பண்பு எனலாம். பெண் வேடம் இவருக்கு கைவந்தகலை பெண்கள் நாடக அரங்கில் கால்

வைக்காத காலத்தில் இவர் கால்பதித்தார் பெண்வேடம் தாங்கி அற்புதமாக அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பினார்.

1950ம் ஆண்டில் இருந்து நானும் பிரான்சீஸ் ஜெனமும் ஒன்றாக சம்பந்திரிசியார் கல்லூரியில் ஒரே வகுப்பில் இருந்து கல்விகற்று வந்தோம். அப்போதிருந்தே இருவரும் நண்பர்கள் 29.04.2007ல் அவர் என்னை விட்டுப் பிரியும்வரை உற்ற நண்பர்களாகவே இருந்தோம். 67 ஆண்டுகள் நட்பு, சம்பந்திரிசியர் கல்லூரியில் இயேசுவின் திருப்பாடுகள் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்ட காலத்தில் 1959ம் ஆண்டில் நான் பரிசேயர் குழுவின் தலைவனான "கைப்பாஸ்" பாரத்திரத்தில் நடித்தபோது பிரான்சீஸ்

ஜெனம் இயேசுவக்காக பரிந்துபேசும் சூசை அரிமத்தேயுவாக நடித்தார். அப்போதிருந்தே எமது கலையுலக வாழ்விலும் மிக நெருக்கமான தொடர்பு ஏற்பட்டது. பாடசாலை வாழ்க்கையை நிறைவுசெய்து கொண்டு சமுதாய

அரங்குகளுக்குள் பிரவேசித் தோம் இருவரும். இவர் தனது கிராமத்திலும் அயல் கிராமமற்றும் நண்பர்களோடு இணைந்து பல நாடகங்களில் கால் பதித்தார் அவ்வேளையில் பிரபல் யம் அடைந்தது பெண்பாத்திர நடிப்பு என்றால் மிகை யாகாது. இக் கால



கட்டத்தில் 1966ல் எனது கிராமத்தின் சனசமூக நிலைய நிதிக்காக 'எங்கே நிம்மதி' என்ற நாடகத்தினை ஆரம்பித்தேன். திரு.பி.எஸ்.அல்பிறற் கதை வசனத்தை எழுதியிருந்தார். முக்கிய பெண்பாத்திரத்தினை பிரான்சீஸ் ஜெனத்தினை வைத்தே எழுதும் வண்ணம் கூறியிருந்தேன். அவரும் என் எண்ணப்படி அமைத்துக்கொடுத்தார். நடிக்காளாக திரு.எஸ்.விக்ரம், திரு.அக்ரர் ஜேம்ஸ், பி.பொன்னுத்துரை, ஜி.பி.பேர்மினஸ், திரு.மனோராஞ்சிதம் முதலியோர். முக்கிய பெண் வேடத்தில் நடிக்க வைக்க பிரான்சீஸ் ஜெனத்தை அணுகிய போது அவர் "எனக்கு நேரமில்லையப்பா என்று ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார். நான் நிலைகுலைந்து போனேன். "என்னப்பா இப்படிச் சொல்லுகிறீர் நான் உம்மை நம்பி சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டேன்" என்றேன். 'ஜெனம் நீங்கள் இந்த நாடகத்தில் முக்கியமான பெண் வேடத்தில் நடிக்கவில்லை என்றால் நான் இந்நாடகத்தை முழுவது மாக கைவிட்டுவிடுவேன் என் சமூகத்தின் முன்னே நான் போக முடியாத நிலை ஏற்படும்' என்று கவலையோடு கூறினேன் அதற்கு அவர் என் நிலைமையை உணர்ந்து உடனே 'நான் உமது நாடகத்தில் நடிக்கின்றேன்' என்றார் எனக்கு சக்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பொழிந்தது போல் இருந்தது. ஒத்திகைகளுக்கு தவறாது சமூகந் தந்து ஒத்துழைப்பு வழங்கி வந்தார்.

நாடகம் அன்று மாலை நேரத்தோடு அரங்கிற்கு வந்தார் அப்போது நான் கண்டகாட்சி என்னைப் பிரமிக்கவைத்தது. அவர் பின்னே அவர் மனைவி ராணி. இவரின் நாடக பாத்திரத்திற்கு தேவையான வேட உடைகள் அடங்கிய பொதி (bag)யைச் சுமந்துவந்தனர். இன்னும் அவர் பெண்களே உட்புக்கள் அணிவதற்கு பெரும் பங்காற்றினார். அன்றே யோசித்தேன் இவரின் கலை உலக வாழ்வின் வெற்றிக்கு இவர் மனைவியின் பூரண ஒத்துழைப்புத்தான் காரணம் என்று. இத்தகைய வாய்ப்பு எல்லாக் கலைஞர்களுக்கும் வந்து வாய்ப்பதில்லை. அவருக்கு இறைவன் கொடுத்த வரம் என்றே கூறலாம்.

ஜெனம் பாடசாலை அதிபர்களுடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அதற்கு கலைதான் காரணம். பாடசாலை நிகழ்வுகள் தமிழ் விழாக்கள் முதலியவற்றின் இறுதி நிகழ்விற்கு நாடகங்கள் மேடையேற்றுவார் அதற்கு ஜெனம்தான் தேவை. சுண்டுக்குளி மகளிர் பாடசாலை முதற் கொண்டு அனேக பாடசாலைகளில் தமிழ்விழா என்றால் அங்கு ஜெனம் நாடகமோ கூத்தோ பயிற்றுவிப்பார். இன்னும் மறைமாவட்ட மறை ஆசிரியர்களுக்கான இறுதி நாள் நிகழ்விற்கு பல சிறந்த நாடகங்கள் கூத்துக்களை பயிற்றுவித்துள்ளார். அதில் மிக முக்கியமானது பைபிளில் சொல்லப் பட்டுள்ள பத்துக்கன்னியர் உவமையினை கூத்து வடிவில் மேடையேற்றியது.

பத்துக்கன்னியர் உவமையினை கூத்து இராகங்கள் அமைத்து எழுதுவதற்கு ஜெனம், குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்களை அணுகி விஷயத்தைக் கூற 'ஐயோராசா எனக்கு கூத்து எழுதத் தெரியாது' என்று கூறி மறுக்க ஜெனம் கூத்து இராகங்களைப் பாடிக்காட்ட அதனை கூத்து முறைக்கு அவர் எழுதினார். மிகச் சிறப்பாக பயிற்றுவித்து மேடைக்கு கொண்டுவந்து புகழ்பெற்றார் 'கூத்தே எனக்கு எழுதவராது நண்பர் பிரான்சீஸ் ஜெனத்தின் நெருக்குதலால் முதன் முதலாக கூத்து எழுதினேன்' என்று சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் கூறுவார்.

கொழும்பில் உள்ள கலைஞர்களான சுஹயர் ஹமிட் நெறியாள்கையில் வேதாளம் கதை, பச்சைக்கிளியே பழம் கொண்டுவா, வாடகைக்கு அறை கொலைகாரன் போன்ற நாடகங்களில் நடித்து தலைநகரிலும் தடம்பதித்தார். இன்னும் திருப்பாடுகளின் காட்சியில் ஆசனக்கோயில் வளாகத்தில் நடந்த

போது அதில் கைப்பாஸ் பாத்திரத்தில் நடித்தார். அதன் நிமித்தம் வணமரிய சேவியரின் அழைப்பின் பேரில் உரும்பிராயில் ஆரம்பமான திருப்பாடுகளின் காட்சியில் பங்கு கொண்டு திருமறைக் கலாமன்றம் உருவாகும்போதே இணைந்துகொண்டு பொறுப்புள்ள நிர்வாகியுமானார்.

திருமறைக் கலாமன்ற தென்னிந்திய கலைப் பயணத்தின் முக்கிய பொறுப்பாளனாக பங்குகொண்டு பணியாற்றினார் தொடர்ந்து பலிக்களம் வீடியோ திரைப்படத்திலும் சிறப்பாக நடித்தார். ஒரு தடவை இவருடைய காரியாலயத்திற்கு இவரைக்காணச் சென்றபோது அங்கு நின்ற ஒருவரை எனக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார். 'பேர்மினஸ் இவர்தான் குழந்தை சண்முகலிங்கம்' என்றும் 'இவர் பேர்மினஸ் எனது நண்பன் நாடகம் எண்டால் போதும்' என்று அறிமுகப்படுத்தினார். நான் அவருக்கு வணக்கம் சொன்னேன் 'குழந்தைமாஸ்ரர் நாடக அரங்கக் கல்லூரி தொடங்கியுள்ளார் நான் போகும் போது என்னோடு வாரும்' என்றார் அவரோடு நாடக அரங்கக் கல்லூரியிலும் இணைந்து கொண்டேன். நாடகத்திற்கு பயிற்சி தேவை என்பதனை அங்கு கற்றுக் கொண்டேன். என்னை முறையான நாடக உலகிற்கு கரம்பிடித்து அழைத்துச் சென்றவர் ஜெனம் என்பதனை நன்றியோடு நினைவு கூருகின்றேன்.

என்ன பாத்திரம் என்றாலும் அதற்கு வடிவம் கொடுத்து மக்கள் பார்வைக்கு சிறந்த ரசனையுடன் கொண்டு வருவார். இவருடன் இணைந்து நடக்கும் போது எமக்கு ஓர் தனி உற்சாகம் பிறக்கும் இசைநாடகம், வடமோடி தென்மோடி, கூத்துருவ நாடகங்கள், சமூக நாடகங்கள் அபத்த நாடகங்கள் (அபசரம்) குழந்தை மாஸ்ரரின் சிறுவர் நாடகங்கள், வரலாற்று நாடகங்கள், நகைச்சுவை நாடகங்கள் இவை அனைத்தும் இவருக்கு கைவந்தகலை. சங்காரம் நாடகத்தில் தனது சிறப்புமிக்க ஆட்டத்தால் பேராசிரியர் மௌன குருவையே (நெறியாளர்) ஆட்டத்தின் மூலம் பயங்கொள்ள வைத்தவர். பொறுத்தது போதும் நாடகத்தில் திரு.தாசீசியசின் சம்மாட்டி பாத்திரத்தை மேடையில் நிலைக்கவைத்த பெருமை ஜெனத்தையே சாரும். இளையோரை உருவாக்கு வதில் மிகவும் அக்கறைகொண்டு செயற்பட்டார் தான் கற்றதை மற்றவர் களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என புதிய புதிய கண்டு பிடிப்புக் களை அறிமுகம் செய்தார். அரங்கப்பயிற்சிகள் மூலம் நாடகத் தேவையினை உணர்த்தினார்.

விருதுகளையும் பாராட்டுக்களையும் அவர் விரும்பியவரல்ல ஆனால் அவை அவரை நாடி வந்தன. விருதுகள் அவரால் புகழ்பெற்றன.

தினகரன் தமிழ் நாடகவிழா

1969 சிறந்த துணை நடிகர்

யாழ் மாவட்ட செயலகம்

1972 சிறந்த நடிகர் விருது

கலாச்சார தேசிய விழா

1975, 1980 சிறந்த நடிகர்கள்

கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்

1990 தலைக்கோல் விருது

கலாசார அமைச்சு

2009 சிறந்த கலைஞர் விருது

தேசிய நாடகவிழா

2010 கலாபூஷணம் விருது

கலாசார அமைச்சு

2013 வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது

திருமறைக் கலாமன்றம்

2005 கலைஞானபூரணன் விருது

கலாசார அமைச்சு

முதுகலைஞர் விருது

நீண்டதொரு அரங்க பாரம்பரியத்தை கொண்டு தனக்குள் பல பாத்திரங்களை வளர்த்துக் கொண்ட இவர், என்றும் எம் உள்ளங்களில் வாழ்ந்து கொண்டே இருப்பார்.



நானும் ஜெனமும் - நளவிடை தோய்தல்

- சதாச்வம் உருத்தீரோஸ்வரன்

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை

- என்னும்

பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு

- குறள்: 336

இவ்வுலகில் வாழும் காலத்தில் பெயர், புகழ் நிலைத்திருக்கும் வகையில் ஏதோ ஒரு துறையில் முத்திரை பதித்து, அதன் உச்சத்தை தொட்டிருப்பவர்கள் ஒரு சிலரே. காலத்தால் அழியாத பெரும் பேறு பெற்றிருப்பவர்கள் மிகமிகச் சிலரே. இந்த வகையில் நாடகத்துறையில் அவர் பிறந்த உஹரான சில்லாலையில் கல்வி கற்ற பாடசாலையில் தனது பதினொராவது வயதில் ஒரு பெண் வேடமேற்று நடத்ததன் மூலம் ஜெனம் அவர்களின் நாடகப் பிரவேசம் ஆரம்பமாகியது. தொடர்ச்சியாக ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ் நாடக உலகில் குறிப்பாக இலங்கை தமிழ் நாடக உலகில் ஆளுமை மிக்க முக்கியஸ்தர் களில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவராக ஜெனம் அவர்கள் விளங்குகின்றார்.

இவர் தனது வாழ்நாளில் பெண், ஆண் வேடம் இரண்டையும் அநாயாசமாக, அற்புதமாக ஆற்றுகைப்படுத்தும் திறன் மிகுந்தவர். இதற்கு நாடகத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த உறுதியான பற்றும், அர்ப்பணிப்போடு கூடிய அவரது உழைப்பும் துணையாக நின்றன. நாட்டுக்கூத்துக் கலையில் ஆர்வம் கொண்டு சில்லாலையிலும் பின் குருநகரில் புகழ் பூத்த நாடகக் கூத்து அண்ணாவியார் அமரர் பூந்தான் யோசேப் அவர்களின் நெறியாள்கையில் பல நாட்டுக்கூத்துக்களிலும் நடத்து ஆடல், பாடல், நடப்பு ஆகியவற்றில் மேன்மேலும் மெரு கேற்றிக்கொண்டார். இவர் நடத்த நாட்டுக்கூத்துக்களில் கருங்குயில், குன்றத்துக் கொலை, சங்கிலியன், எஸ்தாக்கியார் போன்றவை குறிப்பிடக்கூடியவை.

இதன்பின் இவரது நாடக ஆற்றுகைப் பரிமாணம் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய பல நாடக மன்றங்களிலும் வெளிப்படத் தொடங்கியது. புகழ்பெற்ற நெறியாளர்களினது நாடகங்களிலும் நடிக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் தேடிவந்தன. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா அவர்களின் ஓறியன்ஸ் Sports and fine arts Society, மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சி நாடகமன்றம், யாழ் திருமறைக் கலாமன்றம், திருநெல்வேலி அரங்கத்தார் குழு, வண்ணை கலைவாணர் நாடகமன்றம், அரியாலை நாடகமன்றம், கொடும்பைத் தளமாகக் கொண்ட நாடக குழுக்கள், நாடக அரங்கக்கல்லூரி நாடகங்கள் என... ஏறக்குறைய நூறு நாடகங்களுக்கு மேல் நடித்துள்ளார்.

ஈழத்து தமிழ் நாடக உலகில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவரான கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா அவர்கள் நெறியாள்கை செய்த ரகுநாதன், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், S.T. அரசர் போன்றோர் நடித்து 1962ல் மேடையேறிய தேரோட்டி மகன் நாடகத்தில் ஜெனம் அவர்கள் குந்திதேவியாக நடித்து முத்திரை பதித்தார். இவரது குந்திதேவி பாத்திர நடிப்பினை ரசித்த ரசிகர்கள் சில கட்டங்களில் விம்மி விம்மி அழுதது இன்றும் நினைவிருப்பதாக அந்நாடகத்தில் அருச்சுனனாக நடித்த குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் கூறுவார்.

மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சி நாடகமன்றத்தினரின் ஆரமுது, அசடா, மல்லியம் மங்களம் ஆகிய நாடகங்களிலும் வண்ணை கலைவாணர் நாடகமன்றத்தினரின் புகழ்பெற்ற நாடகமான S.T.அரசரின் நெறியாள்கையில் T.S.லோகநாதன் திப்பு சுல்- தானாக நடித்த திப்பு சுல்தான் நாடகத்தில் ஜெனம் அவர்கள் பேகம் சாஹியா என்ற பெண் வேடத்தில் நடித்து புகழின் உச்சிக்கே சென்றார். அத்துடன் அவர்கள் தயாரித்த தமிழன் கதை என்ற நாடகத்திலும் பெண் பாத்திரத்தில் நடித்தார். 1966ம் ஆண்டு ரெக்கிளமேஸன் சனசமூக நிலையத்தினரின் G.P. பேமினஸ் நெறியாள்கை செய்த எங்கே நிம்மதி நாடகத்திலும் பெண் பாத்திரமேற்று சிறப்பாக நடித்துள்ளார்.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் பிரதியாக்கம் செய்த வையத்துள் தெய்வம் நாடகத்தை S.T. அரசு நெறியாள்கை செய்திருந்தார். இந்நாடகத்தில்

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் வள்ளுவராகவும், ஜெனம் அவர்கள் தனது 22வது வயதில் ஓளவைப் பாட்டியாகவும் நடித்திருந்தார். இந்நாடகம் 1974ம் ஆண்டு 4வது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிலும் மேடையேற்றப் பட்டது.

திருநெல்வேலியில் விதானை செல்வரத்தினம், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், S.T. அரசு, ஜெனம் ஆகியோர் இணைந்து தோற்றுவித்த அரங்கத்தார் நாடகக்குழுவின் "அன்னத்திற்கு அரோகரா" நாடகத்தில் அன்னம் என்ற பெண் பாத்திரத்தில் ஜெனம் நடித்துள்ளார்.

யாழ் திருமறைக் கலாமன்றம்

உலக தமிழ் நாடக வரலாற்றில் ஈழத்து தமிழ் நாடகக்கலையை பல மேற்கூலக நாடுகளிற்கும் கொண்டு சென்று ஈழத்து தமிழ் நாடக ஆற்றுகைத் திறனையும் இன்றும் வெளிப்படுத்தி வருகின்ற யாழ் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகங்களான அருள்தந்தை மரிய சேவியர் அவர்களது நெறியாள் கையில் களங்கம், சாவை வென்ற சத்தியன், அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவி யம் ஆகிய நாடகங்களிலும், பல திருப்பாடு நாடகங்களிலும் ஜெனம் அவர்கள் தனது நடிப்பை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

மற்றும், கொழும்பை தளமாகக் கொண்ட நாடகக்குழுக்கள் தமது நாடகங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றும் பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல்யமான குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், ஜெனம் ஆகியோரை தங்களது நாடகத்தில் இணைத்துக்கொள்வது வழமையாக இருந்து வந்தது. இதில் சுஹர் ஹமீடன் வாடகைக்கு அறை, கொலைகாரன், வேதாளம் சொன்ன கதை யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேறிய நாடகங்கள்.

அரியாலையில் ஜெனம்

1919ம் ஆண்டிலிருந்து அரியாலையில் அன்றிருந்த புகழ்பெற்ற கல்விமான்களாலும், பிரமுகர்களாலும் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு புத்தாண்டுப் பிறப்பன்றும் பகலில் விளையாட்டுப் போட்டிகள், இரவில் கலை நிகழ்ச்சிகள், பிரமாண்டமான நாடகமேடையேற்றத்துடன் கொண்டாடப்பட்டு வரும் சுதேசிய திருநாட் கொண்டாட்ட விழாவின் 1963ம்

ஆண்டு 44வது விழா கொண்டாடப்பட்டபொழுது அரியாலை நாடக மன்றத்தினால் கர்ணன் என்னும் இதிகாச நாடகம் மிகப்பிரமாண்டமாக தயாரிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது எனது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. இந்நாடகத்தில் கர்ணனும், அருச்சுனனும் யுத்தம் புரியும் காட்சிக்காக இரண்டு தேர்கள் மரத்தினால் செய்யப்பட்டு மேடையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. பெருமளவு இரசிகர்கள் வருகை தந்திருந்தார்கள். நான் சிறுவனாக இருந்த காரணத்தால் முன்வரிசையில் இருந்து நாடகத்தை இரசித்துக் கொண்டிருந்தேன். குந்திதேவியும் கர்ணனும் “அம்மா - மகனே” என்று ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவி அழும் காட்சி. எம் பின்னாலிருந்து பலர் விம்மி விம்மி அழும் சத்தம் கேட்கிறது... திரும்பிப் பார்த்தால் பல பெண்கள் அழுது கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோரையும் கண் கலங்கவைத்த இந்தக் காட்சி மிகவும் தத்துவரூபமாகவும் உணர்ச்சிகரமாகவும் எல்லோர் மனதையும் உருக்கவைத்த நடிப்பு ஜெனம் அவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்பது தான் உண்மை. நாடகம் முடிவடைந்தது. எல்லோர் வாயிலும் குந்தி தேவியாக நடித்த பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் அவர்களைப் பற்றியே பேச்சாக இருந்தது. சிலர் உண்மையான பெண்ணென்று வாதாடியது நினைவில் வருகின்றது. கர்ணன் நாடகத்தில் குந்திதேவியாக நடித்து அரியாலை மக்களின் இதயத்தில் குடியேறிய ஒரு நடிகனாக ஜெனம் இடம் பெற்றுவிட்டார்.

இதன்பின் அரியாலை சனசமூக நிலையம் மேடையேற்றிய கோவலன் கண்ணகி நாடகத்திலும் கண்ணகியாக நடித்துள்ளார். அரியாலை நாடகங்களில் வெளிப்பிரதேசங்களிலிருந்து பெண் பாத்திரத்தில் நடித்துப் புகழ்பெற்ற வீரமணிஜயர், முன்னாள் பா.உ மு.ஆலாலசுந்தரம் ஆகியோர் வரிசையில் எங்கள் ஜெனமும் இடம்பெற்று விட்டது இங்கு பதிவிற்குரியதாகும்.

நானும் ஜெனமும்

காலங்கள் ஓடின நானும் ஒரு நடிகனாக அரியாலை விழாக்களில் மேடையேறும் நாடகங்களில் பிரதான நடிகனானேன். ஜெனம் அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும், அறிமுகமாகவேண்டும், அவரது நாடக அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஏக்கம் என்னுள் விரவி இருந்தது. இத்தனைக்கும் எந்தவித ஆர்ப்பாட்டமோ, ஆரவாரமோ இல்லாது அமைதியாக

வாழ்ந்து வந்த அந்த நாடக ஆளுமையின் வீடு எனது வீட்டிலிருந்து மிக அண்மையிலேயே இருந்தது. நாவலர் வீதியில் கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திற்கு அருகில் தனது வீட்டிற்கு “கலைச்சோலை” எனப் பெயரிட்டு வாழ்ந்து வந்தார். நாவலர் வீதி வழியால் செல்லும் பொழுது அவரது கலைச்சோலை இல்லத்தை கடந்து செல்லும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் ஜெனம் அவர்களின் நினைப்பு தவறாது எழும். சந்திப்பை ஏற்படுத்தும் நாளுக்காக காத்திருந்தேன். நாளும் கனிந்தது.

நாடக அரங்கக் கல்லூரி

“நாமும் நமக்கென்றோர் நலியா கலை உடையோம்” என்ற மஹாகவியின் கூற்றிற்கிணங்க ஈழத்து தமிழ் நாடக தேடல் முயற்சியின் முதல் கட்டமாக குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் முயற்சியில் அவரை செயலதிபராக கொண்டு அ.தாசீசியஸ், விதானை செல்வரத்தினம், S.T.அரசர், ஜெனம், T.S.லோகநாதன், சி.சு.நாகேந்திரா போன்றோரின தும், ஏனைய கலை பிரமுகர்களினதும் ஒத்துழைப்புடன் 23.01.1978ம் ஆண்டு கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களால் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் யாழ் நாடக அரங்கக்கல்லூரி என்ற நிறுவனம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலே வாழுகின்ற நடிகர்கள் தாங்கள் நடிக்கின்ற நாடகத்தில் சிறப்பான வெளிப்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய நோக்கோடு அவர்களுக்கு நாடக களப்பயிற்சி வழங்குவதும், நாடக கூறுகளின் நுட்பங்களை அறியக் கொடுப்பதுமாக அரங்கக் கல்லூரி தனது பணியை ஒவ்வொரு சனி, ஞாயிறு கிழமைகளில் திருநெல்வேலி இந்து இளைஞர் மன்ற மண்டபத்தில் நடத்தியது.

நாடகத்தில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்ட நானும், திருமறைக் கலா மன்றத்தைச் சேர்ந்த நண்பர் ஒருவருடன் களப்பயிற்சிக்கு சென்றிருந்தோம். அங்கு ஏறக்குறைய நூறு நடப்பு ஆர்வலர்கள் பங்குகொண்டு களப் பயிற்சி பெற்றுவந்தது எனக்கு வியப்பைத் தந்தது. அதில் நான் எந்த நாடக ஆளுமையை சந்திக்க வேண்டும் என்று துடித் துக்கொண்டிருந்தேனோ அந்த ஆளுமை ஜெனம் அவர்கள் அரைக்களிசானுடன் எல்லோருடனும் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்ததை அவதானித்தேன். அங்கு தாசீசியஸ் அவர்களால் மூச்சுப்பயிற்சி, குரல் பயிற்சி, தளர்வுப்பயிற்சி, மனக்குவிப்பு

பயிற்சி போன்ற நடிகனுக்குத் தேவையான பயிற்சிகளை வழங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். நானும் ஒரு மாணவனாக பங்கேற்றேன். ஜெனம் அவர்களும் பங்கேற்று பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருந்ததை அவதானித்தேன். மேடையில் புகழ்பெற்ற நாடக ஆளுமையொன்று எதுவுமே தெரியாத ஒரு மனிதனைப் போல் ஜெனம் அவர்கள் பயிற்சிகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார். பின்பு இதனை குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “நடிப்புக்கு இலக்கணம் வகுக்கும் ஆற்றலும், அறிவும், கற்பனை வளமும் உள்ளவராக இருந்து பல ஆண்டுகளாக பல்வேறுபட்ட குணவியல்பு கொண்ட பாத்திரங்களை திறம்படப்படைத்துப் பலரின் பாராட்டைப் பெற்ற பின்பும் ஏதும் அறியாதவர் போல் எவரிடமும் எதையும் கேட்க டறிந்து கற்க வேண்டும் என்ற மனப்பாங்குடன் இருப்பவர் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம். இவரது மனப்பக்குவம் கலைஞருக்கு இருந்தால் கலை வளரும், நிச்சயமாக மனிதர் வளருவர்”.

இக்களப்பயிற்சியில் புகழ்பெற்ற நடிகர்களான S.T.அரசு, A.T. பொன்னுத்துரை, சோ. தேவராஜா, சிசு.நாகேந்திரா, T.S.லோகநாதன், V.M.குசராஜா, ஆனந்தராணி பாலேந்திரா போன்றவர்களும் பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. நானும் ஜெனம் அவர்களும் அறிமுகமானோம், நண்பர்களானோம், பயிற்சிக்குச் செல்லும் வேளைகளில் இருவரும் துவிச்சக்கரவண்டியில் ஒன்றாகவே செல்வோம். அவரது அனுபங்களைப் படிப்படியாக பெற்றுக்கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். அவரது வீட்டில் சந்திப்பு நடைபெறும் வேளைகளில் அவர் தான் நடத்த நாடகங்களைப் பற்றியும் ஏற்ற பாத்திரங்களைப் பற்றியும் சிறிது சிறிதாகக் கூறிவைப்பார். மிகவும் நெருக்கமானோம்.

சொக்கனின் “தெய்வப்பாவை”

அகில இலங்கை சேக்கிழார் மன்றம் தயாரித்த சொக்கனின் “தெய்வப்பாவை” என்னும் நாடகம் 1978ம் ஆண்டு S.T. அரசர் அவர்களின் நெறியாள்கையில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகத்திற்கான ஒத்திகை நல்லை ஆதீன முதலாவது குரு மகா சந்நிதானம் அவர்கள் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இந்நாடகத்தில் நான் கூன் பாண்டியன் என்னும் அரசனாகவும், ஜெனம் அவர்கள் திருநாவுக்கரசு நாயனாராகவும் நடித்திருந்தோம். மத்ததால் ஜெனம் அவர்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்தும், திருநாவுக்கரசு

நாயனாரின் பாத்திரத்தை வெகு சிறப்பாக செய்திருந்தது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது. 77வயதான முதிய தோற்றத்தில் அப்பாத்திரத்திற்குரிய தளர்வான நடை, பேச்சு, உடலசைவுகள் எல்லாவற்றையும் மிக அற்புதமாக வெளிப்படுத்தினார் என அமரர் சொக்கன் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

மஹாகவியின் “கோடை”

நாடக அரங்கக் கல்லூரி அங்கு பயிற்சி பெற்றவர்களைக் கொண்டு தனது ரசிகர் அவைக்காக 1979ம் ஆண்டு 03ம் மாதம் 2ம் திகதி முதலாவதாக தயாரித்து மேடையேற்றிய நாடகம் மஹாகவியின் “கோடை”. யதார்த்த பண்புடன் கூடிய ஒரு பா நாடகம் கோடை. இந்நாடகத்தை V.M. குகராஜா நெறிப்படுத்தியிருந்தார். கோடை வெயில் கொடுமையால் விளைந்ததல்ல அது அந்நியர் ஆட்சிக்கொடுமையால் வந்தது இந்த புழுக்கம் சாதாரண மனித உள்ளங்களிலும் ஊடுருவி இருப்பதை இந்த நாடகத்தின் மூலம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இந்த நாடகத்தில் மாணிக்கம் என்ற நாதஸ்வர கலைஞனாக பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் அவர்கள் நடித்திருந்தார்கள்.

கந்தன் கருணை

இந்நாடகம் 25.03.1979ல் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. அரங்கக் கல்லூரியின் இரண்டாவது தயாரிப்பு இந்நாடகம். அ.தாசீசியஸ் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். இந்நாடகத்தில் பாரம்பரிய கூத்துக்கலை, காத்தான்கூத்து ஆட்டங்கள் பல சேர்க்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நாடகம். சாதித்துவத்தை சாடும் வகையில் அமைந்த இந்நாடகத்தில் ஜெனம் அவர்கள் நாரதராக சிறப்பாக நடித்திருந்தார். இதில் முருகனுடன் நாரதர் இணைந்து ஆடும் ஆட்டம் மிக அற்புதமாக அமைந்திருக்கும்.

அ. தாசீசியஸின் “வாறுத்தது போதும்”

அ. தாசீசியஸின் பொறுத்தது போதும் எனும் நாடகம் 1979ம் ஆண்டு 08ம் மாதம் 26ம் திகதி மேடையேற்றப்பட்டது. மீனவத் தொழிலாளரையும் அவர்கள் அன்றாடம் அனுபவிக்கும் அல்லல்களையும் அவர்களை பரம்பரை பரம்பரையாக சுரண்டிக் கொழுக்கும் சம்மாட்டியின் மரபுவழிவந்த கொடுமைகளையும் கதைப்பொருளாகவும் கடற்கரையை கதைக்களமாகவும் கொண்டு இந்நாடகம் அ.தாசீசியஸ் அவர்களால் புனையப்

பட்டிருந்தது. இந்நாடகத்தில் பிரதான பாத்திரமான சம்மாட்டியார் பாத்திரத்தை ஜெனம் அவர்கள் ஏற்று அற்புதமாக நடித்திருந்தார். இந்நாடகம் அகில இலங்கை தமிழ் நாடகப்போட்டியில் பங்குபற்றி சிறந்த பிரதியாக்கம் சிறந்த நெறியாள்கைக்கான பரிசில்களை அ.தாசீசியஸ் அவர்களும், சிறந்த நடிகருக்கான பரிசினை ஜெனம் அவர்களும், சிறந்த துணை நடிகருக்கான பரிசினை A.T.பொன்னுத்துரை அவர்களும் பெற்றுக்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நாடகத்தின் மூலம் ஜெனம் அவர்கள் அகில இலங்கையிலும் புகழ்ந்து பேசப்படும் ஒரு நடிகரானார். இந்நாடகம் தமிழ்நாட்டிலும் மேடையேறியது குறிப்பிடத்தக்கது.

குழந்தை மா.சண்முகலிங்கத்தின் “கூடிவிளையாடு பாய்பா”

இந்நாடகம் 12.10.1979ல் அரங்குக்கல்லூரியின் நான்காவது தயாரிப்பாக யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் பிரதியாக்கத்தில் அ.தாசீசியஸ் அவர்கள் நெறிப்படுத்தியிருந்தார். இது ஒரு வயது வந்தவர்கள், சிறுவர்களுக்கான நாடகமாக (Adult to Children) அமைந்தது. இந்நாடகத்தில் மனிதனாக தாசீசியஸ் அவர்கள் பங்கேற்றிருந்தார். ஏனைய மிருகங்களாக பல நடிகர்கள் நடித்திருந்தார்கள். இதில் ஜெனம் அவர்கள் பன்றியாக நடித்திருந்தார். இந்நாடகத்தில் பார்வையாளர்களையும் பங்கேற்கும் வகையில் “ஓடி விளையாடு பாய்பா” என்ற பாடலை அவர்களையும் சேர்ந்து பாடவைத்த திறமை தாசீசியஸ் அவர்களுக்கு வெற்றியளித்தது. ஒரு மேடையேற்றத்தின் போது தாசீசியஸ் அவர்கள் வெளிநாடு சென்ற காரணத்தினால் நான் மனிதனாக நடிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது பெரும் பேறாக கருதுகின்றேன். இந்நாடகம் கொழும்பு உட்பட பல பாகங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டது.

V.M.குகராஜாவின “அவள் ஏன் கலங்குகிறாள்”

இந்நாடகம் அகில இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பானது. V.M. குகராஜாவின பிரதியாக்கத்தில் உருவான இந்நாடகம் 02.08.1980ம் ஆண்டு யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகத்தை குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் நெறிப்படுத்தியிருந்தார். தம்பையா என்ற குடும்பத்தலைவன் பாத்திரத்தில் ஜெனம் அவர்கள் நடித்திருந்தார்கள். இறுதிக்காட்சியில் வாழ்க்கையில் விரக்தியுற்று தூக்கில்

தொங்குவதற்காக இடக்கையில் கயிற்றைச் சுமந்து கொண்டு மேடைக்குப் புறமாக செல்லும் அவரின் நடப்பு அவருக்கே உரியது.

மௌனகுருவின் “சங்காரம்”

சி. மௌனகுரு அவர்களின் பிரதியாக்கம், நெறியாள்கையில் 15.11.1980ல் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டு பல மேடைகளில் நடக்கப்பட்டது. எமது ஆதிக் கலை வடிவமாகவுள்ள கூத்து, பூரணமான பொலிவுடன் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் தான் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. அந்த புராதனக் கலைவடிவமான கூத்தின், வடமோடி ஆட்டங்கள், பாடல்கள் ஆகியவற்றை உருவமாக ஏற்றுக்கொண்டு உரிய உத்தி முறைகளையும் கையாண்டு அப்பாரம்பரியமான உருவத்துள் புதிய சமகால தேவைக்கு உகந்த உள்ளடக்கத்தைப் பொதிந்து மௌனகுரு அவர்கள் சங்காரத்தை ஆக்கியுள்ளார். பாரம்பரிய கூத்துமுறையின் இயல்பு கெடாமல் உலகின் தீமைகள் யாவும், சங்காரம் செய்யப்பட்டு புதியதோர் சமுதாய அமைப்பு நிலைநிறுத்தப்படுவது இந்நாடகத்தில் காட்டப்படுகின்றது. அழகிய ஆட்டங்கள், இனிய பாடல்கள், கவர்ச்சியான வேடங்கள் புனைந்த பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றினூடாக கலைத்துவம் புனிதம் கெடாமல் பேணப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகத்தில் தோன்றும் வர்க்க, சாதி, இன, நிற பேத அரக்கர்களின் தலைவனான வர்க்க பேத அரக்கனாக ஜெனம் அவர்கள் நடத்திருந்தார். நாட்டுக் கூத்தில் நடத்து ஆடிப்பாடிய அனுபவத்தோடு அவரது வடமோடி ஆட்ட லாபகமும், ஆடல் இனிமையும் எல்லோரையும் கவர்ந்தது. இறுதிக் காட்சியில் தொழிலாளர் தலைவனுடன் மோதும் பொழுது தொடையில் தட்டிக் கொண்டு துள்ளி எழும்பும் ஜெனம் அவர்களின் அட்டகாசமான நடப்பு இன்றும் எல்லோராலும் பேசப்படும் ஒன்றாகும்.

மஹாகவியின் “புதியதொரு வீடு”

மஹாகவியின் “புதியதொரு வீடு” நாடகம் 21.03.1981ல் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. நாடகத்தை L.M. நேமன் என்னும் இளைஞன் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். இந்நாடகத்தில் ஜெனம் அவர்கள் மேடையில் இடி, மின்னல், கடல் கொந்தளிப்பு, சீற்றம் போன்றவற்றைக் காட்டும் ஆடல், பாடல் குழுவில் முக்கியமானவராக திகழ்ந்து பார்வையாளர்களை பிரமிக்கவைத்தார்.

ஞானியின் “குருஷேத்திரோபதேசம்”

இந்நாடகம் 26.03.1982ல் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேறியது. கணையாளி என்ற சஞ்சிகையில் வந்த ஞானியின் “நவீன குசேலர்” என்ற தெருக்கூத்துப்பாணியில் அமைந்த நாடகத்தை சி.மௌன குரு அவர்கள் எமது களத்திற்கு பொருந்தக்கூடிய முறையில் அமைத்து தென்மோடிப் பாடல்களையும், ஆட்டங்கள் சிலவற்றையும் புகுத்தி நல்ல தோர் கலைப் படைப்பாக குருஷேத்திரோபதேசம் என்ற பெயரில் தந்துள்ளார். புராண இதிகாச கதைப்பொருள்களை எவ்வாறு சமகாலப் பிரச்சினைகளைக் கூறக் கையாளலாம் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இந்நாடகத்தில் கட்டியகாரனாகவும், குசேலர் மனைவியாகவும் ஜெனம் அவர்கள் நடித்து அசத்தியிருந்தார்.

நா.சுந்தரலிங்கத்தின் “அசுரம்”

இந்நாடகம் 25.07.1981ல் யாழ் நிம்மர் மண்டபத்தில் மேடையேறிய பின் பல இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டது. இது ஓர் அபத்த நாடக சாயலைக்கொண்ட நாடகம் ஆகும். நா.சுந்தரலிங்கம் அவர்களால் பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்ட இந்நாடகத்தை சி. மௌனகுரு அவர்கள் நெறியாளிகை செய்திருந்தார். சமூக குறைபாடுகளை சுரண்டல்களையும், ஏமாற்றுக்களையும், போலித்தனங்களையும், பலவீனங்களையும், அனர்த்தங்களையும் அழகாகவும், ஆழமாகவும் எடுத்துக்காட்டும் இந்நாடகத்தில் ஜெனம், சுந்தா, அரசர், உருத்திரேஸ்வரன், தேவராஜா, சிதம்பரநாதன் ஆகியோர் நடித்திருந்தனர். நாடகம் பார்வையார்களுக்கு ஒரு வித்தியாசமான அனுபவத்தைக் கொடுத்ததோடு சிந்தனையை தட்டியெழுப்பும் நாடகமாக அமைந்தது. ஜெனம் அரசியல்வாதி அருளராக அற்புதமாக நடித்திருந்தார். எவராலும் என்றும் மறக்கமுடியாத ஆற்றுகையாக அமைந்திருந்தது. ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரை மேடையில் நின்று பல்விதமான நடிப்பு ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மௌனகுருவின் “சக்தி பிறக்குது”

இந்நாடகம் சர்வதேச பெண்கள் தினமான 08.03.1986 அன்று யாழ் பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் மேடையேறியது. ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் ஆண்களின் அட்டகாசத்தையும் அடக்குமுறையையும் பொறுக்க

முடியாது பெண்கள் சக்தி பெற்று வீறிட்டெழுவதாக இந்நாடகம் அமைந்திருந்தது. இந்நாடகத்தில் குடிசாரக் கணவன், தோட்டத்துக் கங்காணி, ஆலை முதலாளி, இளைஞர் குழு ஆகியவர்கள் எப்படி பெண் சமுதாயத்தை அடக்குகின்றார்கள் என்பதை அழகாக கூறிய இந்த நாடகத்தில் ஜெனம் அவர்கள் குடிசாரக் கணவனாகத் தோன்றி “என்னடி உந்தன் கோப்பியில் ஒருசிறு இனிப்பும் காணவில்லை” என்று தொடங்கும் பாடலை குடிசாரனுக்கு ஏற்ற பாவனையில் பாடி அங்க அசைவுகள் செய்து நடத்தது இன்றைக்கும் கண்ணுக்குள் நிற்கின்றது.

முருகையனின் “வெறியாட்டு”

இந்நாடகம் யாழ். பட்டப்படிப்பு கல்லூரி யால் தயாரிக்கப்பட்டு V.M. குகராஜாவினால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டு 17.05.1986ல் யாழ். வைத்தீஸ்வரா கல்லூரி மண்டபத்தில் மேடையேறி பல அரங்குகளில் மேடையேற்றப்பட்டது. கவிஞர் இ.முருகையன் அவர்களால் யாழ். பொது நூலக எரிப்பு சம்பவத்தை மையக்கருவாக வைத்து பா நாடகமாக எழுதப்பட்டது. இந்நாடகத்திலும் ஆரம்பத்தில் ஜெனம் பிரமுகர் என்ற வேடத்தில் நடத்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

“பகை முழுதும் ஒழிய ஒரு பந்தம் கொழுத்துவேன், இலை தளைகள் கிளை ஒடிய தண்டம் தொடக்குவேன்” என்று தொடங்கும் பாடலை ஜெனம் அவர்கள் ஆக்குரோசத்துடன் ஆடிப்பாடும் காட்சி அட்டகாசமாக அமைந்திருந்தது. அதன் பிறகு அவர் இந்த நாடகத்திலிருந்து விலகிக் கொள்ள நான் இப்பாத்திரத்தை ஏற்று நடத்திருந்தேன். ஜெனம் அவர்களின் கற்பனை வளத்தில் உருவாகிய அதே நடப்பையே நானும் கைக்கொண்டிருந்தேன்.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் “எந்தையும் தாயும்”

அரங்கக் கல்லூரியின் தயாரிப்பான இந் நாடகம் 1992ல் அரங்கேறியது. குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் பிரதியாக்கம் செய்ய, வைத்திய கலாநிதி கா.சிவயோகன் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். இந் நாடகம் தற்காலத்தில் பெற்ற பிள்ளைகளை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு தனியே இருந்து ஏங்கிக்கொண்டிருந்து அயலவர்களின் உதவியை எதிர்ப்பது

பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவரின் கதையைச் சொல்வதாக அமைந்திருந்தது. இந்நாடகத்தில் தனியே வாழும் முதியவராக சங்கரப்பிள்ளை எனும் பாத்திரத்தை ஜெனம் அவர்கள் ஏற்று மிகவும் அற்புதமாகவும், தத்துவபமாகவும் நடித்திருந்தார். வெளி நாட்டில் வாழும் பிள்ளைகளின் தபாலை எதிர்பார்த்து ஏங்குவதும், வெளிநாட்டிலும் பயங்கரவாதப் பிரச்சினை என்று அறிந்து வெளிநாட்டிலும் தன்பிள்ளைகளுக்கு பிரச்சினையோ என்று பதறுவதும் இப்படியாக பல காட்சிகளில் ஜெனம் அவர்கள் முத்திரை பதித்திருந்தார். இந்நாடகம் சிதம்பரநாதன் அவர்களின் நாற்சார் வீட்டில் ஒத்திகை பார்க்கப்பட்ட காரணத்தினால் அதையே ஒருவித அரங்காகக் கொண்டு பல நாற்சார் வீடுகளில் இந்நாடகம் பல தடவை மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகம் சென்னையிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. பல இந்திய கலைஞர்கள் ஜெனம் அவர்களின் யாதார்த்தமான நடிப்பை பாராட்டிப் புகழ்ந்ததாக S.T. அரசையா கூறினார்.

நாராய்... நாராய்

தாசீசியஸ் அவர்கள் ஈழத்துக் கலைஞர்களைக் அழைத்துக் கொண்டு "நாராய்... நாராய்" என்ற கலைப்பயணத்தை இந்தியாவில் மேற்கொண்டபோது அதில் முக்கிய கலைஞராக கலந்து சிறப்பித்தவர் பிரான்சின் ஜெனம். நாடகமொன்றில் இவரது நடிப்பைப் பார்த்து வியந்த அப்போதைய சட்டமன்ற சபாநாயகர் தமிழ்க்குடிமகன் "ஜெனம் தமிழ்நாட்டில் பிறந்திருந்தால் சிகரத்தைத் தொட்டிருப்பார்" என்று கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரங்கக் கல்லூரியின் வேறு சில நாடகங்கள்:

"பாரதியின் பாஞ்சாலிசபதம்", "ஆர்கொலோ சதுரர்", "கண்டனன் சீதையை" ஆகிய நாடகங்களையும் அரங்கக் கல்லூரி தயாரித்து மேடையேற்றியது.

V.M.குகராஜாவின் "கதை இது தான்"

V.M.குகராஜாவின் கதை, வசனம், நெறியாள்கையில் Video Vision Circle என்ற நிறுவனம் தயாரித்த இத்திரைப்படம் 1984ல் வெளியிடப்பட்டது. இத்திரைப்படத்தில் இராஜேஸ்வரன், உருத்திரேஸ்வரன், கலாலட்சுமி தேவராஜா, ஜெனம் மற்றும் பலர் நடித்திருந்தனர். இதில் ஜெனம்

அவர்கள் ஒரு துறவியாக “விரலுக்கேத்த வீக்கம் வேண்டும்” என்று தொடங்கும் தத்துவப் பாடல் பாடும் காட்சி அன்றைய வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளர் K.M. வாசகர் நெறியாள்கையில் விசேடமாக ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்டது. ஜெனம் அவர்கள் அப்பாத்திரத்திற்குரிய நடிப்பை வெளிக்காட்டியது K.M. வாசகர் அவர்களால் புகழ்ந்து பேசப்பட்டது.

நாடகநெறியாளர் ஜெனம்

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்காக எழுதப்பட்ட பல நாடகங்கள் யாழ் சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி தமிழ்த்தின விழாக்களில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகங்களை குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களுடன் இணைந்து ஜெனம் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்திருந்தார்.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களால் பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்டு நல்லூர் கல்வி வள நிலையத்தினரால் தயாரிக்கப்பட்ட தியாகத்திருமணம் என்னும் இந்நாடகத்தை ஜெனம் அவர்கள் முழுமையாக நெறியாள்கை செய்திருந்தார். 31.10.1986ல் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியில் மேடையேறி பின் பல பாடசாலைகளில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகத்தில் பல நாட்டார் பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஜெனம் அவர்களுக்கு நாட்டுக்கூத்துப் பாடல்களில் பரீட்சயம் இருந்த காரணத்தினால் நாட்டுக்கூத்து பாடல் மெட்டுக்களை நாட்டார் பாடல்களிற்கு மெருகேற்றிபாட வைத்திருந்தார். நாடகம் வெற்றிகரமாக அமைந்தது. இந்நாடகத்தில் அரங்கக் கல்லூரி சார்பில் பங்கேற்ற மூவருள் நானும் ஒருவன் என்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

நினைக்க - ஔனிக்க - மறக்க

நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் களப்பயிற்சி திருநெல்வேலி இந்து இளைஞர் சங்க மண்டபத்திலும் நாடக ஒத்திகைகள் கோண்டாவில் இராமகிருஷ்ண மகாவித்தியாலயம், பெரியபுலம் மகாவித்தியாலயம், செங்குந்த இந்துக்கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளிலும் நடைபெற்றது. ஒத்திகைகள் முடிந்ததும் நாங்கள் குறிப்பாக நான், அரசையா, சுந்தா, ஜெனம் ஆகியோர் எங்களது சைக்கிளில் வந்து அரங்கக் கல்லூரி செயலதிபர்

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் வீட்டில் தரித்து நின்று இரவு 9 மணிவரை நாடகங்கள் பற்றியும் முன்பு நடத்த நாடக அனுபவங்கள் பற்றியும் கலந்துரையாடிபின் வீடு நோக்கிச் செல்லுவோம். இது ஒரு வழமையான நிகழ்வாகும். நாடக ஒத்திகைக்கு ஒரு நாளும் ஜெனம் அவர்கள் நேரந்தவறு வதில்லை. ஒத்திகையின் பொழுதும் ஒழுக்கமாகவும், அமைதியாகவும் இருந்து தனது ஒத்திகை பயிற்சியை மேற்கொள்வார். இது ஏனையோருக்கு முன்மாதிரியாகவும் பாடமாகவும் அமைந்தது. எமக்கு நாடகமே சிந்தனையாகவும் அந்த நாட்கள் இனிமையானதாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது.

காலங்கள் ஓடின... நாட்டில் அசாதாரண சூழ்நிலை நிலவியது. மக்கள் பாதுகாப்புத் தேடி வேறு வேறு மாவட்டங்களிற்கு இடம் பெயர்ந்தும், வேறு வேறு நாட்டிற்கு புலம் பெயர்ந்தும் வாழ முற்பட்டனர். ஜெனம் அவர்கள் குடும்பமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஜெனம் அவர்களது குடும்பமும் இடம்பெயர்ந்து கொழும்பு வத்தளைக்கு குடிபெயர்ந்தது. 1994ம் ஆண்டு குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தொகுத்த பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம் என்னும் நாடகத்தை S.T. அரசு அவர்களின் நெறியாளர்களில் 1994ம் ஆண்டு பல இடங்களில் மேடையேற்றினோம். ஜெனம் இல்லாதது எமக்கு பெரும் குறையாகவும், கவலையாகவும் இருந்தது.

நான் ஒருமுறை கொழும்பு சென்றவேளை வத்தளைக்கு சென்று ஜெனம் அவர்களை சந்திக்கவேண்டும் என்று எனது மனம் அவாவியது. தொலைபேசி மூலம் தகவல் தெரிவித்து விட்டு பயணமானேன். வீட்டிற்கு அருகே நின்று கொண்டு கைபேசி மூலமாக அவரது மனைவியாருக்கு தகவல் கொடுத்து வீட்டை அடையாளம் கண்டு உள்ளே சென்றவேளை ஒரு இனிமையான பாடல் மூலம் ஜெனம் அவர்கள் என்னை வரவேற்றார்.

“வாரும் தோழரே வாரும் - எனது

அருமை நண்பரே வாரும் - எங்கள்

நாடக நடிகரே வாரும்”

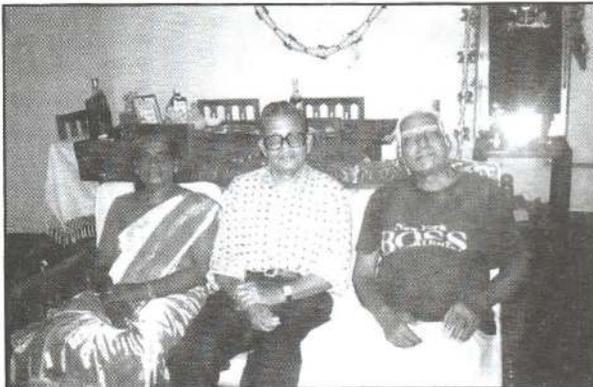
என்று இனிமையாக பாடி வரவேற்றார். உள்ளே சென்றோம். அரைமணி நேரம்வரை உரையாடி மகிழ்ந்தோம். இத்தனைக்கும் அவர் தனது இரண்டு கண்களின் பார்வையையும் இழந்து இருந்தார். இருந்தாலும் அவரது

முகத்தில் பழைய மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடியதை அவதானித்தேன். ஒரு வேளை பழைய நாடகநடிகரைச் சந்தித்த மகிழ்ச்சியோ தெரியாது. அரை மணிநேரத்தின் பின் மகிழ்ச்சியான உரையாடலை முடித்துக்கொண்டு கனத்த இதயத்துடன் ஒரு நாடக ஆளுமையை சந்தித்துவிட்டு விடைபெற்றேன்.

நாட்டில் எத்தனையோ மாற்றங்கள். அண்மையில் எனது நண்பரும், எழுத்தாளர் மற்றும் நாடக ஆர்வலருமான கலைஞர் ப.ஸ்ரீஸ்கந்தன் அவர்கள் 2017.04.24ம் திகதியன்று வத்தளை சென்று ஜெனம் அவர்களை பார்த்து கதைத்துவிட்டு எனக்கு தகவல் தந்தார். அதன்பின் 2017.04.29ம் திகதியன்று காலை எமது சக நடிகரும், சட்டத்தரணியுமான சோ.தேவராஜா அவர்கள் ஜெனம் அவர்கள் மறைந்து விட்டார் என்ற சோக செய்தியை தொலைபேசி மூலம் அறிவித்தார். ஒரு கணம் நானும், ஜெனமும் பழகிய நாட்களும், நடித்த நாடகங்களும் அவரது இனிமையான சுபாவமும், எவரையும் புண்படுத்தாத அவரது மனமும் எனது மனதில் சுழன்றோடியது.

ஜெனம் மறைந்துவிட்டார். மிகப்பெரிய நாடக ஆளுமை. எத்தனையோ நாடகங்களில் நடித்த பெருமைக்குரியவர். நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்காக தன்னையே அர்ப்பணித்த ஒரு பெருந்தகை. நாடக ஆற்று கைக்காக பல உயரிய விருதுகளையும் பட்டங்களையும் பெற்றவர். எத்தனையோ வளரும் கலைஞர்களுக்கு பாடமாக அமைந்தவர் எம்மைவிட்டு மறைந்துவிட்டார். அவர் நினைவு என்றும் எம்மனதில் நிற்கும்.

ஜெனம் அவர்களது புகழ் வாழ்க, நாடகக் கலை வளர்க.



முத்த நாடகக் கலைஞரின் இழப்பு

க. பாலேந்திரா

சுமார் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எமது ஊரான அரியாலையில் மேடையேற்றப்பட்ட "கர்ணன்" நாடகத்தில் திரு.பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களை முதல் முதலில் பார்த்தேன். எனது சிறுவயதில் அவரது அற்புதமான நடிப்பைக் கண்டு ரசித்திருக்கிறேன். அந்தக்காட்சிகள் இன்றும் என் மனத்தை நிறைத்து நிற்கின்றன. அதில் அவர் குந்திதேவியாக பெண் பாத்திரமேற்று நடித்திருந்தார்.

அவர் என்னுடைய ஊரிலே அக்காலத்தில் வசித்திருந்த போதும் தனிப்பட்ட ரீதியில் அப்போது நான் அவருடன் பழகியதில்லை. 1970களில் நான் கொழும்பு சென்ற பின்னர் 1973ல் "ஏணிப்படிகள்" நாடகத்தினை திரு. சுஹைர் ஹமீட் அவர்களது நெறியாள்கையில் தயாரித்த பின்னர் தான் அவரைக் கண்டு பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. திரு. சுஹைர் ஹமீட், திரு. பிரான்சிஸ் ஜெனத்தின் நடிப்பாற்றலைப் புகழ்ந்து கூறி அவரை அறிமுகப் படுத்தினார். பின்னர், 1974ம் ஆண்டு நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டில் எமது "ஏணிப்படிகள்" நாடகமும் அம்பியின் "வேதாளம் சொன்ன கதை" நாடகமும் சுஹைர் ஹமீடின் நெறியாள்கையில் யாழ்.வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேறின. "வேதாளம் சொன்ன கதை" நாடகத்தில் திரு.பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் வேதாளமாக அருமையாக நடித்திருந்தார். அப்போதுதான் அவர் நடிப்பில் வெளிப்பட்ட நுணுக்கங்களை அவதானித்தேன். உடலையும் குரலையும் அவர் லாவகமாகக் கையாண்டு, கொடுத்த எந்தப்பாத்திரத்திற்கும் உயிர் கொடுக்கக் கூடிய அற்புதமான கலைஞர் என்பதனை அவதானித்தேன். அவர் ஒரு இயல்பான கலைஞர். அது அவருக்கு இயற்கையின் ஒரு கொடை. ஒரு நெறியாளனின் எதிர் பார்ப்பினை அப்படியே அரங்கம் என்ற பௌதீக வெளியில் கொண்டு வரக்கூடிய ஆற்றல் சில நடிகர்களுக்கு மட்டுமே கைவர முடியும் என்பதனை கண்டிருக்கிறேன். அப்படியான ஒரு அலாதியான கலைஞர் அவர்.

எனது கலைப் பயணத்தில் என்னுடைய நாடகங்களில் கூடுதலாக புதிய நடிகர்களுையே பயிற்றுவித்து நாடகங்களைத் தயாரித்து வரும் முறைமையை நான் கடைப்பிடித்து வருவதனால் திரு. பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களை என்னுடைய நாடகங்களில் இணைக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிட்டவில்லை. அது எனக்கு ஒரு கவலை. படிப்பு, வேலை என நான் கொழும்பிலேயே வசித்து வந்த காரணத்தினால் அந்தக் காலங்களில் மொறட்டுவ பல்கலைக் கழகம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் போன்ற இடங்களில் பயிலும் மாணவர்களைக் கொண்டே பெரும்பாலும் எனது நாடகங்களைத் தயாரித்திருந்தேன். அப்போது அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தார். சந்தர்ப்பம் கிடைத்த பொழுதுகளில் அவர் நடத்த நாடகங்களை பார்த்திருக்கிறேன். 1980களின் பிற்பகுதியில் எனது புலப் பெயர்வுக்குப் பின்னர் ஜெனம் அவர்களது கூடுதலான நவீன நாடகங்களை பார்க்கும் சந்தர்ப்பமும் எனக்குக்கிட்டவில்லை.

பேராசிரியர் சிவசேகரம் அவர்கள் லண்டனில் இருந்தபோது எமக்காக எழுதிய சில சிறுவர் நாடகங்களில் ஒன்றான "அயலார் தீர்ப்பு" நாடகத்தின் உப கதையாக எழுதத் திட்டமிட்டு பின்னர் நீளம் கருதி விடப்பட்ட "கெக்குளே ராசன் கதை" நாடகத்தை பின்னர் இலங்கையில் திரு. ஜெனம் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வசந்தன் கூத்து மெட்டில் எழுதினார். பிரதியாக்கத்திலும் திரு.ஜெனம் அவர்கள் உதவியுள்ளார். சிறுவர்களுக்கான அந்த நாடகத்தினை திரு.ஜெனம் அவர்கள் திருமறைக் கலாமன்றம் மூலம் தயாரித்து பிரான்ஸ் நாட்டில் மேடையேற்றியுள்ளார்.

இப்படி ஒரு நடிகராக, ஆரம்பித்து நாடக நெறியாளராக, அரங்கப் பயிற்சியாளராக அரங்கின் பல்துறையிலும் இயங்கிய இவரது இழப்பு ஈழத்து அரங்குக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாகும். நாடகவியலாளராக மட்டுமல்ல சிறந்த மனிதராக, பண்பும் அன்பும் நிறைந்த ஒரு நல்ல ஜீவனாக வாழ்ந்த அவரது புகழ் ஈழத் தமிழ் அரங்க வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

ஜெனம் எனுமோர் நாடகன்

சோக்கல்லோ சண்முகநாதன்

நவீன ஆட்டக் கூத்துக் கலைஞன் பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் அமரரான செய்தி எனக்கு அரங்காடல் நாடக மேடையில் வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. அன்று எனது நடிப்பை அம்மாபெரும் கலைஞனுக்கு அர்ப்பணித்து நடித்தேன். இதை மட்டுமே என்னால் அன்று உடனடியாகச் செய்யமுடிந்தது.

மிகவும் ஒழுக்கமான அன்பான பண்பாடான கலைஞன் பிரான்சிஸ் ஜெனம். ஆரம்ப காலங்களில் பெண்வேடம் தாங்கி நடித்த ஜெனம் பின்நாளில் நவீன ஆட்டக்கூத்து வரை நடித்து முடித்தார். இவர் தாங்கி நடிக்காத வேடங்களே இல்லை என்று சொல்லலாம்.

திருநெல்வேலி யாழ்.நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் தான் பிரான்சிஸ் ஜெனத்தை முதன் முதலில் சந்தித்தேன். தாசிசியஸ், குழந்தை சண்முகலிங்கம் கல்லூரியில் ஆசிரியர்கள். ஜெனமும் எங்களுக்கு வகுப்பு எடுத்திருக்கின்றார். ஜெனத்திடம் கூத்துப் பழகுவது இன்பமாகவிருக்கும்.

ஆரம்பகாலத்தில் பூந்தான் ஜோசப் அவர்களுடைய கூத்துக்களில் பிரான்சிஸ் ஜெனம் நடித்தார். அவருடைய ஞானசவுந்தரி நாடகத்தில் பெண்வேடம் தாங்கி நடித்தார். அவரோடு சேர்ந்து பல கூத்துக்களில் நடித்தார். பூந்தான் ஜோசப் பற்றி திருமதி பிரான்சிஸ் ஜெனம் அடிக்கடி பேசுவார். பூந்தான் தான் இவரின் அடித்தளம்.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் ஆட்டமும் பாட்டும் பயின்றவர். இவர் யாழ் சில்லாவையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ரோமன் கத்தோலிக்க பாட சாலை உட்பட பல கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளிலே பயின்றவர். நல்ல குணவாளன். புடம்போடப்பட்ட தங்கம். இவரின் துணைவியாரும் கிறிஸ்தவ பாங்கான குடும்பப் பெண். மிகவும் பொறுப்பானவர்.

இவரின் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், மருமகன் எல்லோரும் மிகவும் நல்லவர்கள். பிரான்சிஸ் ஜெனம் இளம் வயதான தன் மகளை விபத்தொன்றில் இழந்தபோது ஆறாத்துயருள் ஆட்பட்டார். எனக்கும் அது மாறாத துயரத்தை தந்தது.

திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்தும் திருப்பாடுகளின் காட்சியில் தொடர்ச்சியாக நடத்தவர். என் இனிய அன்புக்குரிய நண்பர். சொல்லும் செயலும் ஒன்றாய் வாழ்ந்தவர். கோபப்படத் தெரியாதவர். என்னுடைய உலக சாதனைப் பேச்சுக்கு நடுவராக இருந்தவர்.

பத்து வயதில் பாடசாலை நாடகங்களில் நடிக்கத் தொடங்கிய இவர்தனது பார்வை குறையும்வரை நடித்தார். பொறுத்தது போதும், கோடை, எந்தையும் தாயும், சங்காரம், அபசரம் என்பன இவருக்கு புகழ் சேர்த்த நாடகங்களில் சில. 1980களில் “பொறுத்தது போதும்” இவருக்கு சிறந்த நடிகருக்கான கலைக்கழகப் பரிசினைப் பெற்று கொடுத்தது.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் மஹாகவியின் கோடை நாடகத்தில் மாணிக்கமாக நடித்தார். நான் முருகப்புவாக நடித்தேன். யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் கண்ணனின் இசையோடு நாடகம் நடந்தது. இதன் நெறியாளர் தாசிசியஸ் அவர்கள். ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, ஆனந்தராணி, “புழுகர் பொன்னையா” கணேசபிள்ளை போன்ற முன்னணிக் கலைஞர்கள் அதில் நடித்திருந்தார்கள். என்னுடைய நினைவு சரியாகவிருந்தால் இது 1978ல் நடந்தது.

“எந்தையும் தாயும்” நாடகத்தில் பெரியய்யாவாக பிரான்சிஸ் ஜெனம் சக்கைப்போடு போட்டார். இவரைப்போல நான் பெரியய்யாவாக நடித்து கலைக்கழக சிறந்த நடிகருக்கான பரிசை பின்னாளில் பெற்றுக் கொண்டேன். “எந்தையும் தாயும்” நாடகத்தின் இன்னுமொரு மேடையேற்றத்தின்போது பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் பெரியய்யாவாகவும் நான் செல்வரத்தினமாகவும் நடித்தோம். அரசய்யா(அரசு) இதன் நெறியாளர். ஓளவை, சானாவின் பேரன், திருமதி.கலா தேவராஜா, சட்டத்தரனி சோ. தேவராஜா ஆகியோரும் நடித்திருந்தார்கள். எல்லோரையும் ஏசுகின்ற அரசய்யா அவர்கள் ஜெனம் என்றவுடன் மௌனம் சாதிப்பார். பிரான்சிஸ் ஜெனத்திடம் அரசய்யாவுக்கு பெருமதிப்பு இருந்தது.

எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் பெரியய்யா இறக்கின்ற கட்டத்தில் ஜெனம் நடத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். கட்டிலில் அமர்கின்றார். அவரின் கைத்தடி சரிந்து விழுகின்றது. கட்டிலிலிருந்து சாய்ந்து விழுகின்றார். ஜெனத்தின் மனைவி, மகள், பேரப்பிள்ளைகள் நாடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்தக்கட்டத்தில் அவரின் கடைசி பேத்தி அப்போது 5 வயதிருக்கும், அம்மப்பா என்று குளறி அழுதது இன்னும் நினைவில் இருக்கிறது.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் வத்தளையில் மகள் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அப்போது நானும் வத்தளையில் எனது மகளுடன் தங்கியிருந்தேன். அடிக்கடி ஜெனத்தைச் சந்திப்பேன். நீண்ட நேரம் பேசிக்கொண்டிருப்போம். எழுந்து போகும்போது "இன்னும் கொஞ்சம் இருந்துவிட்டுப்போம்" என்று கேட்பார்.

எந்தையும் தாயும் நாடக மேடையேற்றத்தில் நிகழ்ந்தது போலவே வத்தளை வீட்டில் அவரது கைத்தடி தவறி நிஜமாகவே நிலத்தில் வீழ்ந்து போனார். இதன்பின் பேச்சற்று படுக்கையில் இருந்த அவர் ஒரு வாரத்தில் இறந்துபோனார்.

அவர் நினைவு என்றும் அழியாதது.



திருமறைக் கலாமன்றத்தின் சுவடுகளில்...

டீ.யா. டீ.யா. ராஜ்குமார்

ஈழத்தின் அரங்கப்பலத்தில் ஆளுமையுடன் செயற்பட்டு அரங்கின்



மறுமலர்ச்சிக்கு உதவிய கலைஞர்களில் பிரான்சிஸ் ஜெனம் தனித்துவமானவர். இவரது தனித்துவ மென்பது ஈழத்தின் அரங்க நிரோட்டத்தின் ஒவ்வொரு ஊற்றுக்களிலும் பயணம் செய்து அவற்றினைத் தம்வசப்படுத்திய தனித்துவங்களால் நடிப்பாலும்

நெறிப்படுத்தலாலும் மேலெழுந்த வகையில் முதன்மைப்பட்டு நிற்பதாகும். இது அவரை ஒரு முன் மாதிரியாக கொள்ள வைத்திருக்கின்றது. அவரின் இடைவெளி ஈழத்தின் அரங்கப் பரப்பில் நின்று நிலைக்கப் போகின்றது. அந்தவகையில் அவரது ஒவ்வொரு பணியாற்று கைக்களங்களையும் உற்று நோக்குதல் பொருத்தமானதாகும்.

திருமறைக்கலாமன்றத்தினை நீ.மரியசேவியர் அடிகள் 1963ம் ஆண்டில் உருவாக்கினார். ஆனால், 1965ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே அப்பெயருடன் இயங்கத்தொடங்கினார். மரியசேவியர் அடிகள், சிறுவயதில் இருந்தே கலையின்பால் ஆர்வம் கொண்டிருந்த ஒருவர். கலையினூடாக தான் பணியாற்றக் கிடைத்த பங்குத்தளங்களில் இருந்த பலவகைப் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வுகாண முற்பட்டார். அதில் வெற்றியும் கண்டார். அது மட்டுமன்றி, ஆற்றல் மிக்க கலைத்திறன் வாய்ந்தவரை இனங்காணுந்திறனும் அவரிடம் காணப்பட்டது. தான் செல்லுகின்ற இடங்களில் நல்ல நடிகரைக்

கண்டுவிட்டால் அவருடன் தொடர்புகொண்டு தனது நாடகங்களுக்கு கொண்டுவந்துவிடுவார். அந்தவகையில் 1966 அளவில் அவரால் இளங்காணப்பட்ட நடிகரே பிரான்சிஸ் ஜெனம். 1966ல் யாழ்ப்பாண ஆசனக் கோவில் வெளியில் திருப்பாடுகளின் காட்சி ஒன்று நிகழ்த்தப்பட்டது. அதில் பிரான்சிஸ் ஜெனம் கைப்பாசாக நடித்தார். அவரது நடிப்பு இவரை வெகுவாக கவர்ந்து விடவே அவரைத் தொடர்பு கொண்டு தனது நாடகத்தில் நடிப்பதற்கு கேட்டுள்ளார். அவர் உடனே தனது விருப்பத்தினை தெரிவித்ததில் இருந்து திருமறைக் கலாமன்றத் துக்கும் அவருக்குமான உறவு ஆரம்பித்தது.

நடிகனாக

1967ம் ஆண்டு உரும்பிராயில் திருமறைக் கலாமன்றம் மேடையேற்றிய கல்வாரி யில் கடவுள் நாடகத்தில் பரிசேயன் பாத்திரத்தில் நடித்தார். தொடர்ந்து திருமறைக்கலாமன்றம் தயாரித்த காட்டிக் கொடுத்தவன் நாடகத்தில் மிகமுக்கியமான பாத்திரமாகிய யூதாசின் மனச் சாட்சிப் பாத்திரத்திற்கு நடித்தார். முகமெல்லாம் வெள்ளையைப் பூசிக் கொண்டு



யூதாசின் குற்றத்தினை சுட்டிக்காட்டி அவனை தூக்கு மரம் ஏறும் வரை துரத்திச்செல்லும் பாத்திரமாக, அற்புதமாக நடித்துப் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றார். தொடர்ந்து பல திருப்பாடுகளின் காட்சிகளில் இயேசுவை தீர்ப்பிடும் பரிசேயர்களின் தலைவனுக்கு நடித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து களங்கம் என்னும் நாடகம் 1968ல் மரியசேவியர் அடிகள் எழுதிய மிக முக்கியமான நாடகம். இதில் இயேசுவைக் காட்டுவதில்லை. சம்பவங்கள் எல்லாம் ஊமத்தில் நிகழ்த்தப்படும். இயேசுவின் மரணத்திற்கு யார் காரணம் என்று இரண்டு சட்டத்தரணிகள் ஆய்வு செய்வார்கள். அதில் நடுவராக ஜெனம் நடித்தார். மிகவும் முக்கியமான அப்பாத்திரம் எல்லோர்

மனங்களிலும் நிறைந்து நின்றது. 1971ல் அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியம் என்னும் பெயரில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை மதில்களை மேடையாகக் கொண்டு பிரமாண்டமான படைப்பாக திருமறைக் கலாமன்றம் அதனை தயாரித்தபோது சென்றசபைத் தலைவனாக அதிலும் நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றார். 1972ம் ஆண்டு திரு மறைக்கலாமன்றம் இந்தியாவுக்கான கலைப் பயணத்தினை மேற்கொண்ட போது திருச்சி தேவர் மண்டபத்தில் “களங்கம்” மேடையேற்றப்பட்டு பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. ஈழத்தில் இருந்து தமிழகத் திற்கு நாடகக் குழு வொன்று சென்றது அதுவே முதந்தடவை என்பர்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மற்றொரு முக்கியமான நாடகம்



அளவுகோல். பூவுலகத் தினையும் மேலுலகத் தினையும் இணைக்கின்ற ஒரு நாடகம். அதில் ஜெனம் இராயப் பராக் நடித்தார். வானுலகத்தில் அதன் திறப்புக் கோர்வையுடன் நின்று அவர் செய்யும் பந்தா மிகவும் அற்புதமாக இருக்கும் என

மூத்த கலைஞர்கள் கூறுகின்றனர். தொடர்ந்து எழுதிய கரம் என்னும் நாடகம் பாவிப்பெண்ணின் கதாபாத்திரத்தினை முக்கியத்துவம் செய்யும் நாடகமாகும். அதில் அவர் பரிசேயனாக பாவிப்பெண்ணை குற்றஞ்சாட்டும் எள்ளும் வில்லத்தனமும் மிக்க பாத்திரமாக வருவார்.

திருமறைக்கலாமன்றம் நீண்ட மேடைகளில் மேடையேற்றிய திருப்பாடுகளின் காட்சியை படச்சட்ட மேடையில் நாடக அமைப்புக்குள் மிகவும் நுட்பமான முறையில் பலிக்களம் என்னும் பெயரில் தயாரித்து, இலங்கை முழுவதிலும் கொண்டு சென்று மேடையேற்றிய போது அதில் தலைவன் பாத்திரமாக நடித்தார். அவரது தொடக்க வசனம், “என்ன சபையோரே என்ன இன்னுமா தீர்வில்லை உங்கள் கலக்கம் இன்று தூக்கு மேடையில் நிறுத்

தப்பட்டிருப்பது நமது அரசியல் உரிமையல்ல...” என்ற வசனத்தினை சொல்வதுடன் ஆரம்பமாகும், அப்போது சென்ற சபைகளை கட்டும் என்ற பார்வைகள். இப்பலிக்களம், வீடியோத்திரைப்படமாக வெளிப்புறக்காட்சிகளுடன் 1982ம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.



அதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் வீடியோத்திரைப்படம். அதில் தலைவன் பாத்திரமாக ஜெனம் நடித்தது மட்டுமன்றி அதன் உருவாக்கத்திலும் பெரும்பங்கெடுத்தார். இவற்றுக்குப் பின் அவர் நாடக அரங்க கல்லூரியின் நாடகங்களுடன் அதிக நேரத்தினைச் செலவிட்டதனாலும் பல்வேறு பாடசாலைகள் பங்குத்தளங்களில் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியதாலும் நாடகங்களில் நடித்தவைகள் குறைவு. ஆனால் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நிர்வாக சபை உறுப்பினராகவும் பொருளாளராகவும் தொடர்ந்து பணியாற்றி மன்றத்தின் இயக்கத்திற்கு உறுதுணையாக நின்றார். அக்காலத்தில் மரியசேவியர் அடிகள் யேர்மனியில் இருந்து எழுதிய “கலைமுகம்” என்னும் அரங்கியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலை இவரே முன்னின்று பதிப்புச் செய்தார்.

1983ல் மரியசேவியர் அடிகள் தமது கலா நிதிப்பட்டப் படிப்புக்களை முடித்துக் கொண்டு இலங்கை வந்து திருமறைக் கலாமன்றத்தினை மீளமைப்புச் செய்து, சமயம் சாராது பண்பாட்டுத் தளத்தில் பல்வேறு பணிகளையும் ஆற்றுகின்ற நிறுவனமாக (Centre For Performing Arts) மாற்றியபோது பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரம்மிக்கதாக இருந்தது. அதில் நாட்டுக்கூத்துக்கு புத்துயிர்வினை ஏற்படுத்தும் வகையில் புதிய கூத்துக்கள் தயாரிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது “நீ ஒரு பாறை” என்னும் புதிய தென்மோடிக்கூத்து ஒன்றினை அண்ணாவியர் பாலதான் எழுதி மரியசேவியர் அடிகளின் மேற்பார்வையில் மேடையேற்றினர்.

அக்கூத்தில் ஜெனம் மந்திரவாதியாக நடித்தார். பேயோட்டும் மந்திரவாதியாக ஆடலோடு நடித்து எல்லோருடைய பாராட்டினையும் பெற்றுக் கொண்டார். இந்நாடகம் பல்வேறு இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டதுடன் இலங்கை ரூபவாகினி தேசிய தொலைக்காட்சியிலும் ஒளிபரப்பாகியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1989ல் களங்கம் நாடகத்தினை இவரே நெறிப்படுத்தினார். அதில் நடுவர் பாத்திரத்தினை ஏற்று பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றார். அந்நாடகமும் இலங்கை ரூபவாகினி தேசிய தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டு பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக்கொண்டது. பின்னர் 1993ம் ஆண்டு கல்வாரிப்பரணி என்னும் பாடுகளின் நாடகத்தில் பிலாத்துவாக பாத்திரம் ஏற்றார். அப்பாத்திரம் யேசுவக்குத் தீர்ப்பு வழங்குகின்ற ஆளுனன் பாத்திரம். அதற்கு ஒருபொதுவான கையிருப்பு பாத்திர (Stock Character) முறைமைதான் காணப்பட்டது. முதன் முதலாக அப்பாத்திரத்திற்கு வேறுபட்ட நடிப்பினூடான புதிய பரிமாணத்தினை தோற்றுவித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் செயற்பட்ட காலத்தில், திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மூத்த கலைஞர்களான ஜி.பி. பேர்மினஸ், ஜெகநாதன் ஏ.வி. ஆனந்தன், என்.எஸ். ஜெயசிங்கம், தைரியநாதன், ம. யேசுதாசன், இம்மனுவேல், கிறகரி தங்கராஜா... எனப் பலருடனும் அவர் மிக நெருங்கிய நட்புக் கொண்டிருந்தார் இவர்கள் ஒன்றாக கூடும் பொழுதுகள் மிகவும் மகிழ்ச்சியான பொழுதுகளாக இருக்கும் என மூத்தகலைஞர்கள் கூறிக்கொள்கின்றார்கள்.

அதற்குப்பின் அவர் நடிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் மிகவும் குறைவாகவும் நெறிப்படுத்துபவராகவும் மட்டுமே செயற்பட்டார். 1993ம் ஆண்டு கவிஞர் முருகையனின் இருதுயரங்கள் என்னும் நாடகத்தினை அவரே நெறிப்படுத்தி அதில் வைத்தியராக இவரும், செல்வந்தனாக சக்திதரன் அவர்களும் நடித்தனர். அந்நாடகம் பல இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. 1999ம் ஆண்டு திருமறைக்கலாமன்றம் மேற்கொண்ட ஐரோப்பிய கலைப் பயணத்தில் தான் அவர் இறுதியாக நடித்தார் எனலாம். 1999ம் ஆண்டு திருமறைக் கலாமன்றம் 7 கலைஞர்களுடன் "யாதுமூரே" என்னும் பெயரில் மேற்கொண்ட ஐரோப்பிய கலைப் பயணத்தில் இணைந்துகொண்டு அக்குழுவுக்கு பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களே தலைமை தாங்கிச்சென்றார்.

அப்பயணத்தில் கவிஞர் முருகையனின் இருதுயரங்கள், கவிஞர் சிவசேகரத்தின் கெக்குளோ ராசன் வழக்கு தீர்த்த கதை, பூதத்தம்பி, வலியவனும் சிறியவனும் ஆகிய நாடகங்கள் அவரது நெறியாள்கையிலேயே மேடையேற்றப்பட்டன. அதில் இருதுயரங்களில் வைத்தியராகவும் கெக்குளே ராசனில் திருடன், குயவன் ஆகிய பாத்திரங்களிலும் பூதத்தம்பியில் அட்மிரல் பாத்திரத்திலும், வலியவனும் சிறியவனும் என்ற வார்த்தைகளற்ற நாடகத்தில் கோலியாத்தாகவும் நடித்தார். பிரான்ஸ் யேர்மனி நெதர்லாந்து, சுவீற்சிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் இந்நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு பல ராலும் பாராட்டப்பட்டது. அதுவே அவர் வாழ்வில் இறுதியாக நடித்த நாடகங்களாகவும் ஆகின. தொடர்ந்து நெறியாக்கங்களை மேற்கொண்டார்.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் சிறப்பு அவரது அபரிதமான நடிப்புத் திறனே. சினிமாப்பாணி நாடகம், யதார்த்த நாடகம், இலக்கிய நாடகம், சிறுவர் நாடகம் நாட்டுக்கூத்துக்கள் (தென்மோடி, வடமோடி, வடபாங்கு), மோடியுற்ற நாடகங்கள் என... பல்வகைப்பட்ட நாடகங்களிலும் கலையசு சொர்ணலிங்கம், எஸ்.ரி. அரசு, மரியசேவியர் அடிகள், சுஹைர் ஹமீட், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், அ.தாசீசியஸ், நா. சுந்தரலிங்கம், சி. மௌனகுரு, வி.எம்.குதராஜா, க.சிதம்பரநாதன்... என ஈழத்தின் மைற்கற்களாக அமைந்த நெறியாளர்கள் அனைவரின் கீழும் நடித்த அவருடைய அனுபவமானது அவரை நன்கு செதுக்கியதுடன் எவ்வகை நாடகங்களிலும் நடிக்கக்கூடிய நடிப்பு ஆளுமையை அவருக்கு வழங்கின. "நடிகன் மேடையில் விளையாட்டு மைதானத்தில் நிற்கும் விளையாட்டு வீரனைப்போல் இருக்கவேண்டும்" என்று அடிக்கடி கூறுவார். எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் பெரியையா பாத்திரத்தினை அவர் நடிக்கும் போது பார்ப்பவர்கள் கண்கள் ஒருநேரத்தில் குளமாகும் ஆனால் அவர் வெளியே பாத்திரமாக நின்று கொண்டு உள்ளே தன்னளவில் எந்த நெருடலும் இல்லாது நடித்தமைபற்றி அவருக்கு நினைவூட்டுனராக இருந்த விரிவுரையாளர் திலகநாதன் கூறுவார். ரஷ்ய நெறியாளர் மேய ஹோல்ட், யேர்மனிய நெறியாளர் பேத் தொல்ட் பிரக்ட் போன்றோரின் நடிப்புக் கோட்பாடுகள் அவரில் முழுமை பெற்றிருந்தமையை உடன் பயணிகள் உணர்ந்து கொள்வர்.

நெறியாளனாக...

பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் மிகமூக் கியமான மற்றொரு ஆளுமை அவரது நெறியாக்கத்திறன் ஆகும். அவர் அது வரை கடந்துவந்த பல்வேறு அரங்குகளினிதும் அவர் நடத்த பல நாடக நெறியாளர்களில் இருந்து கற்றுக்கொண்டதுமான ஒட்டுமொத்த விடயங்களினதும் தொகுப்பில் இருந்து தனித்துவமாக உருவாகிய நெறியாளனாக பிரான்சிஸ் ஜெனம் காணப்பட்டார். அபரிமிதமான கற்பனை வளம் அவரிடம் இருக்கும். நடக்க முடியாது செல்லும் எவரையும் நடக்க வைத்துவிடுவார். அவரிடம் எத்தகைய திறமைகள் இருக்கின்றனவோ. அதையெல்லாம் பயன்படுத்துவார். கண்டிப்பாகவும் அதேவேளையில் மிகவும் சுதந்திரம் வழங்கியும் இருவேறு தன்மைகளையும் பொருத்தமாக பயன்படுத்துவார். அத்தகைய ஆளுமைகளுடனேயே நாடகப்பட்டறைகளையும் நடத்துவார்.

திருமறைக்கலாமன்றத்தில் மிக நீண்ட காலமாக மரியசேவியர் அடிகளே நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி வந்தார். அவருக்குப்பின் அவர் நெறியாளனாக நியமித்தது பிரான்சிஸ் ஜெனத்தினையே. 1989ல் களங்கம் நாடகத்தினை இவரே நெறிப்படுத்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து நாடக அரங்க கல்லூரியுடன் இணைந்து ஒருவருடகால அரங்கியல் களப்பயிற்சிகளை திருமறைக்கலாமன்றம் நடத்தி அதன் பயிற்சியாளரைக் கொண்டு 1980ல் அ.தாசீ சியஸ் எழுதி நெறிப்படுத்திய பெறுத்தது போதும் நாடகத்தினை மேடையேற்றினர். அந்நாடகத்தினை இப்பயிற்சிக்காக தயாரித்தனர். மிகச் சிறப்பாக அதனை நெறிப்படுத்தி பலரது பாரட்டுக்களையும் பெற்றார். இரண்டு நிறுவனங்களையும் இணைத்து அக்களப்பயிற்சியை செயற்படுத்தியவர் இவரே.

தொடர்ந்து 1992ம் ஆண்டில் திருமறைக் கலாமன்றம் நாடகப்பயிலகம் என்னும் பிரிவினை உருவாக்கி ஒருவருட நாடக பயிற்சிநெறியாக அதனை நடத்தத் தொடங்கியது. அதன் முதல் பயிலகத்திற்கு பிரதான பயிற்சியாளனாக ஜெனம் அவர்கள் இருந்து மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தார். இக்கட்டுரை ஆசிரியர் உட்பட 12 பேர் அப்பயிற்சிப் பிரிவில் இடம்பெற்றிருந்தனர். அவர்களுக்கென புத்தாக்க முறையில் அவர் உருவாக்கிய நாடகம் நெஞ்சக்கனகல். புத்தளிப்பு முறையில் செய்து பார்த்து அதனை அவர் உருவாக்கினார். பின்னர் அதில் வருகின்ற நீதிமன்றக்காட்சிகளை குழந்தை

ம. சண்முகலிங்கம் எழுதினார். ஜெனம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் அதி உச்ச வரவேற்பினைப் பெற்ற நாடகமாக அது காணப்பட்டு 25 மேடை களுக்கு மேல் அது மேடை கண்டது.

1995க்குப் பின்னர் இடப்பெயர்வுடன் கொழும்பு சென்ற ஜெனம் அவர்கள் கொழும்பு திருமறைக் கலாமன்றத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டார். அங்கு மட்டுமன்றி வவுனியா, மன்னார், புத்தளம் போன்ற மன்றத்தின் கிளை களில் தொடர்சியான பயிற்சியாளனாக இருந்தார். தொடர்ச்சியாக திருப்பாடுகளின் காட்சிகளையும் பயிற்றுவித்து மேடையேற்றி வந்தார். அங்கெல்லாம் திருமறைக்கலாமன்றம் இன்றும் இருக்கின்றது என்றால் அவர் வழங்கிய பயிற்சிகளினால் கவரப்பட்டு, நாடகத்துறையுடன் ஒட்டிக் கொண்டோராலேயே. கொழும்பு மன்றத்தின் ஆரம்பத்தில் அம்மன்றத்தின் கலைஞர்களைக் கொண்டு பலிக்களம் திருப்பாடுகளின் காட்சியை நெறிப் படுத்தினார். அதனை மன்னார், வவுனியா போன்ற பல இடங்களிலும் மேடையேற்றினார்.

குழுந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தினைக்கொண்டு இவர் எழுதிய கூத்துவடிவ நாடகமாகிய எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல், மஹாகவியின் புதியதொரு வீடு, மரியசேவியர் அடிகளின் களங்கம், கவிஞர் சிவசேகரம் அவர்களின் கூத்துவடிமாகிய கெக்குளோ இராசன் வழக்கு தீர்த்த கதை, கவிஞர் முருகையனின் இரு துயரங்கள், திருமறைக்கலாமன்றம் உரு வாக்கிய வார்த்தைகளற்ற நாடகப் பாரம்பரியத்தில் இவர் உருவாக்கிய கயிறு (The Rope) போன்ற பல நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினார். இதில் புதியதொருவீடு, களங்கம் போன்ற நாடகங்கள் கொழும்பில் மட்டுமன்றி மன்னார், வவுனியா, புத்தளம், திருகோணமலை போன்ற பல இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டன.

1999ம் ஆண்டு புத்தளம் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் தனியே 80 பெண் பிள்ளைகளிற்கு பலிக்களம் திருப்பாடுகளின் காட்சியை பயிற்று வித்து, முதன்முதலாக பெண்கள் நடக்கின்ற பாடுகளின் நாடகத்தினை நெறிப் படுத்தி ஒரு பெரிய சாதனையைத் தோற்றுவித்தார் எனலாம்.

அவரிடம் காணப்பட்ட மற்றுமொரு அம்சம் நடிகர்களிடம் என்ன திறமைகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றினை பயன்படுத்திவிடுவார். நெஞ்சக் கணல் நாடகம் நெறிப்படுத்தியவேளை நாடகப்பயிலக மாணவர்களுக்கு யோகாப் பயிற்சிகளும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. தெரிந்த யோக நிலை ஆசனங்களை நாடகத்தின் ஒரு முக்கிய காட்சியாக்கிவிட்டார். எப்போதுமே ஒரு ஜனநாயகம் மிக்க நாடகப் போக்கு அவரிடம் காணப்படும். அதுமட்டு மன்றி நாடகப் பட்டறைகளிலும், ஒத்திகைகளிலும் ஒரு உயிர்ப்புமிக்க கலை ஞானாகத் திகழ்வார். இறுதிக்காலங்களில் கண்பார்வை குறையத் தொடங்கிய சூழலில் மெதுவாக ஒரு முதியவரைப் போல நடந்து வருவார். நாடகப் பட்டறை ஆரம்பமாகியதும் இளைஞனாக மாறிவிடுவார். பயிலுனர்கள் அசந்து போய்விடுவார்கள். அவர் ஆடுகின்ற போது அதில் இருக்கின்ற லாவகமும் அழகும் வேறு எந்தக் கலைஞர்களுக்கும் வராது என்றே கூறலாம். இவற்றினைவிட அவரிடம் காணப்பட்ட நகைச்சுவை அபரிதமானது. ஓய்வான நேரங்களிலும் பயணங்களிலும் எப்போதும் நகைச்சுவையாகவே உரையாடுவார். அவர் நிற்கின்ற சூழல் எப்போதும் கலகலத்துக்கொண்டே இருக்கும்.

நிர்வாகியாக

திருமறைக்கலாமன்றத்தில் பிரான்சிஸ் ஜெனம் தனியே நடிகனாகவோ, நெறியாளனாகவோ மட்டும் செயற்படவில்லை. இயக்குநர் நீ. மரியசேவியர் அடிகளின் நம்பிக்கைகுரிய நிர்வாகியாகவும் இருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும்போது செயலவை உறுப்பினராகவும், 18 வருடங்களுக்கு மேல் மன்றத்தின் பெருளாளராகவும் பணியாற்றினார். கொழும்பு திரு மறைக் கலாமன்றத்தில் அவர் நிர்வாக அலுவலராக இருந்து பல்வேறு பொறுப்புமிக்க நிர்வாகப் பணிகளை ஆற்றினார்.

அவர் கொழும்பில் பணியாற்றிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பலரும் தலை நகருக்கு வருவதில் பலவேறு இடர்பாடுகள் இருந்த சூழலில். அக்காலப்பகுதியில் மன்னார், வவுனியா, புத்தளம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அப்புத்தளை... என ஒவ்வொரு மன்றங்களையும் நீண்ட பயணஞ் செய்தல்களினூடாக தரிசித்து அவர்களின் பணிகளை ஊக்குவிக்கின்ற செயற்பாடுகளை மிகவும் அர்ப்பணிப்போடு செய்தார். கலையை பணம்

சம்பாதிக்கும் ஊடகமாக எந்தக்காலத்திலும் கொள்ளாது சேவை மனப் பாங்கோடு இயங்கினார். 2005ம் ஆண்டுவரை கொழும்பு மன்றத்தில் பணியாற்றினார். அவரது இரண்டு கண்களும் பார்வையற்றுப் போனதன் பின்னரே வீட்டோடு ஓய்ந்திருந்தார்.

ஈழத்தின் நாடக வரலாற்றில் மட்டுமன்றி திருமறைக் கலாமன்றத்தின் வரலாற்றிலும் நின்று நிலைக்கின்ற அற்புதமான கலைஞனாக திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அதியுயர் விருதான “கலைஞான பூரணன்” விருதினைப் பெற்று மன்றத்தின் இயக்குநர் நீ. மரியசேவியர் அடிகளின் மனதிலும் அங்கத்தவர்கள் மனதிலும் உயர்ந்து நிற்கின்றார். அவரால் உருவாக்கப்பட்ட கலைஞர்கள் பலர் இன்றைய திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கலைச் செயற்பாடுகளில் முன்னின்று ஈடுபடுகிறார்கள். அந்தவகையில் அவர் வாழுகின்றார்! இனியும் வாழ்வார்!!



கலை உலகின் சிரஞ்சீவி

A.ரகுநாதன்

1960 களின் முற்பகுதி. ஈழத்து நாடகத் தந்தை அமரர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா தலைமையில் J.S. S.A உதைபந்தாட்ட சம்மேளனம், யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபம் போன்ற பல அமைப்புகளின் ஸ்தாபகரான அமரர் P.செல்வரட்ணம் நிர்வாகத்தில் நடைபெற்ற ஓரியன்ட் விடையாட்டுக் கழக வருடாந்த விழாவின் திட்டமிடல்களுக்காக யாழ்ப்பாணம் 3ம் குறுக்குத் தெருவில் ஒரு மண்டபத்தில் பெரும் கலைஞர் அமரர் மு.செல்வரட்ணம் (விதானையார்), நாடக எழுத்தாளரும் நடிகரும் இயக்குனருமாகிய பேராசிரியர் குழந்தை சண்முகலிங்கம், நாடக, திரைப்பட நடிகர் டி.ராஜேஸ்வரன் (டாக்சி டிரைவர் பட நாயகன்), நடிகர், நாடக நெறியாளர், புகைப்பட கலைஞர், மாமனிதர் அமரர் S.T அரசு போன்ற பெரும் கலைஞர்கள் இருந்த அந்த மண்டபத்திற்கு கடந்த 6, 7 தலைமுறைகளாக தன்னை கலைஞர் என்று கூறிக்கொள்ளும் அத்தனை ஈழத்துக் கலைஞர்களின் முகங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பனை செய்து அழகுபடுத்திய வரும், காட்சி சோடனை அமைப்பாளருமாகிய அமரர் பெஞ்சமின் ஒரு இளைஞனை அழைத்து வந்து, இவர் நல்ல பிள்ளை நல்ல கலைஞர் என்று அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் தான் பிரான்சிஸ் ஜெனம் அன்று ஆரம்பித்த கலைப் பயணத்தில் இருந்து, அவர் நோய் வாய்ப்பட்டு, கண்பார்வை இழந்து படுக்கையில் இருக்கும்வரை பிரகாசித்ததை நான் கண்டு மகிழ்ந்து, வியந்து, பிரமித்திருக்கிறேன்.

1947 முதல் நாடகங்களிலும், 1963 முதல் திரைப்படங்களிலும் வானொலி, தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலும் தொடர்ந்து பங்காற்றி வருகிறேன். தாய் மண்ணிலும் புலம் பெயர் மண்ணிலும் கலைஞனாகவும், ரசிகனாகவும் வாழ்ந்தவன் நான். வாழ்பவன் நான். இதில் பிரான்சிஸ் ஜெனம், K.S. பாலச்சந்திரன், கண்டி விஸ்வநாதராஜா ஆகிய அற்புதமான குணச்சித்திர கலைஞர்களின் மிகப் பெரிய ரசிகள்.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் பல மாறுபட்ட குணச்சித்திர வேடங்களில் நடித்து ஈழத்து ரசிகப் பெருமக்களை பெரிதும் கவர்ந்தவர். என் தயாரிப்பு நிர்வாகத்தில் உருவான நாடகங்களாகிய இன்பநாள், ஆரமுது, அசடா, மல்லியம் மங்களம், அசோகன் காதலி, பாவிசன், வேதாளம் சொன்ன கதை, தேரோட்டி மகன், கொலைகாரன் தீர்ப்பு, வாடகைக்கு அறை போன்ற பல நாடகங்களிலும் நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு போன்ற திரைப்படங்களிலும் நடித்து ஈழத்து தமிழ் நெஞ்சங்களின் பாராட்டுகளையும் பெற்ற ஒரு அற்புதமான கலைஞன்.

அன்பும் அடக்கமும் பண்பும் அதிர்ந்து பேசாதகுணமும், நிகரற்ற கலை ஆற்றலும், பொறுமையும், நிதானமும் மற்றவர்களுக்கு உதவும் பண்பும் நிறைந்த என் உடன் பிறவா தம்பி பிரான்சிஸ் ஜெனம், "ரகு அண்ணா" என்று அழைத்த அந்த கணீரென்ற அன்புக்குரல் இந்த நிமிடம் வரையும் என் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

பல மேடை நாடகங்களில் சாதனைகள் புரிந்து, பின்னர் அருட்தந்தை நாடகக் கலைஞர் மரியசேவியர் அவர்களுடன் இணைந்து தமிழில் மூத்த கலையாகிய நாட்டுக் கூத்தில் சாதனை புரிந்தவர்.

1970ல் ஆரம்பத்தில் தினகரன் நாடகப் போட்டியில் சிறந்த துணை நடிகனாக தெரிவுசெய்யப்பட்டு, இந்தியாவில் குணச் சித்திர நடிகை சௌகார் ஜானகி அவர்களில் கையால் "கொலைகாரன்" நாடகத் திறகாக பரிசு பெற்று துடன், இன்னும் பல நாடகங்களில் பரிசில்கள், பாராட்டுக்கள், விதந்துரைகள் பெற்று வாழ்ந்த என் உடன் பிறவாத தம்பி - கலைக்கண்மணி பிரான்சிஸ் ஜெனம் என்ற பெயர், ஈழத்தின் தமிழும், தமிழ்க்கலைகளும் இருக்கும் வரை சிரஞ்சீவியாக ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

வாழ்க அவர் புகழ்.

சிறந்த அரங்கவியலாளர் பிரான்சிஸ் ஜெனம்

ஆனந்தராண் பாலேந்திரா

ஈழத்து தமிழ் நாடக உலகில் மிக ஆளுமை மிக்க ஒரு கலைஞராகத் திகழ்ந்தவர் திரு. பிரான்சிஸ் ஜெனம். பல தசாப்தங்களாக பல்வேறு வகை நாடகங்களில் நடித்து பல்லாயிரக்கணக்கான நாடக ரசிகர்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்ற அவர், பெருமையில்லாத, மிகவும் தன்னடக்கம் கொண்ட ஒரு உன்னத கலைஞர்.

இவ்வருடம் மார்ச் மாதம் 27ம் திகதி மட்டக்களப்பு கிழக்கு பல்கலைக்கழக விபுலானந்தர் அழகியற் கற்கை நிறுவகம் நடத்திய உலக நாடக தின ஆரம்ப விழாவில் நான் சிறப்புரையாற்றியிருந்தேன். பெண் பாத்திரங்களை மையமாகக் கொண்ட எனது உரையில் திரு.பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களைப் பற்றியும் கூறியிருந்தேன். அறுபதுகளில், "கர்ணன்" நாடகத்தில் அவர் குந்திதேவி பாத்திரமேற்று எல்லோரும் வியக்கும் வண்ணம் நடித்தது பற்றி எனது கணவர் பாலேந்திரா அடிக்கடி சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். சில வாரங்களில் அவர் இறந்த செய்தி அறிந்து மனம் கலங்கிப் போனேன்.

முதன் முதலில் திரு. ஜெனம் அவர்களை நான் சந்தித்தது யாழ்ப்பாணத்தில் மகாகவியின் "கோடை" நாடக ஒத்திகையின் போதுதான். அந்த நேரத்தில் பாலேந்திரா நெறியாள்கை செய்த "மழை", "நட்சத்திர வாஸி", "கண்ணாடி வார்ப்புகள்" போன்ற நாடகங்களில் நான் நடித்திருந்தேன். தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழக ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நாடக அரங்கக் கல்லூரி தனது முதலாவது நாடகமாக "கோடை" நாடகத்தைத் தயாரித்தபோது திரு.குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்கள் அந்த நாடகத்தில் செல்லம்மா என்ற பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்கு என்னை அணுகினார். தமிழ்ப் பெண்கள் மேடையில் நடிப்பதற்கு மிகவும் தயங்கிய காலம் அது. "கோடை" நாடகத்தில் திரு. ஜெனம் அவர்கள் பிரதான

பாத்திரத்தில் நடித்தார். ஒத்திகைகளின்போது ஜெனம் அவர்களின் பண்பட்ட நடிப்பைப் பார்த்து வியந்து போனேன். நல்ல கணீரென்ற குரல், சிறந்த முகபாவத்துடன் ஒரு தலை சிறந்த நடிகராகப் பரிணமித்தார். ஒரு நல்ல நடிகராக மட்டுமல்லாது ஒரு நல்ல மனிதராகவும் அவர் இருந்தார். மிகவும் அன்போடும் பண்போடும் பழகுவார். எப்போதும் நல்ல கலகலப்பாக உற்சாகத்தோடு இருப்பார். கூட இருப்பவர்களையும் உற்சாகப்படுத்துவார். அவர் மிக அனுபவம் மிக்க மூத்த கலைஞராக இருந்தபோதும் ஒத்திகைகளின் போது இளையவர்கள் எங்களுக்கு நல்ல ஒத்துழைப்பு வழங்கி ஊக்கப்படுத்துவார். அந்த நாடகம் நன்றாக வருவதற்கு சிறப்புற வழிவகுத்தவர்களுள் முக்கியமானவர் திரு. ஜெனம் அவர்கள். "கோடை" நாடகம் 02.03.1979 அன்று யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேறி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. இந்நாடகத்தில் எங்களுடன் ரீ.எஸ்.லோகநாதன், ஏ.ரீ.பொன்னுத்துரை, பேர்மினன், கௌரி வேதநாயகம், சண்முகநாதன், தனபாலசிங்கம், செந்தீஸ்வரன் ஆகியோரும் நடித்திருந்தனர். திரு.வீ.எம். குகராஜா நெறியாள்கை செய்திருந்தார்.

இரண்டாவது தயாரிப்பாக வீ.எம். குகராஜா அவர்கள் எழுதி நெறிப்படுத்திய "அவள் ஏன் கலங்குகிறாள்" என்ற நாடகத்தில் திரு. பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் தந்தையாகவும் நான் அவருடைய மகளாகவும் நடித்திருந்தேன். நாடகத்தில் மட்டுமல்லாது ஒத்திகைக் காலங்களிலும் அவர் என்னை ஒரு மகளாகவே நடத்தினார். திரு. ஜெனம் அவர்கள் சிறந்த ஒரு அரங்கவியலாளராக தன் வாழ்நாளில் பெரும் புகதியை நாடகக் கலைக்கு அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தவர். அவரின் மறைவு ஈழத்து தமிழ் நாடகத்துறைக்கு பேரிழப்பாகும்.

அவரது புகழ் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

‘தலைக்கோல்’ பிரான்ஸிஸ் ஜெனம்

பேராசிரியர் ச.மௌனகுரு

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக இயக்க முன்னோடிகளுள் ஒருவரும்,



நண்பருமான தாசீசியஸ் ஒரு தடவை - 1977 இல் என்று நினைக்கிறேன் என்னிடம் பிரான்சிஸ் ஜெனத்தைப் பற்றிக்கூறினார். ஜெனத்தின் நடிப்புத்திறன் பற்றியும் நாடகக்கலையில் அவருக்குள்ள ஆர்வம் பற்றியும் சிறப்பாக நாடகத்துறை

யில் எதையும் கற்க விரும்பும் அவருடைய பணிவான குணம் பற்றியும் தனக்கேயுரிய ஆர்வத்துடன் தாசீசியஸ் எனக்கு விபரித்தார் - ஜெனம் பற்றிய ஒரு படம் என் மனத்திரையில் விழுந்தது.

இவர்தான் ஜெனம் என்று தெரியாத காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சூத்துப் போட்டி நடைபெற்ற போது அதில் மத்தியஸ்தராக கலந்து ஜெனத்திற்கு உபநடிகர் பரிசு வழங்கிடுக்கிறேன், அவர் பெண்ணாக நடத்த திப்புசுல் தான் நாடகத்தை கொழுப்பு லும்பினி அரங்கில் பல்கலைக்கழக மாணவப் பருவத்தில் பார்த்திருக்கிறேன் (இதேல்லாம் எனக்கு பின்னால் தான் தெரிய வந்தது)

வாடைக்காற்று திரைப்படம் மூலம் ஜெனத்தின் நடிப்புப் பற்றி எனக்கு ஓர் உயர்வான அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. நாடக அரங்கக் கல்லூரி தயாரித்த கோடை, (மாணிக்க நாயனக்காரர்) கந்தன் கருணை (நாரதர்) பொறுத்ததும் போதும் (சம்மாட்டியார்) கூடிவிளையாடு பாப்பா (பன்றி)

ஆகிய நாடகங்களில் அவர் நடிப்பு எம்மைக் கவர்ந்ததுடன் நாடக அரங்கக் கல்லூரியால் புடமிடப்பட்ட ஜெனத்தின் நடிப்பின் பல பரிமானங்களையும் இந்நாடகங்களிற் காணமுடிந்தது.

நாடகம் முடிந்ததும் மேடையில் ஏறி அவரை மனப்பூர்வமாக நாம் பாராட்டும் போது அவரும் இதய பூர்வமாக ஏற்று அகமும் முகமும் மலரச் சிரிக்கின்ற காட்சி இப்போது கண்ணுக்குள் நிற்கிறது. அது ஒரு தனி அனுபவம், நமக்கும் ஜெனத்துக்கும்.

நாடக அரங்கக்கல்லூரி மூலமாகவே ஜெனத்துடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது அரங்கக் கல்லூரிக்காக எம்மால் நெறிப் படுத்தப்பட்ட சங்காரம், அபசரம் ஆகிய இரு நாடகங்களிலும் அவர் நடித்தார். சங்காரம் ஆட்ட முறையிலமைந்த நாடகம், அபசரம் உரை நடையிலமைந்த அபத்த நாடகச் சாயல் கொண்டது. இரண்டிலும் ஜெனம் இருவேறு அனுபவங்களைத் தந்தார். சங்காரம் நாடகத்திற்காக ஏறக்குறைய 30 பேருக்கு 3 மாத காலம் அரங்கக் கல்லூரியில் ஆட்டம் பழக்க வேண்டியிருந்தது. ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, ஜெனம், உருத்திரேஸ்வரன் தனபாலசிங்கம் போன்ற பெரிய உருவங்கள் ஆடுவது ஆரம்பத்தில் வேடிக்கையாக இருந்தது. எனினும் நடிப்பு ஆர்வமும், கெட்டித்தனமும், உடல் ஒத்திசைவுமுள்ள இவர்கள் வெகு கெதியாக ஆட்ட நுணுக்கங்களைப் பிடித்துக் கொண்டனர். அந்தப் பாரிய உடலைத் தூக்கிக் கொண்டு ஜெனம் வேகமாகவும் லாவகமாகவும் ஆடுமளவுக்கு விரைவாகக் கற்றுக் கொண்டமை எனக்கு வியப்பளித்தது. ஆட்டத்திலும் கூட தனக்கென ஒரு பணியை ஜெனம் வகுத்துக் கொண்டமை எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தது.

நாடகத் தயாரிப்பின் போது ஒரு சிறந்த நடிகனுக்குரிய பல பண்புகளை நான் ஜெனத்திடம் கண்டேன். பிரபல்ய நெறியாளன் வாசித்துக் காட்டும் போதும் நாடகத்தின் உள்நோக்கம் பற்றியும் எத்தகைய தாக்கத்தை அதன்மூலம் தான் ஏற்படுத்த விரும்புகிறான் என்பதைப்பற்றியும் கூறும் போதும், ஒரு பாத்திரம் எவ்வாறு உருவாக வேண்டும் என்று தான் விரும்புகிறான் என்று விளக்கும் போதும் ஜெனம் அவதானமாகவும் ஆழமாகவும் நெறியாளனின் கூற்றினை உள்வாங்கிக் கொள்வார். பின்னர் எம்முடன்

மீண்டும், மீண்டும் பல தடவைகளில் அப் பாத்திரம் பற்றிப் பேசி நெறியாளன் கற்பனை செய்த பாத்திரத்தினைத் தனக்குள் சரியாக உருவாக்கியபின் தன் கற்பனைகள் மூலம் அப்பாத்திரத்திற்கு இன்னும் உயிர் ஊட்டுவார். நெறியாளனின் வரம்புகளைக் கடந்து அவர் செய்வது கிடையாது. ஒத்திகைகளின் போது நெறியாளர் கற்பனை செய்த பாத்திரம் ஜெனத்திற்கூடாக அற்புதமாக உருப்பெற்று வரும். தங்கள் கற்பனையை நனவாக்கும் நடிகர்கள் மீது நெறியாளருக்கு அளவிட முடியாத அன்பும் மதிப்பும்வரும். அந்த அன்பும் மதிப்பும் ஜெனத்திடம் எனக்கு என்றுமுண்டு.

எதையும் மாணவன்போல நின்று கற்றுக்கொள்ளும் மிக உயர்ந்த பண்பு ஜெனத்திடமுள்ளது. கூறுபவர் யாராயிருந்தாலும் "ஆளைப்பார்த்து" நல்லனவற்றைகற்கும் அந்த இயல்புதான் ஜெனத்தின் வெற்றிக்கு மூல காரணம். நாடகம் ஒரு கூட்டுப்பொறுப்பு என்பதை நன்குணர்ந்தவர் ஜெனம். தான் தனியாகப் பெயர் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்கில்லை. நாடக வெற்றியையே தனது வெற்றியாக எடுப்பார்.

இன்று மிகச்சிறந்த நடிகர்கள் மேடையில் பாத்திரங்களின் குணாம் சங்களைக் கொண்டு வருவதில் தவறி, தமது இயல்புகளையே மேடையில் கொணர்கின்றனர். ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கென்றும் பேச்சு, அசைவு, தொனி, நடை என்ற வகையில் பல நாடகங்களில் பல்வேறு பாத்திரங்கள் தாங்கினும் ஒருமாதிரியாகவே எல்லா நாடகங்களிலும் காட்சி தருகின்றனர். இதனால் நாடகப்பாத்திரம் பின்னாற் செல்ல அதனைத் தாங்கி நடக்கும் ஆளே துருத்திக்கொண்டு முன்னால் நிற்பார். ஆனால் ஜெனம் அப்படியல்ல. நாடகத்திற்கு நாடகம் அவர் குணாதிசயம் மாறுபட்டிருக்கும். கோடையில் வித்துவத் தன்மையும், குடும்பப்பொறுப்புமுள்ள மாணிக்கநாயனக்காரரைக் காணலாமே தவிர ஜெனத்தைக் காணமுடியாது. அபசுரத்தில் மக்களை ஏமாற்றும் போலி அரசியல்வாதியைக் காணலாமே தவிர ஜெனத்தைக் காண முடியாது. ஏனைய நாடகங்களிலும் இவ்வாறே. ஜெனம் பின்னாற் செல்ல நாடகப்பாத்திரமே நம்முன்னால் நிற்கும்.

தானே பிரதான பாத்திரம் தாங்க வேண்டுமென்ற குறுகியஅவா அவருக்கு என்றும் இருந்ததில்லை. கொடுத்த பாத்திரத்தை ஏற்பார். சிறந்த

நடிகரான அவர் நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் புதியதொரு வீடு நாடகத்தில் பிரதான பாத்திரங்களை விடுத்து எடுத்துரைஞர் பாத்திரம் தாங்கியமை உதாரணமாகக் கூறலாம். தான் மாத்திரம் நாடக அரங்கக் கல்லூரி தயாரிப்புக்களை ஆக்கிரமிக்காது புதியவர்கள் நடிப்பதை, இளையவர்கள் பங்கு ஏற்பதைக் கண்டு மகிழ்பவர் ஜெனம்.

சில்லாலையில் பிறந்து, கொய்யாத் தோட்டத்தில் வளர்ந்து, சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற ஜெனம் தற்போது யாழ்ப்பாணம் வகுப்புத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கத்தின் நிருவாகக் காரிய தரிசியாகக் கடமையாற்றுகிறார்.

சில்லாலையில் 5ம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே பாடசாலையில் தயாரிக்கப்பட்ட யூடித் என்ற நாடகத்தில் பெண்ணாக நடிக்கத் தொடங்கினார். 1975வரை பெண் வேடத்திலேயே அதிகம் நடித்தார்.

இவருடைய நடிப்பு வரலாறு ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரலாற்றுடன் தொடர்புடையது. கலையரசு, சொர்ணலிங்கம், பொ.செல்வரத்தினம், திரு.அரசர், அருட்திரு சுவரிமுத்து, பூந்தான் யோசோப்பு ஏ.ரகுநாதன், சுஹை ஹமீட், குழந்தை சண்முகலிங்கம், அ.தாசீசியஸ், சி.மௌனகுரு ஆகிய நெறியாளர்களின் நாடகங்களிலெல்லாம் நடித்திருப்பதைக் காணும், நாடகம் அறிந்தோருக்கு இவரின் வளர்ச்சிப் போக்கு புரியும். கூத்தில் தன்னுடைய கால்களைப் பதித்துக் கொண்டு புராண இதி காச நாடகங்களைக் கடந்து நவீன நாடக இயக்கத்தில் பங்கு கொள்ளும் இவரின் வரலாறும் வளர்ச்சியும் தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியது.

1980ம் ஆண்டில் தாசீசியஸ் தயாரித்த பொறுத்ததுபோதும் நாடகத்தில் சிறந்த நடிகருக்கான ஜனாதிபதி விருது இவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. பரிசால் சசிலர் புகழடைவர். சிலரால் பரிசு புகழடையும். ஜெனத்தைப் பொறுத்தவரை இரண்டாவதே பொருத்தமானது. இவ்வளவு திறமை பொருந்திய இந்நடிகர் நாடகத்திற்கு பயிற்சி அவசியம் என்பதில் தளராத உறுதியுடையவர், தொடர்ந்து பயிற்சியிலீடுபடுவதும் பயிற்சி மூலம் மேலும் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதும் நான் அவரிடம் கண்ட குணங்களாகும்.

நிச்சயமாக நாடகம் சமூக உள்ளடக்கத்துடன் கூடியதாகவும், மக் களுக்கு நன்கு புரியக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று நம்பும் இவரி டம் ஒருமுறை பேட்டியாளர் நீங்கள் நாடக உலகில் ஏதாவது புதுமை புகுத்த விரும்புகிறீர்களா என்று கேட்ட போது, 'புதுமை என்று எதுவுமில்லை. அமரர் மகாகவி கூறியது போல நாமும் நமக்கோர் நலியாக்கலையுடையோம் என்பதை உணர்ந்து, நமது பழமை வாய்ந்த கலை வடிவங்களை புதிய நாடக வடிவங்களிற் புகுத்தி நமக்கென்று ஒரு தேசிய நாடக மரபை உருவாக்கி உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் எனது அவா!' என்று கூறியுள்ளார். ஜெனத்தின் நாடகம் பற்றிய கோட் பாட்டுக்கு அவர் கூற்றே சான்று.

(நன்றி, 'மல்லிகை' நவம்பர் 1981)

(அமரர் அ.பிரான்சில் ஜெனத்தின் சிறப்பின் பின், அவர்பற்றி பேராசிரியர் சி.மொனாகுரு முகநூலில் பதிவுசெய்த நினைவுக் குறிப்பு.)

எந்த நினைவை நினைக்க எந்த நினைவை விட்டுவைக்க

ஜெனம் நீங்களும் போய்விட்டீர்களா? ஒருமாத காலத் துக்கு முன் நான் உங்களுக்குப் போன் பண்ணினேன் அடுத்த கிழமை வருவதாகக்



சங்காரம் நாடகத்தில்...

கூறினேன். அக மகிழ்ந்து போனீர் கள். "எனக்கும் உங்களுடன் பேச ஆசை சேர்" என் றீர்கள். நீங்களும் என்சச்சேர் என்றே அழைப்பீர்கள்.

என்னைக்

காணாமலேயே

இறந்து விட்டீர்கள். முதுமை கொடிது, தனிமை கொடிது, மகளை இழத்தல் கொடிது பார்வையை இழத்தல் அதனினும் கொடிது. இத்தனை கொடுமைகளோடும் வாழ்ந்த என் அன்பனே. உங்களை வந்து ஒரு

முறைபேசி உங்களை மகிழ்விக்க முடியவில்லையே என்ற குற்றவுணர்வு என்னை வதைத்துக்கொண்டிருக்கிறது எதை மறக்க எதை நினைக்க.

உங்களின் ஆட்ட அழகில் நான் மயங்கினேன். என்னலாவகமான ஆட்டம், 1970களின் பிற்பகுதியில் நாடக அரங்கக் கல்லூரி கோண்டாவில் பாடசாலை ஒன்றில் ஒழுங்குசெய்த கூத்துப் பயிற்சியில் என்னிடம் கூத்துப் பழக நின்றீர்கள். அக்காட்சி மனதில் நிற்கிறது. பயிற்சியின் போது உங்கள் ஆட்ட அழகில் நான் மயங்கினேன் என்ன லாவகம் என்ன நளினம் என்ன கம்பீரம். அது உங்களுக்கு இயற்கையின் கொடை எதை மறக்க எதை நினைக்க 1978களில் திருமறைக்கலாமன்றம் நடத்திய பயிற்சிப்பட்டறையொன்றில் நானும் நீங்களும் போட்டி போட்டு ஆடினோம் மத்தளம் வாசித்தது யார் என்று ஞாபகம் இல்லை.

இருவருக்கும் ஒரே வயது, இருவருக்கும் ஒரே வேகம், இருவருக்கும் ஒரே ஆர்வம் போட்டி போன்றதோர் ஆட்டம் போட்டி பார்ப்போருக்குத் தான் நமக்கோ அதுவோர் ஆட்ட இன்பம் நம்மை மறந்து ஆடினோம். ஆட ஆட நமக்குள் இன்பம் கரை பரண்டோடியது. புதிது புதிதாகக் கற்பனை செய்து செய்து ஆடிக்கொண்டேயிருந்தோம்.

நான் ஒன்று செய்ய நீங்கள் இன்னொன்று செய்ய அதை மீறி நான் போக என்னைத் தாண்டி நீங்கள் போக நான் மீண்டும் உங்களைத் தாண்ட ஆஹா, அதுவோர் அற்புத ஆக்க அனுபவம் எதை மறக்க எதை நினைக்க.

1980களில் சங்காரம் நாடகத்தில் நீங்கள் வர்க்க அரக்கன் நானோ உங்களுோடு மோதும் தொழிலாளர் தலைவன் இறுதிப் போர் எனக்கும் உங்களுக்கும். வேகமாக, வெகுவேகமாக ஆடி இருவருமே களைத்துப் போய் நிற்பதாகப்பார்ப்போர்நனைத்தனர்.



களைப்பையும் மீறிய பெரு மகிழ்ச்சி நம் இருவர் உட லெங்கும் வியாபித்து நின்றதை நம்மையன்றி வேறு யார் அறிந்தனர். இதனை நான் ஒரு முறை உங்களிடம் கூறியபோது எனக்கும் அப்படித்தான் இருந்தது சேர் என்று நீங்கள் கூறினீர்கள் எதை மறக்க எதை நினைக்க உங்களுக்கு அபசுரம் நாடகம் பழக்கியதை நினைக்கிறேன். அதில் அருளர் நீங்கள் அரசியல்வாதி அதிலும் ஏமாற்றும் அரசியல்வாதி ஏமாத்திப்போட்டம் ஏமாத்திப்போட்டம் ஏமாத்திப்போட்டம்தானே என்று பொதுவரை ஏமாற்றி விட்டு ஒரு குதி குதிப்பிர்களே?

1981 இல் எனது குசேலர் நாடகத்தில் கட்டியகாரனாக வந்து ஒரு பாட்டுப்பாடுவீர்களே? 1986 இல் சக்திபிறக்குது நாடகத்தில் "என்னடி உந்தன் கோப்பியில் ஒரு சிறு இனிப்பும் காணவில்லை" என்று பாடியபடி குடிகாரக் கணவன் குலசேகரமாக ஆடி ஆடி அழகாக வருவீர்களே? நிதானம் தவறியவன் போல வருவது ஒரு அழகு எதை மறக்க எதை நினைக்க?

2000 ஆம் ஆண்டில் கிழக்குப் பல்கலைக் கழக உலக நாடக தின விழாவில் சிறந்த நடிகருக்கான வாழ் நாள் தலைக்கோல் விருது தர உங்களை மேளதாளங்களோடு நான் அழைத்து வந்த போதும், விருதை நான் மிக மகிழ்வோடு உங்களுக்கு வழங்கிய போது என்னை இறுக அணைத்துக் கொண்டீர்களே எதை மறக்க நினைக்க? எப்போதும் கலகலப்பு, எப்போதும் நல்லெண்ணம், எப்போதும் பிறர்க்குதவி எப்போதும் நாடகச் சிந்தனை எப்போதும் கலை வாழ்வு எதை நினைக்கலாம் ஜெனம்...

சந்தர்ப்பமாயிற்று. இந்நூலில் எவ்வகைய சான்றுகளுக்கான விவரங்கள் எனக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். சந்தர்ப்பங்களுக்கும் கேட்டுப் போகவேண்டிய அளவிற்கு அணுகும்படி கீழ்க்கண்ட கற்பனை கொள் களஞ்சியம்

-எவ்வியல் கொள்ள

எனக்கு முன்மாதிரியாக என்றும் இருப்பவர் தான் அமரர் ஜெனம் அண்ணன் அவரின் பொற்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கலை மாணாக்களில் பலர் சாதனைக் கலைஞர்களாக மிளர்கின்றார்கள்.

கூத்தாடல்களில் சிலவற்றை பிறவைகள் பற்றிப்பது போன்றும் ஆடிக் காட்டுவார். உரையாடல்களில் தமிழ் உச்சரிப்பில் மிகவும் அவதானமாக இருப்பார். நடிகர்களின் ஒவ்வொரு அங்க அசைவுகளுக்கும் அர்த்தங்கள் வேண்டும் என்றும் தெரியாளன் சொல்வதை கேட்டு நடிகளும் பல விடயங்களைத் தேடி புதுமைகளை உட்கொணர வேண்டும் என்பார் அந்த நாடக கற்பனை கொள் களஞ்சியம்.

பொறுத்தது போதும் நாடகத்தில் தான் ஏற்று நடத்த பாத்திரத்தை நடடிப்பதற்கு என்னை அறிமுகப்படுத்தினார்! அவர் நடத்தபோது ஜனாதிபதி விருது பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருமறை கலாமன்றமும் நாடக அரங்க கல்லூரியும் இணைந்து இந்த நாடகத்தை ஓராண்டு பயிற்சி கொடுத்து மேடையேற்றினார்கள். ஆடல், பாடல், நடப்பு மேடையை கையாளும் முறைகள் என பல பயிற்சிகள் உள்ளடங்கலாக இருந்தது. நாடக கலைக்குள் என்னை முழுமையாக ஈடுபட வைத்தவர்களில் ஜெனம் அண்ணன் முதன்மையானவர் எனலாம்.

நாடகத்தில் காத்திரமான விடயங்களை கூட நடிகள் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு சாதாரணமாக சில வேளைகளில் நகைச்சுவையாகவும் சொல்லிக்கொடுத்து அவனை பாத்திரமாக மாற்றிவிடும் ஆற்றலுள்ளவர். கலைப் பயணங்கள் திருமறை கலாமன்றம் மேற்கொள்ளும் போது அவரின் குரல் கேட்கும் அளவுக்கு அருகில் இருப்பதற்கு கலைஞர்கள் எல்லோரும் விரும்புவார்கள். நடந்த சம்பவங்கள் கற்பனை கதைகள் சொல்லி எம்மை மகிழ்ச்சிப்படுத்தி நேரம் போவது தெரியாமல் பயணத்தை தொடரவைப்பார்.

அனைத்து வயதினரோடும் அவரவருக்கேற்றாற்போல் பழகுவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே தான்.

பல சோதனைகள், வேதனைகள் வந்தபோதும் கூட கலைத்துறைக்கு பற்றுறுதியோடு தன்னை அர்ப்பணித்தவர் அவர் வாழ்நாளில் கலைஞர்கள் அவரது இல்லம் சென்றால் வரும் கலைஞர்களின் கலைத்துறைக்கேற்ப பாடல்கள் பாடி வரவேற்பார். குதூகலித்து மகிழ்வாய் இருப்பதை எந்நேரமும் விரும்புவார்.

குரு பக்தி அவரிடம் அதிகம் உண்டு. அதனால் தானோ என்னவோ அவரது வழித் தோன்றலில் வந்தோர் அவரை குருவாக ஏற்று கலைப்பணி ஆற்றுவதையும் அறிவேன் விருதுகளுக்கோ பாராட்டுக்களுக்கோ அவர் ஆசையோ ஆவலோ கொள்ளமாட்டார். ஆனாலும் பல விருதுகள் நாட்டின் பெரு விருதுகள் அவரது இல்லம் தேடி கதவை தட்டி உள்ளே வந்து குவிந்தது.

அனைத்தும் அவரே என்ற நாட்டுக்கூத்து திருமறை கலாமன்றத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. நான் சாத்தானாக முக்கிய வேடம் ஏற்று நடத்தேன். ஆடற்பயிற்சி தந்து என்னில் அதிக கவனம் எடுத்தார். நாடகம் மேடையேற்றிய பின் மக்கள் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது. மேடையின் பின் புறத்தில் நாடகம் சம்பந்தமான சில விடயங்களை என்னுடன் உரையாடினார். பலர் என்னை பாராட்டினார்கள் நடிகனுக்கு பாராட்டு கிடைத்ததால் சொல்லவா வேண்டும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அவரிடம் பயிற்சி பெற்ற எங்களில் ஒருவர் சி.ஜெய்சங்கர் என்னை மிகவும் பாராட்டி "மேடையில் ஜெனம் சேரை கண்டேன் கொலின்" என்றார் எனக்கு மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பானாது ஜெனம் அண்ணன் போல நான் நடக்கின்றேன் என்பது தான் ஆனால் அவர் என்னை தனிமையில் அழைத்து மேடையிலே ஜெனம் உனக்குள் வரக் கூடாது கொலின் தான் வரவேண்டும் முயற்சி எடு தேடு உன்னால் முடியும் என்றார் அந்த மூத்த கலைஞன். என் நெஞ்சு நிறைந்து நிற்கின்றார்.

ஈழத்தமிழ் அரங்கில் ஓர் உன்னத நடிகர் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம்

தே.தேவானந்

ஈழத்தமிழ் அரங்கில் பல்வேறுவகைப்பட்ட அரங்க வடிவங்களை இணங்காணலாம். இருப்பினும், இவற்றை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளுக்குள்



அடங்கிவிடுகிறார்கள். ஒன்று பாரம்பரிய அரங்கு மற்ற யது நவீன அரங்கு. பாரசி வழிவந்த இசை நாடகங்கள், கிறிஸ்தவ கூத்துக்கள், வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள், காத்தவராயன் கூத்து மற்றும் சடங்கு

அரங்குகள் போன்றவற்றைப் பாரம்பரிய அரங்கிற்குள் இணங்காணலாம்.

சொர்ணலிங்கத்தின் வழிவந்த பம்மல் சம்பந்த முதலியார் அரங்கு, கணபதிபிள்ளை வழிவந்த யதார்த்த அரங்கு, தமிழ் தேசிய அரங்கை கண்டு பிடிப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட அரங்க முயற்சிகள், பல்கலைக்கழகம் வழிவந்த அரங்குகள், பாடசாலை அரங்குகள் வேறும் பல நாடக அரங்க எண்ணக்கருவுடன் முகிழ்பு பெற்ற அரங்க நிறுவனங்களின் நாடக மற்றும் அரங்கப் பணிகள் போன்றவற்றை நவீன அரங்குகளுக்குள் உள்ளடக்கலாம். இந்த அரங்கப் பாரம்பரியங்கள் சீரிய முறையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படவோ பதியப்படவோ இல்லை. ஆங்காங்கே சில பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. இதில் நபர்கள் பற்றிய பதிவுகளே அதிகம் எனலாம். இதிலும் நாடக்கலையை உயிர்ப்பித்து அதனை மக்கள் மத்தியில் வாழவைத்து ஆர்வத்துண்டலை ஏற்படுத்தி காலங்காலமாக அதனைக் காத்து வந்த நடிகர்களின் பதிவுகள் தமிழ் அரங்கில் மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றன.

அனேகமாக, நடிகர்கள் பற்றி பேசப்படுவது மிகக்குறைவு. அரங்க வரலாறுகளைப் பதிபவர்களுடைய "பார்வைக்கோளாறு" இதற்கான முதன்



மைக் காரணமாக இருப்பதோடு, அரங்கில் பட்டறிவும், பக்கசார்பின்மையும், அரங்கப் புலமையும் சார்ந்தவர்கள் அரங்க வரலாற்றை எழுதாததன் விளைவே இது எனலாம். பொதுவாக ஈழத்தமிழ் அரங்க வரலாற்றை ஆங்காங்கே பதிவு செய்தவர்கள் நெறியாளர்கள் பற்றியும், நாடக ஆசிரியர்கள் பற்றியுமே அதிகமாக குறிப்பிடுகிறார்கள். நடிகர்கள் பற்றி குறிப்பிடுவது மிகமிகக் குறைவாகவே இருந்திருக்கிறது.

ஈழத்தமிழ் அரங்கில் நடிகர்களின் வரலாறு தனியே ஆய்வு செய்யப்படுவதும், பதியப்படுவதும் அவசியமாகும். இதன் மூலமே, ஈழத்தமிழ் அரங்கில் காணப்பட்ட அரங்க மோடிமைகளைச் சரியான முறையில் இனங் காணமுடியும். அரங்கு மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் அடைவதற்கும் நிலைத்து நிற்பதற்கும் நடிகன் முக்கியமானவனாகிறான். சில நடிகர்க்குக்காகவே ஊர் கூடுவதும் உண்டு. நடிகனுக்குப் பின்னால் பந்தம் பிடித்தல் முதல் உறவுக்காரன் மேடைக்கு வருகிற போது தங்க நகை அணி வித்து மகிழ்வது, பட்டாசு கொழுத்தி மகிழ்வது பணநோட்டுக்களை வழங்குவது மற்றும் "வன்ஸ்மோர்" சொல்லி நடிகனை மீளச்செய்விப்பது என்று பார்வையாளரின் துலங்கல்கள் நடிகர்களை உயிர்த்துடிப்போடு வாழ வைத்திருக்கின்றன. நாடகக்கலையை ஊக்குவிப்பவனாகவும், வளர்ப்பவனாகவும் நடிகனே காணப்பட்டிருக்கிறான். சாதாரண பார்வையாளனுக்கு முக்கியம் பெறுகின்ற நடிகன் அரங்க வரலாற்றைப் பதிபவர்களின் ஆவணங்களில் முக்கியம் பெறாமல் போவது விந்தையானதே..!

இந்தவொரு பின்னணியில் இன்று நம்மத்தியில் வாழ்ந்து மறைந்த பல் பரிமாண வீச்சக் கொண்ட ஓர் உன்னதமான நடிகனை அறிமுகம் செய்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் எம் மத்தியல்

வாழ்ந்த ஒரு நடப்புக் கல்லூரி (School of Acting). இது மிகையல்ல, புகழ்ச்சியுமல்ல. ஈழத்தின், அனைத்து நாடக மோடிமைகளோடும், போக்குகளோடும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர். நுட்பமாக தான் சார்ந்து நிற்கும் நாடகப்பாணியில் தான் ஏற்றுக் கொண்ட கதாபாத்திரத்தை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவர். தனக்கென ஒரு தனித்துவமான நடப்புப்பாணியைக் கொண்டிருந்தவர். இதில் சிறப்பு என்னவென்றால், அவரிடம் தனித்துவமான நடப்புப் பண்பு ஒன்று அல்ல, அது பலது. பல நடப்புபண்புகள் இணைந்த ஒன்று. பொதுவாக நாங்கள் நடிகர்கள் என்று பார்க்கின்ற போது ஏதோ ஒரு அரங்கப்பாணியோடு மட்டுமே தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் பல்வேறு அரங்கப் பாணிகளில் தனித்துவமான நடிகராக இருந்திருக்கிறார் என்பது சிறப்பானதாகும்.

சினிமாப்பாணி நாடகங்கள், கிறிஸ்தவக்கூத்துக்கள், அரசு நாடகங்கள், வரலாற்று நாடகங்கள், இலக்கிய நாடகங்கள், இசை நாடகங்கள், நவீன நாடகங்கள், சிறுவர் நாடகங்கள் என்று இனங்காணப்படுகின்ற நாடக வடிவங்களோடு, அல்லது பாணிகளோடு பரீட்சயம் உடையவர். ஒன்றின் அனுபவங்களை, பட்டறிவை இன்னுமொன்றில் கொடுத்து அதில் இருந்தும் வாங்கி தனக்கான தனித்துவத்தை எப்போதுமே வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார். தனது சிறுவயதில் பெண் வேடம் தாங்கி நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார். இவர் நடத்த முதலாவது நாடகம் சினிமாவைப் பின்பற்றி தயாரிக்கப்பட்டதாகும். சினிமாவினுடைய வசனங்கள், பாட்டுக்கள் இந்தவகை நாடகங்களில் முதன்மை பெற்றிருந்தன. சினிமா படத்தில் எட்டு பாட்டுக்கள் இருந்தால் அக்காலத்தில் நடந்த நாடகங்களிலும் அதே எண்ணிக்கையான பாட்டுக்கள் கட்டாயம் இடம் பெறும்.

ஒளி விழா, கிறிஸ்மஸ் விழாக்களில், ஊரில் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கின்ற நாடகங்களில் எப்போதும் கதாநாயகி முக்கியமானவர். ஈழத்து நாடகப் பாரம்பரியத்தில் கதாநாயகியாக ஆண் ஒருவரே வேடமிட்டு நடப்பு வழமையாக இருந்திருக்கிறது. இந்தக் கதாநாயகியாக நடக்கின்ற ஆண் நடிகனுக்கு ஊரில் எப்போதும் மதிப்பும், கிராக்கியும் இருந்திருக்கிறது. பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் யூடித் என்ற பாத்திரமாகவே தான் பிறந்த சில்லாலை

யில் இன்றும் இனங்காணப்படுகிறார். இவர் முதல்முதலில் நடத்த யூடித் பாத்திரம் இன்றும் அங்குள்ள பழையவர்கள் நினைவில் உள்ளது.

கதாநாயகி நடிகனுக்கு மிகுந்த மதிப்பு இருந்த அந்தக்காலத்தில் நாடகக் குழுவிலும் அவருக்கு தனி மரியாதை இருந்திருக்கிறது. சைக்கிள் முக்கியமான ஒரு வாகனமாக இருந்த அந்தக்காலத்தில் தன்னை நடப்பாக, சொகுசாக சைக்கிளில் ஏற்றிச் சென்று நாடகம் பழக்கியதை பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் அடிக்கடி நினைவு கூறுவார். நாடக ஒத்திகைகளிற்கூட கதாநாயகி நடிகனுக்கு விசேட சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒத்திகையின் போது அவர்களை ஏசுவது கிடையாது. மிக அன்பாகவே நடந்து கொள்வார்கள்.

சில்லாலையில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் கொய்யாத்தோட்டத்திற்கு வந்து வசிக்க ஆரம்பித்த போது பி.எஸ்.கலாமன்றம் தயாரித்த பல நாடகங்களில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடத்திருக்கிறார், அந்த ஊரிலேயே வசித்தவர்களான பரராஜசிங்கம், சின்னராசா என்ற இரண்டு நாடகக் கலைஞர்கள் இணைந்து பி.எஸ்.கலாமன்றத்தை உருவாக்கி இருந்தார்கள். இந்த மன்றமும் சினிமாப்பாணி நாடகங்களையே மேடையேற்றி வந்திருக்கின்றது. முக்கியமாக, அவற்றின் கதை அம்சங்கள் சினிமாவினுடையனவாகவே இருந்தன. உதாரணமாக சிறுவயதில் குழந்தை காணாமல் போனதும் அக்குழந்தைக்கு மச்சம் ஒன்று இருப்பதும் அதனைவைத்து அந்தக் குழந்தையை கண்டு பிடிப்பது போன்றதான கதைகளை இந்நாடகங்கள் கொண்டிருந்தன. இதே காலகட்டத்தில் கூத்துக்கள் ஆடச்சென்ற போது, கூத்து நடிகர்கள் வயது போனவர்களாகவும், நன்றாகக் குடிப்பவர்களாகவும், சுறுட்டுக் குடித்துக் கொண்டு ஒத்திகை பார்ப்பவர்களாகவும், இரவு நேரம் செல்ல ஒத்திகை பார்த்து வீடு செல்பவராகவும், இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களோடு இணைந்து இவர் இளையவராக நடத்திருக்கிறார். கூத்துக்களை நடப்பதற்குத்தான் விருப்பத்தோடு செல்லவில்லை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“கருங்குயில் குன்றத்துக் கொலை” என்ற கூத்து, இது “மரகதம்” என்ற சினிமாக் கதை ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. இக் கூத்தில் பிரதான பாத்திரம் ஒவ்வொன்றிற்கும் மூன்றுபேர் நடத்தார்கள். அதில், கதாநாயகி மரகதம். கூத்தில் முதலாவது மரகதம், இரண்டாவது

மரகதம், மூன்றாவது மரகதம் என்று மூன்று பாத்திரங்கள் காணப்படும் இதில், இரண்டாவது மரகதமாக பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் ஆடியிருக்கிறார். இதுவே, அவர் ஆடிய முதலாவது கூத்துமாகும்.

இதன் பின், யுவானியர், எஸ்தாக்கியார், தேவசகாயம்பிள்ளை, சங்கிலியன் போன்ற கூத்துக்களில் முதலாவது இரண்டாவது அரசனாகவும் நடித்திருக்கிறார். ஆரம்பத்தில் ஆடல் பாடல் பரீட்சயம் இன்றி கூத்தாட ஆரம்பித்த ஜெனம் அவர்கள், பிற்பட்ட காலங்களில் நன்றாக ஆடவும் பாடவும் கூடியவராக மாறினார்.

கிறிஸ்தவக் கூத்துக்களில் இரண்டு பாணிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற ஜெனம் அவர்கள், அதாவது மன்னார்ப்பங்கு, யாழ்ப்பாணப் பாங்கு. இதில், மன்னார்ப்பாங்கில் ஆட்டங்கள் அதிகமாக உள்ளதாகவும். யாழ்ப்பாணப்பாங்கில் மன்னனைத்தவிர ஏனையோர் ஆடுவதில்லை எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பொதுவாக, கூத்துக்கள் ஆடுகின்ற போது ஆடுபவர்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று சோகப்பாட்டுப் பாடுபவர்கள். மற்றையது உசார்பாட்டு பாடுபவர்கள். இதில் உசார் பாட்டுப்பாடுபவர்கள் சோகப்பாட்டு பாட மாட்டார்கள் அதே போல் சோகப்பாட்டு பாடுபவர்கள் உசார்பாட்டு பாடமாட்டார்கள். உசார்பாட்டுக் காரர் ஆடவும் வேணும். பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் உசார் பாட்டுக்காரனாக இருந்திருக்கிறார். அதாவது, பாடி ஆடுகின்ற இலாவகத்தைக் கொண்டவராக பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் இருந்திருக்கிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் தங்கள் கிராமத்தில் மட்டுமல்லாது அயல்க் கிராமங்களின் நாடக மன்றங்களோடு சேர்ந்து நாடகங்கள் நடித்திருக்கிறார். யாரும் நடிப்பதற்காக இவரைக் கூப்பிடுகின்றபோது எப்போதும் இல்லை யென்று சொல்லமாட்டார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் நாடக மன்றங்களில் வண்ணக் கலைவாணர் நாடக மன்றம் ஐம்பது அறுபதாமாண்டுகளில் மிகப் பிரபல்யமாக இருந்தது. இம் மன்றத்தை ஏ.ரி..அரசு, பற்குணம், லோகநாதன் போன்றோர் இணைந்து

நடத்தி வந்தனர். இவர்களது பிரமாண்டமான தயாரிப்பாக "திப்புசுல்தான்" என்ற நாடகம் வெளிவந்திருந்தது. இதில் பெண்பாத்திரத்திற்கு பெண் ஒருவரையே நடிக்கவைக்க முயற்சி செய்தார்கள். அதற்காக சின்னமேளம் (நடனமாது) ஒருவரை ஒழுங்கு செய்திருந்தார்கள். பொதுவாகக் குடும்பப் பெண்கள் நாடகத்தில் நடிக்கும் வழக்கம் இல்லாததன் காரணமாக சின்னமேளம் ஒருவரை நடிக்க வைத்தார்கள். திப்புசுல்தான் நாடகம் மேடையேற்று வதற்கான திகதிகள் குறிக்கப்பட்டு ரிக்கற்றுக்களும் விற்பனை செய்த பின், பெண்பாத்திரம் ஏற்று நடித்தவர் திடீரென அதில் இருந்து விலகிக் கொள்கிறார். இதனால், தயாரிப்பாளர்கள் அதிர்ச்சி யடைந்து அதற்காக வேறொருவரை நடிக்க வைப்பதற்கு முயற்சித்த போது பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் பற்றிக் கேள்விப்படுகிறார்கள். அவரிடம் அரசு (அரசிய்யா) சென்று திப்புசுல்தானில் நடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறார். அவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சி யோடு ஒத்துக் கொண்டு திப்புசுல்தானில் நடித்திருக்கிறார். இந்த நாடகத்தில் நடித்தது பற்றிய அனுபவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றபோது, "ஒத்திகைகள் பார்க்கப்படுகின்ற போது அரசையா சத்தமாகக் கத்திச் சொல்லித்தாறது இப்பவும் எனது காது களுக்குக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. அரசையாவின் நெறியாள்கையில் முக்கியமானது, அவர் எல்லாவற்றையும் சொல்லித்தருவார். அவர் சொல்லித்தாறது போலவே நடிக்கர்கள் செய்யவேணும். திப்புசுல்தான் நாடகத்தில் திப்புசுல்தான் போரில் வென்று அந்தப் புரத்திற்கு வருகிறான். அவனைக் கண்டு மனைவி ஜா-ஹல்லா என்று கத்த வேணும். அதை அரசையா கத்திச் சொல்லிக் காட்டேக்கை எனக்குக் காலெல்லாம் நடுங்கும். அப்படி ஒரு மரணச் சத்தமது. அவர் கத்தினது போலவே நாங்கள் கத்த வேணும்" என்று தனது அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம்.

இலங்கைக் கலைக்கழகத்தில் பரிசு பெற்ற நாடகம் திப்புசுல்தான். இதில் மிகப் பெரிய செற்றிங். நிறையச்செலவு செய்து பளிங்கு உடம்புக்கள். உடம்புக்களைப் பார்த்து தான் வியந்தது பற்றியும் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் ஒருவரே முரண்பாடுகள் இல்லாது பல்வேறு நாடக மன்றங்களோடு ஒரே காலப்பகுதியில் சேர்ந்து இயங்கியவர். பொதுவாக குழுக்களாக, கட்சி கட்டி ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றம் சாட்டி

மோதுண்டு நாடகம் போடுகின்ற பண்பு இன்றும் காணப்படுவதான ஒரு சூழ்நிலையில், பல்வேறு நாடக மன்றங்களோடு ஒரே வேளையில் சேர்ந்து இயங்கி இருப்பது ஒரு வியத்தகு சாதனை என்பேன். அந்த சாதனைக்கு பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் அவர்களிடம் காணப்பட்ட நல்ல மனித நேயம் எல்லோருடனும் சேர்ந்து கலகலப்பாகப் பழகும் பண்பும் துணைநின்றிருக்கின்றன. இவர் எந்தவிதமான அதிதீவிரப்போக்கையும் கொண்டிருக்காத காரணமும் இவர் பல்வேறு தரப்பினருடனும் சேர்ந்து இயங்குவதற்குக் காரணமாகின்றன.

கலைஞர்கள் தமக்குள் மோதிக்கொள்வதும் ஏனையோரிடம் மோதிக்கொள்வதும் பொதுவான பண்பாக இருக்கின்றது. இதனை விட சித்தாந்தங்களையும் கோட்பாடுகளையும் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு ஏனையோருடன் மல்லுக்கட்டுவதும் கூட கலை உலகில் சாதாரணமாக நடப்பவை. இவற்றையெல்லாம் மீறி மிகச் சாதாரண மனிதனாக எல்லோருடனும் இணைந்து நாடகத்துறையில் பணியாற்றியிருப்பது பிரான்ஸிஸ் ஜெனத்தினுடைய உன்னதமான சாதனையாகும்.

மானிப்பாய் ஓரியன்ஸ் நுண்கலைமன்றம் என்றதொரு அமைப்புடன் இணைந்து பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நாடகங்கள் நடக்கிறார். இதில் இணைந்து செயற்படும் போதே, கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. இதில் இணைந்து பணியாற்றியதன் ஊடாக தனக்கு நல்ல மனிதர்களின் அறிமுகம் கிடைத்ததாக ஜெனம் அவர்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்.

ஓரியன்ஸ் நுண்கலை மன்றம் "வழிதெரிந்தது" என்றதொரு நாடகத்தை தயாரித்தார்கள். அந்த நாடகம் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் மற்றும் விதானை செல்வரட்ணம் இருவரும் இணைந்து ஒரு கதையைத் தீர்மானித்துப் புத்தாக்கச் செயல்முறை ஊடாக வசனங்களைப் பேசியும் நடத்துப் பார்த்து, அதன் பின்னர் எழுதித் தயாரித்த நாடகமாகும். அதில் ஒரு சிறிய வேடத்தில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடத்திருக்கிறார். இதனைவிட, "இந்த நாள்", 'நல்லது கெட்டது', "தேரோட்டி மகன்" போன்ற ஓரியன்ஸ் நுண்கலைமன்றம் தயாரித்த நாடகங்களிலும் நடத்திருக்கிறார்.

பொ.செல்வரத்தினம் என்பவர் ஓரியன்ஸ் நுண்கலை மன்றத்திலிருந்து பிரிந்து மறுமலர்ச்சி மன்றத்தை ஆரம்பிக்கின்றார். அந்த மன்றத்தோடும் இணைந்து பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடித்திருக்கிறார். மறுமலர்ச்சி மன்றம் "ஆரமுதே", "மல்லியம்", "மங்களம்", "நல்லதும் கெட்டதும்", "உன்னையே நீ எண்ணிப்பார்" போன்ற நாடகங்களைத் தயாரித்தபோது அவற்றில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடித்திருக்கிறார்.

50,60 ஆண்டுகளில் நாடக எழுத்துருக்கள் இந்தியாவில் இருந்து கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. சிறுசிறு நூல்களாக சிறிலங்காப் புத்தகசாலையில் இரண்டு ஞபாவிற்கு இந்த நாடக எழுத்துருக்களை வாங்க முடிந்திருக்கிறது. சத்தியமூர்த்தி, பி.ஸ்.இராமையா போன்றோர் எழுதிய நாடக எழுத்துருக்களை வாங்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கிறது. நாடக மன்றங்கள் இந்த நாடக எழுத்துருக்களை வாங்கி யாழ்ப்பாணத்திற்குரியதாக சிறிய மாற்றங்களைச் செய்து தயாரித்து இருக்கின்றன. மறுமலர்ச்சி மன்றம் அப்படியான பல நாடகங்களைத் தயாரித்திருக்கிறது.

அதன்பின், விதானை செல்வரட்ணம், சண்முகலிங்கம், அரசையா, பிரான்ஸிஸ் ஜெனம், மகேசன் போன்றோர் இணைந்து "அரங்கத்தார்" என்ற நாடக மன்றத்தை அமைத்தபோது "அன்னத்திற்கு அரோகரா" என்ற நாடகத்தைத் தயாரித்து மேடையேற்றி இருக்கிறார்கள். இதிலும் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடித்திருக்கிறார். இந்த நாடகமும் புத்தாக்க செயல்முறையுடாகவே எழுதித் தயாரிக்கப்பட்டது.

திருமறைக் கலாமன்றத்துடன் மிக நீண்டகாலமாக இணைந்து வேலைசெய்து வந்திருப்பவர் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம். ஜேசுவின் பாடுகளை சொல்லுகின்ற, அல்லது ஜேசுநாதரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மீள் நினைவுபடுத்துகின்ற திருமறைக் கலாமன்றத்தின் வருடாந்த நாடகங்களில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் முக்கிய பாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்திருக்கிறார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தை ஆரம்பித்த அருள்தந்தை சவிரிமுத்து அவர்கள் உரும்பிராயில் உள்ள ஆலயமொன்றிற்கு பொறுப்பாக இருந்த போது ஜெனம் அவர்களின் நடிப்புத்திறன் கண்டு திருமறைக்கலாமன்றத்தில் இணைத்துக் கொண்டார்.

திருமறைக் கலாமன்றம் முதல் முதல் பிரமாண்டமாக ஜேசுவின் பாடுகளை சொல்லிய நாடகம் ஒன்று 1971ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் முற்றவெளியில் மேடையேற்றப்பட்டது. அன்றைய தினம் சேசுவரா யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் அமைந்துள்ள பொலிஸ் நிலையத்தை தாக்கியதால் இரவிரவாக முத்தவெளி மைதானத்தில் தங்கியிருந்த திகில் அனுபவங்களை நினைவு கூர்ந்திருக்கிறார்.

திருமறைக் கலாமன்றம் தயாரித்த எந்தவொரு சமயம் சாரா நாடகங்களிலும் ஜெனம் அவர்கள் நடத்தவில்லை. சமய நாடகங்களிலேயே தொடர்ந்து நடத்துவந்துள்ளார்.

கிறிஸ்தவ சமயம் சார் நாடகங்களை மட்டுமே மேடையேற்றி வந்த திருமறைக் கலாமன்றத்தில், சமயம்சாரா நாடகங்களை முதல் முதலில் அறிமுகம் செய்து மேடையேற்றியவர் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் உதவியோடு நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்தி "பொறுத்தது போதும்" என்ற நாடகத்தை என்பதுகளில் மேடையேற்றியிருக்கிறார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இயக்குனரான அருள்தந்தை சவேரி அடிகளார் நாடகங்களின் நெறியாளராக இருந்த காலகட்டத்தில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் "களங்கம்" என்ற நாடகத்தை நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார். இது பல ருக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிஜமாக இருந்ததாக அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் தொண்ணூறு கால கட்டத்தில் எழுதி, நெறிப்படுத்திய "நெஞ்சக் கனகல்" என்ற நாடகம் முக்கியமானது, நாடகப் பயிலக மாணவர்களுக்காக இந்த நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவ சமயத்தில் ஐதீகக்கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுவான வாழ்வியல் யதார்த்தத்தை இந்நாடகம் தொட்டுச் செல்கிறது.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1995இன் இடம்பெயர்வோடு கொழும்பு செல்கிறார். அங்கும் திருமறைக் கலாமன்றத்துடன் சேர்ந்து இயங்குகின்றார். துரதிஷ்டவசமாக கண்பார்வையில் பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. இதனால் தனது நாடகம்சார் பணிகளில் இருந்து சற்று ஒதுங்கிக் கொள்கின்றார்.

றார். பல தடவைகள் சத்திரசிகிச்சை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இருப் பினும் பார்வை சரிவரவில்லை. அப்போதெல்லாம் நாடகக்காரர்களைக் கண்டால், "கண்சுகம் வரும், நாடகம் நடப்பம்" என்று அவர் சொல்லுவதைக் கேட்கும் போது வியப்பாக இருக்கும். நிறைய மனைவரைக்கியமுள்ள மனிதரவர்.

ஈழத்தின் நவீன நாடகத்தின் தாயென்று பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி யவர்ளால் விளிக்கப்படும் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தை நாடக டிப்ளோ மாக் கற்கை நெறிக்கு அனுப்பி வைத்தவர்களில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனமும் ஒருவர். அதன் பின் உருவாக்கப்பட்ட நாடக அரங்கக்கல்லூரியின் (1978) ஸ்தாபக உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். நாடக அரங்கக் கல்லூரி தயாரிப் புக்களான "பொறுத்தது போதும்", "கோடை", "புதியதொரு வீடு", "கூடி விளையாடு பாப்பா", "கந்தன் கருணை" போன்ற நாடகங்களில் இவர் நடத்துள்ளார்.

இங்கு, பிரபல நாடக நெறியாளர் அ.தாஸிஸியஸ் நெறிப்படுத்தலின் கீழ் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் மாணவ நடிகளாக இருந்திருக்கிறார். நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் ஆரம்பத்தில் அப்போது தமிழ் அரங்கில் மிகப் பிரபல்யமாக இருந்த பல நடிகர்களும், நெறியாளர்களும் இவர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்களாக இருப்பினும் அ.தாஸிஸியஸின் கீழ் மாணவ நடிகர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனமும் ஒருவர். இதன்பின் அ.தாஸிஸியஸ் வெளிநாடு சென்றுவிட குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்துடன் இணைந்து நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் பணியாற்றியுள்ளார்.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் தான் நாடகங்கள் எழுதுகின்ற போது சில பாத்திரங்களை பிரான்ஸிஸை நினைத்து எழுதியதாகக் குறிப்பிடுகிறார் அந்தளவிற்கு அதாவது, நாடகாசிரியரின் எழுத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்து மளவிற்கு பிரான்ஸிஸ் ஜெனத்தின் நடப்பு ஆளுமை இருந்திருக்கிறது.

தொண்ணூறு காலகட்டத்தில் நாடக அரங்கக் கல்லூரி தயாரித்த இரு முக்கிய நாடகங்களில் ஜெனம் நடத்து, தனது தனித்துவத்தை நிலை நாட்டியிருக்கிறார். ஒன்று குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் எழுதிய "எந்தையும் தாயும்" நாடகத்தில் "பெரியய்யா" பாத்திரமேற்று நடத்தது. இது யதார்த்தப் பாணியில் அமைந்த நாற்சார் அரங்க வடிவமாகும்.

மற்றறையது கவிஞர் இ.முருகையனின் எழுத்துருவிலும் க.சிதம்பரநாதனின் நெறியாள்கையிலும் நாடக அரங்கக் கல்லூரியால் தயாரிக்கப்பட்ட “உயிர்த்த மனிதர் கூத்து” நாடகத்தில் பல்வேறு பாத்திரங்கள் தாங்கி நடித்தது. இளையவர்களோடு இணைந்து ஜெனம் “உயிர்த்த மனிதர் கூத்தில்” மேடையில் நின்றது இன்றும் மனக்கண் முன் தெரிகிறது.

நடிக்கின்றபோது எப்போதும் உணர்ச்சிவசப்படமாட்டார். அவரது நடிப்பில் தளம்பல் இருந்ததில்லை. ஆனால், உணர்ச்சியாக நடிப்பார், “எந்தையும் தாயும்” நாடகமும் “உயிர்த்த மனிதர் கூத்து” நாடகமும் இரண்டு வெவ்வேறு பாணிகளைச் சார்ந்தவை. ஒன்றுக்கொன்று எதிரான திசை வழியைக் கொண்டன. இருப்பினும், அந்த இரண்டு பாணிகளிலும் ஜெனம் தனித்துவமாகத் தன்னை அடையாளம் காட்டி நடித்திருக்கிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் பல்வேறு நாடக மன்றங்களோடு சேர்ந்து பணியாற்றியது மட்டுமல்லாது பல நெறியாளர்களின் கீழும் பணியாற்றியுள்ளார்.

கொழும்பைச் சேர்ந்த நாடக இயக்குனரான சுஹைரஹமீட் நெறிப்படுத்திய நாடகங்களிலும் நடித்திருக்கிறார். எழுபதுகளில் யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நிழல்கள் நாடக மன்றத்தினால் சுஹைரஹமீட்டின் ஐந்து நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. அந்த நாடகங்களில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடித்திருக்கிறார். “அவளைக் கொன்றவன்” “நீ”, “பாவிகள்”, “வேதாளம் சொன்ன கதை”, “கொலைகாரன்”, “பச்சைக்கிளியே பழம் கொண்டுவா”, “வாடகைக்கு அறை” போன்ற நாடகங்கள் ஐந்துரூபா ரிக்கற்றுக்கு மேடையேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

வெவ்வேறு நெறியாளர்கள், வெவ்வேறான குணவியல்புகளையும் நெறியாள்கைப் பாணிகளையும் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுடன் ஒரே காலப்பகுதியில் சேர்ந்து வேலை செய்வது என்பது மிகக்கடினமானது. அதனை ஜெனம் செய்திருக்கிறார்.

சினிமாப் பாணி நாடக நெறியாளர்கள், கூத்துப் பழக்குவோர் தொடக்கம் ஏ.ரி.அரசு, கலையரசு சொர்ணலிங்கம், அ.தாஸிஸியல்,

குழுந்தை ம.சண்முகலிங்கம், சுஹைர ஹமீட், அருள்தந்தை சவேரி, க.சிதம்பரநாதன், சா.சிவயோகன் போன்றோரின் நெறியாள்கையின் கீழ் ஜெனம் நடிசுராக இருந்திருக்கிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் தனது பட்டறிவின் மூலம் ஈழத்தமிழ் அராங்கில் காணப்பட்ட நெறியாள்கை முறைகளை நெறியாளர்களின் பழக்கும் முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தெளிவாக வேறுபடுத்திக்காட்டுகிறார்.

- ❖ "கூத்துகளில் பாத்திரம் தெளிவுபடுத்தப்படுவதில்லை. அரசன் ஆடுவதும், ஏனையோர் ஆடுவதும், ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கும். பாட்டு மெட்டுக் களும் அப்படித்தான் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். கூத்துகளின் கதைதான் வேறுபட்டு இருக்கும்."
- ❖ "சினிமா நாடகங்களில் டைரக்டர் அல்லது நெறியாளர் என்ற ஒருவர் இருந்ததாக ஞாபகம் இல்லை. சினிமாவைப் பார்த்து அதேபோல நாங்கள் நடிப்பம். வசனங்கள் மறந்தால் ஞாபகம் ஊட்டுபவராகவே நெறியாளர் இருந்தார்."
- ❖ "கலையரசு சொர்ணலிங்கம் பாத்திரங்களை படைக்கிறதில் மிகக் கவனமாக இருப்பார். சூழ்நிலையை விளங்கப்படுத்துவார். உணர்வுகள், உரையாடல்களில் கவனம் செலுத்துவார்."
- ❖ "அரசய்யா சூழ்நிலையை விளங்கப்படுத்துவார். கதைக்கிறதில் ஏற்ற இறக்கங்கள் பற்றியும் சொல்லிக் காட்டுவார். எல்லாவற்றையும் சொல்லித்தருவார். அதேபோல நடிசுர்கள் செய்யவேண்டும்."
- ❖ "சுஹைர ஹமீட் நடிப்பில் மினக்கெடமாட்டார். கூடுதலாக லைற்றிங் கிலையும் மேடை அசைவுகளிலையும் கவனம் செலுத்துவார். மேடையில் பிர மாண்டமான நிஜக் காட்சிகளை அமைப்பார். ஓகன் இல்லாத காலகட்டத்தில் சுஹைர ஹமீட் ஒலி விளைவுகளைக் கொண்டு லைற்றை வைச்சும் நிஜமான காட்சிகளை உருவாக்கிறதில் கவனம் செலுத்தினார். இவரது நாடகங்களைப் பார்க்கிறவர்கள் நுனிக் கதிரைக்கு வந்து விடுவார்கள்."

- ❖ சண்முகலிங்கம் சேர் நடிகனுக்கு நல்ல சுதந்திரம் தருவார். எதையும் சொல்லித் தரமாட்டார். மாறாக, காட்சியை விளங்கப்படுத்துவார். சம்பவத்தை விளக்கப்படுத்திச் செய்யச் சொல்லுவார். ஆனால், தனது மனதில் இருக்கிற பாத்திரம் வரும் வரைக்கும் திரும்பத் திரும்பச் செய்யச் சொல்லுவார்."
- ❖ "தாஸிஸியஸ் காட்சிகளை விளங்கப்படுத்துவார். பிறகு, ஒரு கட்டுப் பாட்டுக் குள் வைத்துக்கொண்டு தான் செய்விப்பார்."
- ❖ "சிதம்பரநாதன் நல்லா விளங்கப்படுத்துவார். நல்ல சுதந்திரம் தருவார். ஒரு எல்லைக்குள் நின்றுகொண்டு விரும்பிய மாதிரிபோய் வரவிடு வார். பிறகு, அதை வைச்சுக் கலந்துரையாடுவார். ஒரு நடிகன் பிழை யாகச் செய்தால் அவரோடு மட்டும் அதைக் கதைக்காமல், எல்லா நடிகரையும் கூப்பிட்டு வட்டத்தில் இருத்திவைச்சு எல்லோருக்கும் சொல்லுறது போல, அதைப் பொதுவில் சொல்லுவார். கலந்துரையாடி அவற்றைத் திருத்துறது அவரது நெறியாள்கை முறையாக இருக்கும்."
- ❖ "சிவயோகன் மிக மென்மையாக நெறிப்படுத்துவார். அதாவது நெறிப் படுத்து கிறார் என்கு தெரியாமல் செய்வார். ஒவ்வொரு நடிகனிட மும் தனித்தனிய அணுகி நுணுக்கமாக அபிப்பிராயம் சொல்லுவார்."

மேற்சொன்ன ஜெனமவர்களின் நெறியாளர்கள் பற்றிய கருத்து ஈழத்தின் தமிழ் நாடக வரலாற்றின் நெறியாள்கைப் பாணிகளை அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

தான் நடக்கின்ற காலங்களில் ஒலியமைப்புக்கு ஏற்ப மேடையில் அசைந்து நடத்தது பற்றியும் அடிக்கடி பேசிக்கொள்வார். மேடையில் இரண்டு மருங்கிலும் மைக் (mic) கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். சதுரமான சம்பியன் மைக், பக்கத்தட்டியில் இருந்து இரண்டு அடி உள்பக்கம் தள்ளிக் கட்டப்பட்டிருக்கும். ஒரு மைக் நன்றாக இழுக்கும் மற்றயது இழுக்காது. இதற்காக நடிகர்கள் ஒவ்வொரு மைக்கிற்கும் மாறி மாறி நடக்கிற வழமையைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஒத்திகைகளின் போது ரின்பால் பேணியை இரண்டு பக்கமும் கட்டித்தொங்க விட்டு அதைப்பார்த்து நடந்து நடந்து ஒத்திகை பார்த்தது பற்றியும் ஜெனம் குறிப்பிடுகிறார். இந்த மைக்கை நோக்கிய அசைவு நாடக அசைவாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் அவை பாத்திர அசைவாக இருந்திருக்க வில்லை என் பதும் இங்கு மனம் கொள்ளத்தக்கது.

எண்பதுகளில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் பாடசாலைகளில் நாடகங்கள் பழக்குபவராகவும் இருந்திருக்கிறார். ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கும், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் நாடகங்களைப் பழக்கியிருக்கிறார். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் எழுத்துருக்களையே பாடசாலைகளில் பழக்கியிருக்கிறார்.

புனித டொன்பொஸ்கோ ஆரம்பப் பாடசாலை (6 சிறுவர் நாடகங்கள்), சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி (3 நாடகங்கள்), வேம்படி மகளிர் கல்லூரி (3 நாடகங்கள்), யாழ். இந்து மகளிர் பாடசாலை (1 நாடகம்) போன்ற பாடசாலைகளில் நாடகங்களைப் பழக்கியுள்ளார்.

பிள்ளைகள் மத்தியில் தான் "மாமா" ஆக நின்றதாகக் கூறுகிறார். பிள்ளைகளை "குரங்கிலும் சற்றுக் குறைவாகக் குழப்படி செய்யவிட்டு" அவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொண்டு வந்ததாகச் சொல்கிறார்.

"ஒரு நடிகன் எப்போதும் நடிப்புத் தோற்றத்தோடு, எதற்கும் வளைஞ்சு கொடுக்கக்கூடியவராக இருக்கவேண்டும். அதாவது ஏனையோரின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக்கொடுக்கக் கூடியவராகவும், தான் நினைச்சதை மட்டுமே செய்யாது, வெவ்வேறுவிதமாகச் செய்து பார்க்கக் கூடியவராகவும், கற்பனை பண்ணி புத்தாக்கம் செய்யக்கூடிய மனப்போக்குடையவராகவும் இருக்க வேண்டும்." என்ற உயரிய வரைவிலக்கணம் ஒன்றைத் தனது அனுபவ வாயிலாக வரையறுக்கிறார்.

உலகப் புகழ்பெற்ற நாடக மேதை ஸ்ரனிஸ்லவஸ்கி நடிகனுக்கு முக்கியமானது "பயிற்சி" என்று குறிப்பிடுகிறார். பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடிகனுக்கு மிக அவசியமானது "முயற்சி" என்று குறிப்பிடுகிறார். முயற்சியும்

சந்தர்ப்பமும் இருந்தால் எவருமே சிறந்த நடிகனாக வரலாம் என்கிறார். நடிகர்கள் சந்தர்ப்பங்களைத் தேடிப் போகவேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனத்தை சந்தர்ப்பங்கள் தேடிவந்திருப்பதும் அந்தச் சந்தர்ப்பங்களை உரிய முறையில் இன்முகத்துடன் அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார் என்பதும் அவரது உன்னதமான நடப்புக்கான அடிப்படையாக அமைந்துள்ளதை அவரது நாடக வாழ்க்கை சுட்டிநிற்கிறது.

இலங்கைத் தமிழ் அரங்கு பற்றி பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் குறிப்பிடும் போது "குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை விடுகிறபோல" என்று குறிப்பிட்டார். சிங்கள நாடகங்கள் பெரியளவில் வளர்ச்சியடைந்து தொழில் முறையாக விரித்தியாகியிருக்கின்றன. ரிக்கெற் வாங்கிப் பார்க்கிற பாரம்பரியம் காணப்படுகிறது. இதனால், நடிகர்கள் மகிழ்ச்சியோடு முழுநேரமாக அதில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டார்.

தனது முழுநேர வருமானம் தரும் தொழிலாக வேறொன்றையும், பகுதிநேர விருப்பத்துக்குரிய துறையாக நாடகத்தையும் கொண்டு, நடப்பில் சாதித்திருக்கின்ற பிரான்ஸிஸ் ஜெனம், நடப்பைத் தனது முழுநேரத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தால் மேலும் சாதித்திருப்பார் என்பது வெளிப்படையானதாக வாய்ப்பை தமிழ் அரங்கு இன்றுவரை கொண்டிருக்கவில்லை. இனியாவது அதை நோக்கி நகருவதாகுக.

(கூத்தரங்கம், 23, 24)

சில மனப் பதிவுகள்

நெள்வத்தை ஜோசப்

ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவனாக சில்லாலை நோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலையில் பயிலும் போதே கதாநாயகிப் பெண்பாத்திரமாக மேடையேறியவர் ஜெனம்.

பள்ளிப்பருவம் தொட்டே நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டு அதற்காகவே ஒரு அர்ப்பணிப்புடன் வாழ்ந்து மறைந்தவர் திரு.பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள். ஏறத்தாழ 100 நாடகங்களிற்குமேல் நடித்துள்ள இவர் திருமறைக்கலா



மன்றத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டவர். தனது அரை நூற்றாண்டு கால கலை இலக்கியப் பயணத்தில் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் அரங்கச் செயற்பாடுகள் அளப்

பரியவை. அவதானிப்புக்குரியவை. 1965 லிருந்து பக்தி நாடகம், விவிலிய நாடகம், திருப்பாடுகளின் நாடகம், உயிர்ப்பு நாடகம், என்று கத்தோலிக்கப் பின்புலத்தில் தொடங்கிய பயணம் இது.

கத்தோலிக்க மதப்பற்றாளரும், நாடகப்பிரியரும், நடிப்புப்பிரியருமான பிரான்சிஸ் ஜெனத்துக்கு திருமறைக் கலாமன்றத்தில் ஈர்ப்பு ஏற்பட்டதில் வியப்பேதுமில்லை. இவரின் பள்ளிப்பருவ முதல் நாடகமும் ஒரு பைபிள் கதைதான். சில்லாலை நோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலை நாடகமான "ஐடித்" என்னும் நாடகத்தில் ஐடித் தாக பாத்திரமேற்றவர் இவர்.

கல்லூரியின் கட்டட நிதிக்காக கல்லூரி ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டு, அண்ணாவி ஒருவரால் மாதக்கணக்காகப் பழக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்ட ஒரு விவிலிய நாடகம் ஜீடித். நாடகத்தை எழுதியவர் பாடசாலை ஆசிரியர் சுவாம்பிள்ளை. நாடகம் பழக்கியவர் விளாணைச் சேர்ந்த சி.ரி.செல்வராசா அண்ணாவியார்.

ஜீடித்தாக வேடமேற்க ஜெனம் தெரிவானதும் ஆசிரியரும் அண்ணாவியாரும் ஜெனத்துடன் வீடு சென்று பெற்றோரிடம் அனுமதி பெற்று அதன் பிறகே நாடகம் பழக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

“அப்பாவுக்கு நாடக ஈடுபாடெல்லாம் கிடையாது. ஆனால் கலையை ரசிக்கும் மனம் இருந்தது” என்பார் ஜெனம்.

“ஜீடித் மேடையேறிய பிறகு அந்த ஊரில் ஒரு கிள்கிளப்பு ஏற்பட்டது என்று கூறும் ஜெனம் அதன் பின் அந்த ஊரில் மேடையேறிய எல்லா நாடகங்களிலும் பெண்வேடம் எனக்குத்தான்” என்று சிரிப்பார். அளவான திரட்சி கொண்ட உடலமைப்பும் அழகிய முகமும் கொண்டவர் ஜெனம். சரளமான அவரது வசன உச்சரிப்பு வல்லமை கொண்டது.

1990ல் தான் ஜெனம் எனக்கு அறிமுகமானார். என்றாலும், 80களிலேயே தனது ஒப்பற்ற நடிப்பால் என்னை ஈர்த்திருந்தார். 60களில் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளனாக இலக்கிப்பிரவேசம் செய்தவன் நான். சிறுகதைகள் படைப்பதையே முழுமூச்சாகவும் இலக்கியச் செயற்பாடாகவும் கொண்டிருந்த என்னை இலக்கியத்தின் பன்முக வெளிகள் நோக்கி திசை திருப்பிவிட்டவர் திரு. மு. நித்தியானந்தன் அவர்கள்.

1979 டிசம்பரின் எனது நாமிருக்கும் நாடே.. சிறுகதைத் தொகுதியை யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியீட்டு விழா நடத்தியமை, எண்பது களில் பாலேந்திராவின் யுகதர்மம், மழை, கண்ணாடி வார்ப்புகள் ஆகிய நாடகங்களை பார்க்க வைத்தமை போன்றவை இந்த திசை திருப்பங்களுக்கான சில முக்கிய காரணிகள்.

1981ல் அ. தாசீசியஸ் அவர்களின் "பொறுத்ததுபோதும்" நாடகம் பார்த்தேன். வரிசையாக நிற்கும் தொழிலாளர்களை ஒரு ஏளனம் கலந்த முறைப்போடு பார்த்தபடி அவர்கள் மத்தியில் ராஜநடைபோடும் சாம்மாட்டியார். வித்தியாசமான ஒரு குலுக்கல் நடை, மின்னொளியில் புலப்படும் அந்த முகபாவம், அதன் பார்வை மறந்துவிட முடியாதவாறு நெஞ்சில் பதிக்கிறது. அந்த முகம்..! அவருடைய முறைப்பான பார்வை கண்ட தொழிலாளர்களின் மனங்கள் என்னடா பார்க்கின்றாய் என்று எழுப்பும் மனவோசை பின்னணி இசையாக ஒலிக்கிறது. அவர்களின் மனக்கோஷம் கேளாமல் அதே பார்வை முறைப்புடன் நடைபயிலும் சம்மாட்டியார்.

சம்மாட்டியாராகவே மேடையில் நின்றவர் தான் பிரான்சிஸ் ஜெனம். தாசீசியசால் பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்டு நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றப்பட்ட இந்த நாடகத்தில் கூத்துடன் இணைந்த பாடல்கள் பரவலாக வரும். ஜெனத்தின் கணீரென்ற குரல் பார்வையாளர்களை கட்டிவைக்கும். அந்த ஆண்டின் சிறந்த நடிகருக்கான ஜனாதிபதி விருது "சம்மாட்டியார்" பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களுக்குக் கிடைத்த செய்தி மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

அரங்கியலுக்கு அப்பால் சுஹைர ஹமீட், ஏ. ரகுநாதன் போன்றவர்களின் மேடை நாடகங்களிலும் வானொலி நாடகங்களிலும் ஈழத்துத் திரைப்படங்களான "நிர்மலா", "தெய்வம் தந்த வீடு", "வாடைக்காற்று" என் பவற்றிலும் நடத்திருக்கின்றார்.

பேராசிரியர் மௌனகுருவின் "சங்காரம்", நா.சுந்தரலிங்கத்தின் "அபசரம்", அ.தாசீசியசின் "பொறுத்தது போதும்", அம்பலத்தாடிகளின் "கந்தன் கருணை", குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் "எந்தையும் தாயும்" போன்றவை இவருக்கும் பெயர் சேர்த்த நாடகங்கள்.

90 களில் திருமறைக் கலாமன்றம் தனது கலை இலக்கியப் பணிகளின் அடுத்தகட்ட விரிவாக கலைமுகம் என்னும் காலாண்டு சஞ்சிகையை கொழும்பிலிருந்து வெளியிடத் தொடங்கியது. பம்பலப்பிட்டியில் அமைந்திருந்த மன்றத்தின் கொழும்புப் பணியகத்திலிருந்து அம்புரோஸ் பீட்டர் என்னைத் தேடிவந்திருந்தார். கலை முகத்தின் அடுத்த இதழுக்காக ஒரு

சிறுகதை கேட்டு, எழுதித் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டேன். எழுதியும் கொடுத்தேன். "பார்வை" என்ற எனது சிறுகதை கலைமுகம் இதழில் வெளி வந்தது. கண்பார்வை குறைவடையும் ஒருவனது மன உளைவு பற்றிய கதை அது.

ஒரு பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளின் பின் திடீரென ஒரு ஞாயிறன்று வத்தளை மாதா கோவில் பூஜை முடிய அவரைக் கண்டேன். இரண்டு இளவயதுப் பெண்கள் கைப்பற்றி அவரைக் கூட்டிவந்தனர். கோவில் என்பதால் மெதுவாகப்பேசி, கை அசைத்து என்னைத் தெரிகின்றதா என்றபடி நெருங்கினேன். அவருக்கு கண்பார்வை குறைந்திருக்கிறது. சிகிச்சையில் தவறு நடந்துள்ளது போல் தெரிகிறது. என்று உடனிருந்தவர்கள் கூறினார்கள்.

அருகில் நெருங்கிப்போய் என்னை அடையாளப்படுத்தி வணக்கம் என்றேன். முகம் மலர உரையாடினார். "இப்போது வெளியில் எங்கும் செல்வதில்லை. நாடகம், நடப்பு ஒன்றுமில்லை. வாசிப்பே கிடையாது என்று பேசிக் கொண்டே போனார். அருகில் இருந்தவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

எனக்கு எனது கலைமுகம் கதையான "பார்வை" நினைவிலோடியது. கூடவே கு.ப. ராவின் நினைவும் வந்தது. சிறுகதைத் துறையில் புதுமைப் பித்தனுடன் ஒப்பிட்டு பேசப்பட்ட கு.ப.ராவும் பார்வை இழந்திருந்தார். அவருக்காக அவருடைய கதைகளை அவர் சொல்லச் சொல்ல அவருடைய சகோதரி கு.ப. சேது அம்மாள் எழுதி பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவார் என்பது வரலாறு. சிகிச்சைக்குப் பிறகு பார்வை பெற்றபின் நிறையவே எழுதினார்.

விடைபெற்று மீண்டும் கோவிலினுள் சென்று மன்றாடி வெளியேறினேன். கு.ப.ராவுக்குப் போல் ஜெனத்துக்கும் பார்வை மீண்டும் வரவேண்டும் என்பதே எனது மன்றாட்டமாக விருந்தது.

அதன் பிறகு அவரை நான் காணவில்லை. அதுவே கடைசியான சந்திப்பு. எப்பிரல் 2017 இறுதியில் யாழ் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் இருந்து கலைமுகத்தின் பொறுப்பு பாசிரியர் செல்மர் எமில் எனக்கு தொலைபேசி அழைப்பெடுத்து ஜெனம் காலம் ஆகிவிட்ட செய்தியைக் கூறினார். அரங்கியல் துறைக்கான இழப்பு பெரியதே என்றாலும் என் குரலில் பதற்றமோ வேதனையோ இருக்கவில்லை. மனத்துயர் இருந்தது.



அ.பிரான்சில் ஜெனம் ...

"...அடக்கம் அவரை அமரலாக்கியது. தான் சார்ந்திருந்த நாடகத்துறையின் அனைத்து பயில் துறைகளிலும் அவர்நீண்ட பட்டரிவு பெற்றுப் பண்பட்டு நின்றார், அந்தப்பண்பு அவருக்கு ஆழ்-கடலின் அமைதியை தந்திருந்தது. அந்த அமைதி அவரது வாழ்வின் அனைத்து துறைகளிலும் படர்ந்து பரவியிருந்தது. சிலவரை சிறுதிறங்களிலும் சீறி எழும் கூறாவளி யாலும் அவரை எதுவும் செய்து விட முடியவில்லை ஆய்ந்த அவிந்து அடங்கிய ஜயனாக அவர் இருந்தார்."

- குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் -

"...ஒரு கணைஞன் முதலில் நல்ல மனிதனாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவன் நான். என் எண்ணத்தை பிரதிபலித்த முதல் சீடர்களில் பிரான்சில் ஜெனம் முக்கியமானவர். அவர் சிறந்த நடிகனாகவும், நெறியாளனாகவும் கலை உலகில் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவர். ஆனால் தற் பெருமையற்றவராய் சிறந்த மனிதத்துவப் பண்புகளாக மேலும் உயர்ந்து நின்றார்."

- அன்புதிரு.நீ.மாரியசேவியர் அடிகள் -

"...எனதையும் மாணவன் போல நின்று கற்றுக் கொள்ளும் மிக உயர்ந்த பண்பு ஜெனத்-திடமுள்ளது. கூறுபாறையறாக இருந்தாலும் ஆளப்பார்த்து நல்லவற்றைக் கற்கும் அந்த இயல்புள்ள ஜெனத்தின் வெற்றிக்கு மூல காரணம்"

- சி.மொனனதரு -

"நாடகங்களிலும் சரி, கத்துக்களிலும் சரி அவர் ஏற்று நடித்த பாசங்கள் அத்தனையும் திரைப்பட செய்தார். பூத்தான் போசேப்புவின் கத்துமரபிலும் ஆடயவர், நுணுக்கமான நயம்பை வெளிப்படுத்துவார். எந்த நடிக்கையும் கொப்பி பளாணி நடிக்கமாட்டார். திறமான நடிகர், அவர் கற்பூர மூளைக்காரர்."

- எஸ்.பி.அரக -

"அளபும் அடக்கமும் பண்பும் அதிர்ந்து பேசாதா குணமும் நிகரற்ற கலை ஆற்றலும் பொறுமையும் நிதானமும் மற்றவர்களுக்கு உதவும் பண்பும் நின்றந்தவர்."

- வ.ரகநாதன் -

"...உடலையும் குரலையும் லாவகமாக கையாண்டு, கொடுத்த எந்தப் பாத்திரத்திற்கும் உயிர் கொடுக்க கூடிய அற்புதமான கலைஞர். அவர் ஒரு இயல்பான கலைஞர் அது அவருக்கு இயற்கையின் ஒரு கொடை. ஒரு நெறியாளனின் எதிர்பார்ப்பினை அப்படியே அரங்கம் என்ற பெளதிக வெளியில் கொள்நீவரக்கூடிய ஆற்றல் சில நடிகர்களுக்கு மட்டுமே கைவர் முடியும். அப்படியான ஒரு அலாதியான கலைஞர் தான் பிரான்சில் ஜெனம்."

- க.பாலேத்திரா -

